

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 23. listopadu 2015 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Dany Kancírové a soudců přísedících Mgr. Pavla Neumana a ing. Jana Sochora, t a k t o :

Obžalovaní

Mgr. Filip Šxxxxx, nar. xxxxx, podnikatel,
bytem xxxxx,

Jiří Hxxxxx, nar. xxxxx,
jednatel obchodní společnosti NEXTEL, s.r.o.,
bytem xxxxx,

pokračování

Radek Jxxxxx, nar. xxxxx, podnikatel,
bytem xxxxx,

Jiří Pxxxxx, nar. xxxxx, podnikatel,
bytem xxxxx,

se podle § 226 písm. b) trestního řádu z p r o š ť u j í obžaloby

podle které

Mgr. Filip Šxxxxx jako jednatel společnosti FVE 28 s.r.o., se sídlem Horní náměstí 14/17, Olomouc, která byla investorem a objednatelům fotovoltaické elektrárny Mrlínek u Bystřice pod Hostýnem, ačkoliv věděl, že fotovoltaická elektrárna není v podstatných částech dokončená, dne 30. 11. 2010 mezi 15:08 h. až 15:13 h. prostřednictvím emailů dal pokyn Jiřímu Hxxxxx, jednatelem společnosti NEXTEL, s.r.o., se sídlem Luční 228, Jevíčko, která byla zhotovitelem a generálním dodavatelem fotovoltaické elektrárny Mrlínek, a zároveň i Radku Jxxxxx, aby k žádosti o první paralelní připojení fotovoltaické elektrárny Mrlínek k distribuční soustavě elektřiny podané dne 30. 11. 2010 Mgr. Filipem Šxxxxx na společnost E.ON Distribuce, a.s., se sídlem F.A.Gerstnera 2151/6, České Budějovice, zajistili mj. nepravdivé zprávy o výchozí revizi elektrické instalace na část nízkého napětí a na část vysokého napětí fotovoltaické elektrárny Mrlínek s datem maximálně do 30. 11. 2010 s tím, že je musí Mgr. Filip Šxxxxx předložit nejpozději do pátku 3. 12. 2010 na společnost E.ON Distribuce, a.s.,

Radek Jxxxxx na základě výše uvedeného pokynu dne 5. 12. 2010 úmyslně vyhotovil jménem revizního technika Františka Kxxxxx, nar. xxxxx, zcela nepravdivou Zprávu o revizi elektrického zařízení výchozí č. 50J/10 antedatovanou na 28. 11. 2010 na kabelovou přípojku VN 22kV mezi fotovoltaickou elektrárnou Mrlínek a distribuční soustavou a zcela nepravdivou Zprávu o revizi elektrického zařízení výchozí č. 51J/10 antedatovanou na 28. 11. 2010 na transformační stanice TS1 a TS2 fotovoltaické elektrárny Mrlínek (část vysokého napětí), ačkoliv ve skutečnosti ke dni 28. 11. 2010 ani k 5. 12. 2010 trafostanice neexistovaly a kabelová přípojka VN 22kV k 28. 11. 2010 ani k 5. 12. 2010 nebyla zdaleka dokončena, přičemž následně Radek Jxxxxx dne 5. 12. 2010 v 21:12 h. zaslal emailem uvedené zprávy o revizi elektrického zařízení Mgr. Filipu Šxxxxx s vědomím, že budou předloženy společnosti E.ON Distribuce, a.s., Energetickému regulačnímu úřadu a Stavebnímu úřadu Městského úřadu Bystřice pod Hostýnem,

pokračování

Jiří Pxxxxx jako revizní technik dne 2. 12. 2010 úmyslně vyhotovil zcela nepravdivou Zprávu o provedení revize elektrického zařízení výchozí č. P93-1/01, provedenou v období od 24. do 30. 11. 2010, na část nízkého napětí fotovoltaické elektrárny Mrlínek, ačkoliv ve skutečnosti k 30. 11. 2010 ani k 2. 12. 2010 část nízkého napětí fotovoltaické elektrárny Mrlínek nebyla dokončena ani zčásti a nebyla na ní nainstalována ani podstatná část fotovoltaických panelů, dále dne 3. 12. 2010 úmyslně vyhotovil Zprávu o provedení revize elektrického zařízení výchozí č. P93-2/2010, datované k 30. 11. 2010, na část nízkého napětí trafostanic fotovoltaické elektrárny Mrlínek, ačkoliv ve skutečnosti k 30. 11. 2010 ani k 3. 12. 2010 trafostanice neexistovaly, s tím, že obě Zprávy předal Jiřímu Hxxxxx s vědomím, že budou předloženy společnosti E.ON Distribuce, a.s., Energetickému regulačnímu úřadu a Stavebnímu úřadu Městského úřadu Bystřice pod Hostýnem,

Jiří Hxxxxx na základě výše uvedeného pokynu Mgr. Filipa Šxxxxx dne 5. 12. 2010 v 20:23 h. prostřednictvím emailu úmyslně dal pokyn Jiřímu Pxxxxx, aby mj. antedatoval výše uvedené Zprávy o provedení revize elektrického zařízení č. P93-1/01 a P93- 2/2010 s nejpozdějším datem 30. 11. 2010, přičemž Jiří Pxxxxx mu vyhověl a dne 6. 12. 2010 v 08:20 h. nechal zaslat emailem prostřednictvím Zdeňka Pxxxxx, nar. xxxxx, čelní strany mj. i uvedených zpráv o provedení revize elektrického zařízení s úmyslně pozměněnými daty na 30. 11. 2010, ačkoliv oba věděli, že k 30. 11. 2010 a ani k 6. 12. 2010 část nízkého napětí fotovoltaické elektrárny Mrlínek nebyla zdaleka dokončena a že trafostanice neexistovaly, aby následně Jiří Hxxxxx předal uvedené zprávy o provedení revize elektrického zařízení Mgr. Filipu Šxxxxx, kdy jak Jiří Pxxxxx, tak i Jiří Hxxxxx jednali s vědomím, že uvedené Zprávy o provedení revize elektrického zařízení budou předloženy společnosti E.ON Distribuce, a.s., Energetickému regulačnímu úřadu a Stavebnímu úřadu Městského úřadu Bystřice pod Hostýnem.

Mgr. Filip Šxxxxx dne 6. 12. 2010 úmyslně předložil výše uvedené nepravdivé Zprávy o výchozí revizi elektrické instalace č. 50J/10, 51J/10, P93-1/01 a P93-2/2010 společnosti E.ON Distribuce, a.s. na adrese pobočky společnosti Lidická 36 v Brně, dále dne 16. 12. 2010 Stavebnímu úřadu Městského úřadu Bystřice pod Hostýnem na adrese Masarykovo nám. 137, Bystřice pod Hostýnem, a dne 22. 12. 2010 Energetickému regulačnímu úřadu na adrese Masarykovo nám. 5, Jihlava,

Mgr. Filip Šxxxxx a Jiří Hxxxxx dne 16. 12. 2010 na Stavebním úřadu Městského úřadu Bystřice pod Hostýnem vyhotovili nepravdivý ručně psaný Předávací protokol FVE Mrlínek II, podle kterého zhotovitel společnost NEXTEL, s.r.o. zastoupená Jiřím Hxxxxx předala vyjmenované dílčí části díla společnosti FVE 28 s.r.o. zastoupené Mgr. Filipem Šxxxxx, kdy dle protokolu byla předána kompletní fotovoltaická elektrárna Mrlínek kromě elektronického zabezpečovacího systému a terénních úprav a tento nepravdivý předávací protokol společně předali Ivetě Mxxxxx, nar. xxxxx, referentce Stavebního úřadu Městského úřadu Bystřice pod Hostýnem, ačkoliv oba věděli, že fotovoltaická elektrárna Mrlínek k danému datu není zdaleka dokončena a nejsou dokončeny ani jednotlivé v protokolu vyjmenované části elektrárny,

Mgr. Filip Šxxxxx a Jiří Hxxxxx v období od 16. 12. 2010 do 22. 12. 2010 úmyslně vyhotovili nepravdivý Předávací protokol dokončeného díla FVE Mrlínek II - 2,067MW, podle kterého zhotovitel společnost NEXTEL, s.r.o. zastoupená Jiřím Hxxxxx předala dokončenou část díla s konkrétně vyjmenovanými částmi díla společnosti FVE 28 s.r.o. zastoupené Mgr. Filipem Šxxxxx, obsahující také nepravdivé prohlášení společnosti NEXTEL, s.r.o., že veškeré pohledávky vůči

pokračování

společnosti FVE 28 s.r.o. byly řádně a včas uhrazeny, kdy podle konkrétních vyjmenovaných částí díla byla předána kompletní fotovoltaická elektrárna Mrlínek kromě elektronického zabezpečovacího systému; tento nepravdivý předávací protokol Mgr. Filip Šxxxxx dne 22. 12. 2010 úmyslně předložil mj. i s výše uvedenými nepravdivými výchozími revizními zprávami elektrického zařízení Energetickému regulačnímu úřadu, ačkoliv oba věděli, že fotovoltaická elektrárna Mrlínek k danému datu není zdaleka dokončena a nejsou dokončeny ani jednotlivé v protokolu vyjmenované části elektrárny,

tímto způsobem Mgr. Filip Šxxxxx, Jiří Hxxxxx, Radek Jxxxxx a Jiří Pxxxxx uvedli v omyl Stavební úřad Městského úřadu Bystřice pod Hostýnem, společnost E.ON Distribuce, a.s. a Energetický regulační úřad a na základě předložených výše uvedených zcela nepravdivých dokumentů Stavební úřad Městského úřadu Bystřice pod Hostýnem dne 16. 12. 2010 pod sp. zn. SÚ330/634/2010-Mr-4-Př.už 36/822, č.j. MUBPH 25761/2010 vydal rozhodnutí o povolení předčasného užívání stavby fotovoltaické elektrárny Mrlínek II., společnost E.ON Distribuce, a.s. protokolem dne 23. 12. 2010 schválila výrobu (tzv. první paralelní připojení) a Energetický regulační úřad dne 28. 12. 2010 udělil pod č.j. 14553-8/2010-ERU licenci společnosti FVE 28 s.r.o. na výrobu elektřiny na 25 let, ačkoliv ve skutečnosti fotovoltaická elektrárna Mrlínek nebyla dokončena a způsobilá k provozu ani k 31. 12. 2010, neboť byla dokončována v průběhu ledna a počátkem února 2011 a zapojena do distribuční soustavy dne 7. 2. 2011, přičemž začala dodávat vyrobenou elektřinu do distribuční soustavy dne 23. 2. 2011,

Mgr. Filip Šxxxxx, Jiří Hxxxxx, Radek Jxxxxx a Jiří Pxxxxx tak jednali v úmyslu získat neoprávněně obohacení společnosti FVE 28 s.r.o., kdy na základě pravomocné licence od Energetického regulačního úřadu a na základě provedeného tzv. prvního paralelního připojení k distribuční soustavě společnosti E.ON Distribuce, a.s. ještě v roce 2010 vznikl společnosti FVE 28 s.r.o. nárok na garantovanou výkupní cenu pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 ve výši 12 150 Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let oproti výkupní ceně pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2011 ve výši 5 500 Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let, čímž v průběhu následujících 20 let by se společnost FVE 28 s.r.o. obohatila o částku nejméně 299 200 000 Kč za současného způsobení škody společností E.ON Distribuce, a.s., přičemž jen za vyrobenou elektřinu v období od února 2011 do června 2012 včetně se společnost FVE 28 s.r.o. neoprávněně obohatila o částku 22 607 514 Kč ke škodě společnosti E.ON Distribuce, a.s., sídlem F.A.Gerstnera 2151/6, České Budějovice, která vyplacenou garantovanou cenu zpětně refinancuje částečně na úkor České republiky a částečně na úkor spotřebitelů formou poplatku za distribuci,

čímž měli ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku spáchat zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) trestního zákoníku dílem dokonaný, dílem nedokonaný ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

pokračování

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se odkazuje s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních obchodní společnost E.ON Distribuce, a.s., se sídlem F.A.Gerstnera 2151/6, České Budějovice, IČ: 280 85 400.

O d ů v o d n ě n í :

Na obžalované Mgr. Filipa Šxxxxx, Jiřího Hxxxxx, Radka Jxxxxx, Jiřího Pxxxxx byla podána Vrchním státním zastupitelstvím v Olomouci, pobočkou v Brně obžaloba, podle které se měli obžalovaní jako spolupachatelé dopustit skutku, který je popsán shora ve výroku rozsudku, v němž byl podle písemně podané obžaloby spatřován zvláště závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) trestního zákoníku dílem dokonáný, dílem nedokonáný ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

Obžalovaní v rámci uplatněné obhajoby uvedli, že se trestné činnosti nedopustili.

Podstata obhajoby obžalovaného Mgr. Šxxxxx spočívá v tom, že jako jednatel společnosti FVE 28 s.r.o. měl zájem na včasné a správné realizaci fotovoltaické elektrárny, chtěl, aby výroba byla do konce roku 2010 provozuschopná a bezpečná. Nakoupil materiál od renomovaných společností, vybral dodavatele, subdodavatele. Dodavatelem byla společnost NEXTEL, s.r.o., se kterou byla sepsána smlouva o dílo, byl upřesněn harmonogram prací. Na konci listopadu 2010 byl ve společnosti E.ON Distribuce, a.s., v Brně, kde probíral první paralelní připojení, měl podat žádost, ke které bylo třeba připojit přílohy. Se zhotovitelem elektrárny projednal, co je třeba učinit, aby byly zajištěny zmíněné přílohy. Druhý týden v prosinci měla být předána revizní zpráva. Od obžalovaného Radka Jxxxxx mu přišla e-mailová zpráva, podle které je potřeba k vyhotovení revizní zprávy projektová dokumentace, atesty bezpečnosti, certifikáty, kusové zkoušky nastavené ochrany. Dospěl k závěru, že požadavky společnosti E.ON Distribuce, a.s., tedy odborníků uvedené společnosti, jsou ve shodě se sdělením revizní technika. Neměl pochybnosti o možnosti žádat o revizní zprávu. Metodiku zpracování revizních zpráv do té doby neznal. Bylo mu jasné, že podstatou je doklad o bezpečnosti výrobku. Nezadal revizní zprávu s vědomím nepravdivosti jejího obsahu, takovou ani nepředkládal příslušnému subjektu, aby ho uvedl v omyl. Měl požadavek na zpracování revizní zprávy ve shodě se smlouvou o dílo. Přišla mu hotová revizní zpráva. Domníval se, že výrobky, které byly na stavbě, byť nesmontované, jsou z hlediska bezpečnosti v pořádku, že mohou projít revizí. Nebyl na jakoukoliv nesrovnalost kýmkoliv upozorněn. Nepožadoval nepravdivé revizní zprávy, aby byl nepravdivý jejich obsah. Stavba byla z 90 procent hotová, proto šel v polovině prosince 2010 na stavební úřad za referentkou Mxxxxx, aby projednal kolaudaci. Řekl, že stavba není kompletní, že je potřeba dodělat nějaké elektromontážní práce, do konce roku na tom bude s Jiřím Hxxxxx, jednatelem společnosti NEXTEL, s.r.o., pracovat. Referentka Mxxxxx z toho důvodu hovořila o předčasném užívání stavby, na základě čehož je možné pokračovat v elektromontážních pracích. Danou možnost obžalovaný sladil

pokračování

s potřebami Energetického regulačního úřadu, kterému předčasné užívání stavby stačilo k vydání licence výrobce elektřiny. Podal žádost o předčasné užívání stavby. Dne 16. 12. 2010 byla referentka Mxxxxx z Městského úřadu Bystřice pod Hostýnem na stavbě, měla možnost se na vše podívat, měla k dispozici projektovou dokumentaci, podle svého úsudku se podívala tam, kam chtěla. Uvedla, že elektrárna je akceptovatelná pro rozhodnutí o předčasném užívání stavby. Podle referentky Mxxxxx mělo dojít k formálnímu předání stavby, upozornili ji s obžalovaným Jiřím Hxxxxx na to, že ještě probíhají dílčí elektromontážní práce, z toho důvodu si tedy měli předat stavbu ve stavu, v jakém byla v konkrétním okamžiku. Referentka korigovala sepsání předání stavby. Z hlediska mechanicko-vizuální stránky bylo na stavbě vše potřebné, co je v předání, to odráželo skutečný stav, bylo tam 100 procent materiálu. Dne 22. 12. 2010 byl na stavbě speciální měřicí vůz, který prověřil vysoké napětí, zprávy byly předloženy následující den Pavlu Hxxxxx. Kolem 20. 12. 2010 se ozvali pracovníci společnosti E.ON Distribue, a.s., že přijdou provést kontrolu elektrárny, zda je akceptovatelná a odpovídá podmínkám prvního paralelního připojení. Dne 23. 12. 2010 přijel Pavel Hxxxxx, měl projektovou dokumentaci, stavbu prošel, zkontroloval, co bylo z jeho pohledu potřebné, shledal, že elektrárna je akceptovatelná. Z kapacitních důvodů, které koncem roku ve společnosti E.ON Distribuce, a.s., byly nedostatečné, společnost vydala interní směrnici, podle které v době, kdy se dělalo první paralelní připojení, elektrárna nebyla pod napětím, nemohla vyrábět elektřinu, bylo nutné do devadesáti dní znovu provést kontrolu, na základě které pak elektrárna by mohla vyrábět elektřinu. Elektrárna v době návštěvy Pavla Hxxxxx byla kontrolována bez napětí, ale za dodržení všech ostatních podmínek, tímto způsobem se kontrolovaly i jiné elektrárny, aniž by byly zapojeny do distribuční soustavy. Nebylo tehdy podmínkou, aby elektrárna byla v síti, aby byla pod napětím, aby vyráběla elektrický proud, a to z kapacitních důvodů společnosti E.ON Distribuce, a.s. Elektrárna tedy obstála podmínkám prvního paralelního připojení a také vydání licence. V té době byli na elektrárně zloději, došlo k jejímu částečnému zdemolování a vykradení. Proto byl sepsán dodatek s Jiřím Hxxxxx č. I smlouvy o dílo, kde definoval, jaké práce se mají do 31. 12. 2010 dodělat, aby byla elektrárna po krádeži a vandalismu uvedena do původního stavu. Energetický regulační úřad svým referentem 28. 12. 2010 provedl vizuální kontrolu elektrárny. Podle referenta ing. Nxxxxx bylo vše potřebné pro udělení licence splněno. Pro Energetický regulační úřad je směrodatný stav v okamžiku rozhodování, tedy k 28. 12. 2010. K danému datu elektrárna splňovala podmínky prvního paralelního připojení a byla bezpečná a provozuschopná, to vyplývá ze znaleckého posudku z oblasti energetiky obnovitelných zdrojů, který nechal zpracovat. Je nutno rozlišit stav, který byl rozhodný pro vydání rozhodnutí daných subjektů se stavem následným plynoucím ze smlouvy o dílo, proto bylo na počátku měsíce ledna 2011 konstatováno, že v porovnání se smlouvou o dílo není stavba dodělána, podmínky plynoucí ze smlouvy nebyly splněny, nedostatky byly zhotoviteli vytknuty, z toho důvodu došlo k odstoupení od smlouvy po dohodě s firemním právníkem. Bylo potřeba dávat pozor, bylo to nebezpečné, protože někdo mohl určitému subjektu sdělit, že jsou vnímány nedodělky, probíhají práce a přitom byla udělena licence. Měl obavy, aby se nezhatila veškerá společná práce, a to jeho a obžalovaného Jiřího Hxxxxx. Nedodělky však nemají nic společného s prvním paralelním připojením a s vydáním licence. Jenom z toho důvodu došlo k odstoupení od smlouvy a ke vzniku e-mailové zprávy, v níž jsou popsány nedostatky. 31. ledna 2011 mělo dojít k zapojení do sítě. Společnost E.ON potřebovala mít doklad o udělení licence, namontovaný měřicí přístroj na kiosku trafostanice a uzavření smlouvy o výkupu elektřiny (smlouva o sdružených službách). Elektrárna byla již zkontrolována ohledně prvního paralelního připojení Pavlem Hxxxxx ke konci roku 2010, smlouvy společnost E.ON poskytla až 19. 1. 2011, uvedená společnost měla málo kvalifikovaných elektrikářů

pokračování

pro zapojování fotovoltaických elektráren. Po podpisu smluv společnost E.ON měla důvod pro zapojení elektrárny. Dne 31. 1. 2011 společnost E.ON neměla připomínky, byla diskuse ohledně toho, kdo má namontovat uzemňovací pásek na sloup vysokého napětí. Na drátech byla námraza, tudíž až 7. února 2011 byla elektrárna techniky uvedena do stavu provozuschopnosti. Jediným úmyslem obžalovaného Mgr. Filipa Šxxxxx, jak zdůraznil, bylo od měsíce října 2010, kdy byl zakoupen projekt elektrárny FVE 28 Mrlínek, dovést projekt do zdárného konce do konce roku 2010 tak, aby elektrárna byla bezpečná, provozuschopná, aby obstála kontrole ze strany společnosti E.ON a Energetického regulačního úřadu, aby byla udělena licence, první paralelní připojení, toho bylo dosaženo. V žádném případě nebyl dán úmysl kohokoliv uvádět v omyl na základě poskytnutí revizní zprávy, navíc věděl, že veškeré součástky a přístroje jsou na stavbě, že je pět týdnů na to, aby byly propojeny, jak tedy mohl kohokoli na základě formálního podkladu uvést v omyl, když věděl, že kdokoliv podklad dostane, tak přijede, a to co mu bude předloženo v rámci projektové dokumentace, zkontroluje.

Jde-li o data, nutno uvést, že vycházel z požadavků referenta, datum podání žádosti mělo být shodné s daty příloh. Datum žádosti podané společností E.ON bylo 30. 11. 2010, to bylo pro společnost E.ON významné, musel se tomu tedy přizpůsobit, proto zpráva s tímto datem byla používána, ani ji nečetl, pouze úvodní stránku, kde zhotovitel napsal špatné sídlo společnosti, proto mu to poslal k opravě. Bylo uvedeno, že revidované dílo je bezpečné, což bylo v souladu s tím, co bylo na veškerých atestech. Byl si vědom toho, že se elektrárna skládá z určitých výrobků, od kterých měl atesty bezpečnosti a nastavené ochrany, mohl se domnívat, že revize je k danému výrobku, že to nemusí být revize celku, revizi vnímal jako bezpečnost výrobků, pokud z atestu plynulo, že je výrobek bezpečný, tak by to mělo mít patřičný význam. Bylo vůbec dost potíží s revizními zprávami, podle toho, co uváděli technici, a to obecně, byly předkládány, aniž by v nich byly údaje získané ze stavu objektu pod napětím, přitom normy měly požadavek na údaje právě ve stavu pod napětím. Trafostanice a trafa byly propojeny, nutno zdůraznit uvedený výraz propojeny, nejpozději 27. nebo 28. 12. 2010. Obžalovaný Mgr. Šxxxxx uvedl, že významné postavení na stavbě měl obžalovaný Jiří Hxxxxx, ne Libor Kxxxxx, který byl jedním z několika subdodavatelů, montoval panely a prováděl pomocné elektrikářské práce. Na stavebním úřadu nikdo nepožadoval stavební deník. Libor Kxxxxx nebyl stavbyvedoucí, do takové role se sám personifikoval před policistou, za kterým přišel z toho důvodu, že nedostal zaplacení, chtěl manipulací se svou výpovědí dosáhnout zaplacení.

Obžalovaný Jiří Hxxxxx na svoji obhajobu uvedl, že mu obžalovaný Radek Jxxxxx poskytl kontakt na obžalovaného Mgr. Šxxxxx. Na stavbě se začalo pracovat začátkem listopadu 2010, došlo k časovému posunu, obžalovaný Mgr. Šxxxxx na něj tlačil kvůli dodržení termínu, platby se posunuly. Do akce byli zapojeni subdodavatelé. Na konci listopadu 2010 měly být předloženy revizní zprávy. Revizní zprávu objednal u společnosti CES s.r.o., která ji zařídila u obžalovaného Pxxxxx, kterému byly zaslány podklady a kontakty na stavbu. Obžalovaný Mgr. Šxxxxx chtěl datum zpráv z konce listopadu. Na přelomu listopadu a prosince 2010 společnost FVE 28 s.r.o. doporučila vedení stavby a pomoc od Libora Kxxxxx, respektive společnost ZÁMEČNICTVÍ Kxxxxx s.r.o., Libor Kxxxxx vedl převážnou část jednání. Obžalovaný Hxxxxx uvedl, že jezdil na stavbu v prosinci jednou týdně. Podepsal předání díla, protože subjektivně stavba vypadala hotová a končil termín smlouvy o dílo. V prosinci došlo na stavbě k projevům vandalizmu, krádeži a byly nepříznivé klimatické podmínky. Do konce roku probíhaly opravy, optimalizace. Na začátku ledna už jeho pracovníci na stavbu nebyli

pokračování

vpuštění. Obdržel odstoupení od smlouvy, přistoupil na ně oproti obdržení platby. Zařízení, která byla 28. 11. 2010 a 30. 11. 2010 revidována, nebyla dokončena. Kabeláž byla dokončena částečně a trafostanice nebyly k dispozici. Obžalovaný Mgr. Šxxxxx o tom věděl. Dne 16. 12. 2010 byla elektrárna mechanicky hotová kompletně. Některé kabely byly natažené provizorně, nebylo možné je položit do země, nebyly hotové zemní práce. Dne 6. 1. 2011 byla namontována kabeláž, nebyla zapojena, elektrárna mohla fungovat částečně. Údaje v odstoupení od smlouvy - z toho dne jsou pravdivé.

Obžalovaný Radek Jxxxxx uvedl, že revizní zprávy 51J/10 a 50J/10 vypracoval v podstatě jako návrh pro obžalovaného Mgr. Šxxxxx, předpokládal dokončení elektrárny v následujících dnech a vypracování správných revizních zpráv. Odeslal mu je e-mailem. Obžalovanému Mgr. Šxxxxx doporučil společnost NEXTEL, s.r.o. Obžalovanému Mgr. Šxxxxx, na základě jeho žádosti, zaslal návrhy revizních zpráv s daty do konce listopadu, aby následně byly upraveny po dostavbě elektrárny. Otisk razítka a podpis cizího revizního technika na zprávy dal pravděpodobně scannerem, učinil tak proto, aby pouze ukázal obžalovanému Mgr. Šxxxxx, jak má taková zpráva vypadat. Františku Kxxxxx o tom řekl až začátkem roku 2011, protože elektrárna byla dokončena, budou vypracovávat správnou revizní zprávu. Neví, zda k datu 28. 11. 2010, které je uvedeno na revizních zprávách, skutečně existovala revidovaná zařízení, to znamená TS 1, TS 2 a kabel VN mezi fotovoltaickou elektrárnou a distribuční soustavou, protože to nekontroloval, na elektrárně nebyl, uváděné naměřené odpory v revizních zprávách uvedl jen podle svých zkušeností a podle revizních zpráv z jiných elektráren. Nezkoumal, jestli k datu zpráv existovalo v nich uvedené zařízení, protože na elektrárně nebyl. Neupozornil obžalovaného Mgr. Šxxxxx na to, že jde jenom o vzory zprávy. Je to dlouhá doba, pokud se má vyjádřit, zda byl požádán o vzor nebo o revizní zprávu, pravděpodobně o revizní zprávy, dostal pokyn od obžalovaného Mgr. Šxxxxx, aby byly revizní zprávy vypracovány do konce listopadu 2010. K předloženému e-mailu od obžalovaného Mgr. Šxxxxx ze dne 30. 11. 2010 v 15:03 hod., ve kterém obžalovaný Mgr. Šxxxxx po něm požadoval zprávy o výchozí revizi NN, VN, trafostanic a protokol o nastavení ochran s datem nejpozději do 30. 11. 2010, obžalovaný Jxxxxx uvedl, že už neví, zda e-mail obdržel, je v něm uvedeno, že revizní zprávy musí obžalovaný Mgr. Šxxxxx předložit do pátku 3. 12. 2010 společnosti E.ON, poslal obžalovanému Mgr. Šxxxxx vzory s viditelně naskenovaným razítkem Františka Kxxxxx, poslal je až 5. 12. 2010. K e-mailu od obžalovaného Mgr. Šxxxxx ze dne 30. 11. 2010 z 15:18 hod., ve kterém požaduje obžalovaný Mgr. Šxxxxx zajištění na čtvrtek měřicího vozu na elektrárnu, obžalovaný Jxxxxx uvedl, že už neví, zda e-mail obdržel, měřicí vůz nezařizoval a revizní zprávy NN a VN také ne, pouze dodal vzory. Pokud je obžalovaný dotázán, když po něm chtěl obžalovaný Mgr. Šxxxxx revizní zprávu a ne vzor, zda obžalovaného upozornil, že jde o vzory, ne o zprávy, obžalovaný Jxxxxx uvedl, že na to neupozornil. Obžalovaný Jxxxxx potvrdil, že zaslal obžalovanému Mgr. Šxxxxx 5. 12. 2010 v 21:12 hod. e-mail, kterým mu poslal dvě revizní zprávy bez komentáře, podle kterého by bylo zřejmé, že jde o vzory, také uvedl, že používal adresu info@iraktiv.cz. Obžalovaný Jxxxxx uvedl, že nic neví o tom, že by František Kxxxxx vyhotovil ještě dodatečně zprávy se svým podpisem a správným číslem osvědčení. To měl zařizovat generální dodavatel. Obžalovaný se vyjádřil k předloženým revizním zprávám 50J/10 a 51J/10, které byly opatřeny správným číslem osvědčení a podpisem Františka Kxxxxx, které byly nalezeny vedle vzorů obžalovaného Jxxxxx ve správním spisu Stavebního úřadu Městského úřadu v Bystřici pod Hostýnem,

pokračování

vedl, že o těchto zprávách nic neví. Obžalovaný Jxxxxx uvedl, že Františka Kxxxxx zná dlouhou dobu, chodil se za ním radit, spolupracovali spolu. Vzory zpráv zaslal obžalovanému Mgr. Šxxxxx se starým neplatným číslem osvědčení Františka Kxxxxx, věděl, že už má nové, jestli to věděl spoluobžalovaný, to neví. Obžalovaný Jxxxxx se vyjadřoval k e-mailu, podle kterého byl poslán obžalovaným Mgr. Šxxxxx 1. 12. 2010 v 17:19 hod., bylo v něm uvedeno, že do pátku 6. 12. 2010 převezme od obžalovaného Jxxxxx „tři revize na trafačky“, uvedl, že mu nic nepředal, jen mu to zaslal 5. 12. 2010 e-mailem. Obžalovaný Jxxxxx se vyjadřoval k e-mailu, který zaslal 2. 12. 2010 v 7:52 hod. obžalovanému Jiřímu Hxxxxx, ve kterém bylo uvedeno: „Dle pana Šxxxxx veškeré práce, které provádím, Revize jdou na Vás – revizák na VN bude chtít 20 tis. za revizi tedy 2 x 20 tis. Tyto vyúčtují na Vás a uděláme vyrovnání.“ Obžalovaný Jxxxxx uvedl, že to bylo pro případ, kdyby došlo k vypracování revizních zpráv tak, aby to bylo vyřízeno. Požádal Františka Kxxxxx, neovlivňoval ho, nechtěl, aby měl problémy, protože zprávy byly použity s neplatným číslem osvědčení.

Podstata obhajoby obžalovaného Jiřího Pxxxxx spočívá v tom, jak uvedl, že za ním přišel začátkem prosince 2010 Jaroslav Sxxxxx, který mu řekl, že jeho známý potřebuje někoho, kdo by provedl revizi fotovoltaické elektrárny, revize byla potřebná hned, aby mohla být podána žádost společnosti E.ON, aby bylo vyřízeno připojení elektrárny, nezdálo se mu to, protože jezdil na prohlídky, ale obžalovaný Jiří Hxxxxx přes Jaroslava Sxxxxx řekl, že elektrárna bude kompletní, hotová, ale je bez napětí. Revizní zprávy tedy vyhotovil. Skutečná prohlídka elektrárny měla být dodatečně po vyhotovení zpráv. Občas se to totiž takto dělalo, protože předpisy a normy se někdy neshodují, jde o to, že energetika vyžaduje udělat revizi, ale podle normy ji nelze udělat tam, kde není napětí. Energetika i norma předpokládají, že zařízení je dokončeno. Chtěl potom jít na elektrárnu, až by došlo k připojení, provedl by měření. Měl dostat zprávu o připojení, ale nepřišla. Někdy před svátky se tam jel podívat, elektrárna byla vypnuta, energie do ní nešla, pouze se tam prošel, u svorkovnicových skříní změřil izolační stavy, nezjišťoval, jestli jsou všechny. Během prosince 2010 byl kontaktován obžalovaným Hxxxxx, požadoval změnu data na předních stranách revizních zpráv, aby tam i na vyhotovení bylo listopadové datum. Moc se mu nechtělo, ale vyhověl mu. Nechal je naskenovat a poslat. Potom byl ještě jednou kontaktován, obžalovaný Hxxxxx chtěl originály, přijel si pro ně, neví, kdy to bylo, sešli se na parkovišti v Havlíčkově Brodě. Ohledně revizních zpráv byl na jaře 2011 u Energetického regulačního úřadu, před výsledkem mu telefonoval obžalovaný Mgr. Šxxxxx, chtěl se sejít na nějakém místě na dálnici u Brna, aby to bylo na půli cesty, sešli se v Jevíčku ve společnosti NEXTEL, s.r.o., byl tam také obžalovaný Hxxxxx, obžalovaný Mgr. Šxxxxx řekl, že během stavby mu činil potíže Libor Kxxxxx, měl s ním neshody, což je důvod, pro který učinil Libor Kxxxxx oznámení Energetickému regulačnímu úřadu. Potom měl být výsledek u policie, obžalovaný Mgr. Šxxxxx mu telefonoval, že má cestu přes Havlíčkův Brod, chtěl se s ním sejít, vidět předvolání na policii, večer je naskenoval a poslal mu je. Obžalovaný uvedl, že na podzim 2011 řekl u Energetického regulačního úřadu, že byl na elektrárně až v půli prosince 2010, neřekl, že ve skutečnosti revize dělal od stolu, protože pokud by Energetický regulační úřad licenci zrušil, tak by to pro něj nemuselo dobře dopadnout. Obžalovaný Pxxxxx potvrdil, že zpráva o provedení revize č. P93-1/01 provedená v období od 24. 11. až 30. 1. 2010 na část nízkého napětí FVE Mrlínek vyhotovená Jiřím Pxxxxx dne 2. 12. 2010, je jeho původní revizní zpráva, kterou vypracoval na žádost obžalovaného Hxxxxx prostřednictvím Jaroslava Sxxxxx, vypracoval ji, aniž by se na elektrárnu podíval. Ke zprávě o

pokračování

provedení revize č. P93-2/2010 provedenou 30. 11. 2010 na část nízkého napětí trafostanic FVE Mrlínek vyhotovenou Jiřím Pxxxxx 3. 12. 2010 obžalovaný Pxxxxx uvedl, že ji napsal od stolu s tím, že se prohlídka udělá potom. Nejel se tam podívat z časových důvodů, zprávy měly být vyhotoveny okamžitě, chtěl to obžalovaný Hxxxxx prostřednictvím Jaroslava Sxxxxx, kterému zprávy předal. Modifikované čelní strany revizních zpráv vypracoval, přepsal datum na 30. 11. 2010. S obžalovaným Hxxxxx mluvil, až když po něm obžalovaný Hxxxxx chtěl originály. Revizní zprávy zaslal Zdeněk Pxxxxx obžalovanému Hxxxxx e-mailem, čelní strany se změněnými daty zaslal také, zprávy dělal pro CES s.r.o., uvedená společnost je poslala obžalovanému Hxxxxx, neměl propojeno kopírovací zařízení se scannerem s e-mailovou poštovní schránkou, protože nebyl zaměstnanec společnosti CES s.r.o. Ohledně použití revizních zpráv obžalovaný uvedl, že podle jeho názoru šlo o to, aby byla podána žádost, aby bylo vyřízeno připojení, revize by se potom daly udělat znovu, až by byla elektrárna pod napětím, věděl o rozdílu cen za vyrobenou elektřinu ze zdrojů fotovoltaické elektrárny uvedené do provozu v roce 2010 oproti roku 2011, ale nevěděl, jak je rozdíl velký. Obžalovaný dodal, že před druhým výsledkem u Energetického regulačního úřadu s ním mluvil Jaroslav Sxxxxx, neví, od koho věděl, že obžalovaný Mgr. Šxxxxx proplatí pohledávky. Báł se toho, pokud by bylo uvedeno, že na základě výpovědi Jiřího Pxxxxx by byla odebrána licence, mohl by se mu někdo mstít.

Obžalovaný Pxxxxx uvedl, že obžalovaný Hxxxxx mu telefonoval dva až tři dny po změně čelních listů revizních zpráv, chtěl originály, chtěl to ihned, přestože měl doma jiný typ tiskárny a neměl náplň, tak ji opatřil a čelní listy vytiskl, večer se sešli na parkovišti hypermarketu Albert v Havlíčkově Brodě, kde mu listiny předal. Je třeba říct, že elektrické zařízení je dokončeno, až je pod napětím, jakákoliv revize by byla vždy před uvedením do provozu, správně by před dokončením zařízení být neměla, revizní zpráva by měla posuzovat stav zařízení tak, jak je. Je to správné, pokud je uvedeno Státním úřadem inspekce práce, že energetické zařízení musí být dokončeno před provedením revize. Není možné podle předpisů to, aby revizní technik, aniž by zkontroloval a provedl příslušná měření, vyhotovil revizní zprávu, porušil předpisy, je tam pouze výjimka, že při ověřování impedanční smyčky norma povoluje provést ověření výpočtem, na elektrárně, která není pod napětím, nelze impedanci změřit. Pokud je uvedeno ve vyjádření Státního úřadu inspekce práce, že revizní technik nejprve musí provést prohlídku a zkoušky zařízení a pak zjištění provedená při revizi uvede do revizní zprávy, přičemž postup při revizi bez těchto provedených úkonů možný není, je třeba podle obžalovaného Pxxxxx uvést, že energetika vyžaduje nejprve revizi, ale zařízení, které ještě není připojeno pod napětí. Energetika by v podstatě bez revize elektrárnu nikdy nepřipojila. Není schopen vyjádřit se k tomu, proč nebylo možné uvést elektrárnu do zkušebního provozu bez připojení do distribuční soustavy pro účely měření. Jaroslav Sxxxxx mu řekl, že elektrárna se bude brzy připojovat, měřit se bude dodatečně, jakmile dojde k připojení. Dodatečně byl na elektrárně, někdy před vánoci, elektrárna pod napětím nebyla. Řekl Jaroslavu Sxxxxx, že tam pojede, byli tam lidé, které neznal. Pokud je řečeno někým jiným, že tam nebyl viděn, nedokáže to vysvětlit. Pokud Státní úřad inspekce práce uvedl, že ve zprávě P93-1/01 schází hodnoty impedanční smyčky, hodnoty o měření vypínacího proudu a vypínacího času použitých proudových chráničů, tak je to tak. Jedná se o hodnoty, které lze změřit pouze tehdy, když je zařízení pod napětím. To stejné platí ohledně zprávy P93-2/2010. Má-li se vyjádřit k tomu, co dělal na místě elektrárny, když zjistil, že není připojena, změřil uzemnění konstrukce a u kabelů ověřil izolační stavy, nevybavuje si, zda byl uvnitř trafostanice, na místě stavby to nikomu neřekl, zprávu chtěl dokončit, až bude zařízení pod napětím a bude moci dokončit všechna měření. Jde-li o spolupráci s CES s.r.o., pracoval pro uvedenou společnost pod svým identifikačním

pokračování

číslem, měl od společnosti asi polovinu práce, ohledně druhé poloviny měl kontaktovat bývalé zákazníky a snažit se získat další zakázky. Změnu data na čelní straně revizních zpráv požadoval Jaroslav Sxxxxx, obžalovaného Hxxxxx neznal, také Jaroslav Sxxxxx říkal, že práce na elektrárně jsou dokončeny, dostal e-mail Jiřího Hxxxxx z 5. 12. 2010, 20:23 hod., v němž požadoval obžalovaný Hxxxxx opravu čelní strany revizí u projektu na 30. 11. 2010, na e-mail nereagoval, protože nevěděl, kdo je obžalovaný Hxxxxx, udělal to, až ho požádal Jaroslav Sxxxxx. Pokud 6. 12. 2010 v 08:20 hod. byly zaslány čelní strany revizních zpráv se změněným datem obžalovanému Hxxxxx, tak to tak bylo, přišel do práce a Jaroslav Sxxxxx ho o to požádal, změnil datum a dal tisk. První verzi revizní zprávy předal Jaroslavu Sxxxxx 3. 12. 2010 v kanceláři spol. CES s.r.o. spolu s fakturou. Byl zavázán společnosti CES s.r.o., chtěl jí pomoci, potíže se předtím nevyskytovaly, neměl důvod mít pochybnosti, proto zprávy napsal. Fakturoval společnosti CES s.r.o. částku 10.000 Kč hrubého za práce pro FVE Mrlínek, peníze mu byly vyplaceny, i když se zpožděním. Není to v pořádku, že vydal zprávu osvědčující bezpečnost zařízení, aniž by zařízení navštívil, ale pokud by panu Sxxxxx nevyhověl, kdyby trval na tom, že chce jet na stavbu, když za ním začátkem prosince 2010 přišel, tak by to v podstatě pro něj znamenalo ztrátu zaměstnání, což si nemohl dovolit. Jsou vydávány předpisy, které nejsou v souladu, pokud je tvrzeno Státním úřadem inspekce práce, že revizní zprávu je možné zpracovat až na hotovém a zapojeném a dokončeném zařízení, tak je to opsáno z normy, ale zařízení nebylo připojené, pokud energetika nepřipojí zařízení, není schopen kompletně dokončit celou revizi, provést na zařízení měření i pod napětím, energetika pro to, aby připojila, chce revizi, přitom je vydán opačný pokyn, podle kterého bude připojení provedeno, až bude provedena revize. Neví, jak tedy postupovat. Na začátku, když revizi vypracoval, tak na elektrárně skutečně nebyl, nevěděl, jaký je tam stav, udělal to tak proto, že byl donucen Jaroslavem Sxxxxx, když tam potom přijel kolem vánoc, tak bylo po kontrole stavebním úřadem, který podle dokumentace shledal, že elektrárna je v souladu s projektovou dokumentací. Předložil listiny prokazující jeho návštěvu na místě samém v době 20. 12. 2010 až 21. 12. 2010. Zařídít alternativní zdroj pro měření je prakticky nemožné, protože je to tak, jakoby musel požádat o postavení vedle na poli stejné elektrárny. V revizní zprávě nevyplnil poslední sloupec, předpokladem bylo uvedení pod napětí, což nešlo, předpokládal, že dojde k připojení pod napětí, potom by údaje byly, nemohl tedy nikoho podvést, pokud by chtěl, tak by si hodnoty vymyslel a uvedl by je do sloupce. Revizní zpráva byla důležitá pro společnost E.ON, společnost ji vyžaduje, přitom má předkládat revizi na zařízení, které není pod napětím, které k měření potřebuje, vydá tedy zprávu bez některých údajů, protože technik společnosti E.ON se dostává k zařízení, které sám posuzuje, jakmile je potom zařízení připojené, vystaví se ještě jedna zpráva, která je koncová. Společnost E.ON dobře věděla, že zařízení je neměřitelné, přijíždí jeho technik, který zařízení kontroluje, má k dispozici projektovou dokumentaci, ověřuje to, co fyzicky vidí, je to zažitý postup. Revize neposuzuje kompletnost, ale bezpečnost. To je jejím smyslem. Impedanční smyčku lze ověřit výpočtem, což udělal, ale do revizní zprávy měly být zapsány naměřené hodnoty. Obžalovaný uvedl, že mu nepřipadalo cokoli divného na místě elektrárny, když se tam dostavil. Neměl nic společného s revizemi na vysoké napětí, nutno poukázat i na to, že je ve věci sám činný technik společnosti E.ON, než vydá rozhodnutí, pokud jde o stavební úřad, podle něj není revize nízkého napětí podstatná pro rozhodnutí stavebního úřadu, elektrárna je stavbou, ale elektrické zařízení má jinou definici, stavební úřad v případě pochybností má možnost učinit žádost o účast odborníka pro kontrolní prohlídku a má možnost požádat o expertní součinnost, zřejmě bylo stavebnímu úřadu vše jasné, pokud to tak neudělal. Nemohl podvést stavební úřad, neznal obžalovaného Jxxxxx, nevěděl o jeho činnosti, stejně tak mu nebylo nic známo v roce 2010 o Mgr. Šxxxxx, o společnosti FVE 28 s.r.o.

pokračování

Soud prvního stupně uvádí, že obžalovaní svá stanoviska k projednávané věci také vyjádřili v rámci podaných odvolání a doplnění odvolání, kterými se zabýval soud druhého stupně, jenž usnesením 3 To 112/2014 z 6. 1. 2015 zrušil ohledně všech obžalovaných, na které byla podána obžaloba, rozsudek zdejšího soudu 10 T 1/2013 ze dne 20. 6. 2014 a věc vrátil soudu prvního stupně.

Obžalovaný Mgr. Šxxxxx předložil odvolacímu soudu znalecký posudek 2014/009 s názvem „Výchozí revizní zprávy u fotovoltaických elektráren, Výchozí revizní zprávy u FVE Mrlínek II“, byl zpracován 29. 8. 2014 znalci ing. Květoslavem Mikulenkou a ing. Milanem Tomešem, CSc. (č. l. 3 736-3 757) a odborné stanovisko – 2014-028-Z zpracované ing. Pavlem Hrzinou, Ph.D. a prof. ing. Vítězslavem Bendou, CSc. (č. l. 3 731-3 735).

Obžalovaný Mgr. Šxxxxx prezentoval své vyjádření k usnesení Vrchního soudu v Olomouci 3 To 112/2014 z 6. 1. 2015. Vyjádření je datováno 19. 3. 2015, je založeno na č. l. 3 851-3 869, jsou k němu připojeny přílohy na č. l. 3 870-3 880.

Obžalovaný Mgr. Šxxxxx předložil zdejšímu soudu 17. 3. 2015 nové důkazy (č. l. 3 835-3 840) se svým komentářem, jedná se o znalecký posudek zpracovaný znaleckým ústavem Vysokým učením technickým v Brně č. 1/2015 – Fotovoltaická elektrárna FVE Mrlínek, ze dne 2. 2. 2015, znalecký posudek č. 57/2014 s názvem „Výchozí revizní zprávy u fotovoltaických elektráren“, zpracovaný znaleckým ústavem Vysokým učením technickým v Brně, ze dne 17. 12. 2014.

Obžalovaný Mgr. Šxxxxx předložil 7. 4. 2015 zdejšímu soudu doplnění svého vyjádření (č. l. 3 841-3 850) a odborné právní stanovisko prof. JUDr. Jiřího Jelínka, CSc. ze dne 27. 3. 2015.

Obžalovaný Mgr. Filip Šxxxxx se také vyjádřil ke svědku Liboru Kxxxxx (č. l. 3 990-3 991). Obžalovaný Mgr. Šxxxxx byl také opatřen dodatek ke znaleckému posudku č. 1/2015 z 2. 2. 2015 znaleckého ústavu Vysokého učení technického v Brně (návrh příšlý zdejšímu soudu 9. 9. 2015).

Obžalovaný Jiří Hxxxxx soudu zaslal jeho obhájcem provedený rozbor situace po zrušení rozsudku Krajského soudu v Brně 10 T 1/2013 z 20. 6. 2014 (č. l. 4 005-4 012).

Obžalovaný Pxxxxx shrnul své vyjádření po zrušení věci soudem druhého stupně na č. l. 4 050-4 061 a doplnil je přílohami na č. l. 4 062-4 063 a také doplnil přílohy 23. 6. 2015 (č. l. 4 237-4 238 – zprávy o provedení revize elektrického zařízení P 93-1/01, P 93-2/2010).

Státní zástupce VSZ v Olomouci, pobočky Brno, předložil zdejšímu soudu své vyjádření k usnesení Vrchního soudu v Olomouci 3 To 112/2014 z 6. 1. 2015 a repliku nejvyššího státního zástupce k vyjádření osoby zúčastněné na řízení (č. l. 3 806-3 829). Poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu 6 As 173/2014 (č. l. 4 14-4 162), konkrétně bod 52 (č. l. 4 157-4 158). Státní zástupce nechal opatřit (č. l. 4 303-4 305) od Technické inspekce ČR, organizace státního odborného dozoru vyjádření k předloženým listinným materiálům. Vyjádření zpracoval ředitel Technické inspekce ČR ing. Oldřich Kxxxxx (č. l. 4 314-4 330).

Zmocněnec zúčastněné osoby předložil odborná právní stanoviska, a to JUDr. Stanislava Kadečky, Ph.D. z 5. 6. 2015 k právním otázkám týkajícím se rozhodování ERÚ v procesu vydávání povolení

pokračování

k výrobě elektřiny a k právním otázkám týkajícím se rozhodování stavebního úřadu v procesu vydávání povolení k předčasnému užívání stavby (č. l. 4 176-4 182, 4 183-4 191). Také soudu předložil dnem 19. 10. 2015 zpracované vyjádření zúčastněné osoby.

Provedené dokazování shrnuly procesní strany ze svých hledisek do přednesených závěrečných řečí (písemně zpracované - obhájcem obžalovaného Jiřího Hxxxxx, obhájcem obžalovaného Mgr. Šxxxxx, obhájcem obžalovaného Jiřího Pxxxxx, obhájkyň obžalovaného Radka Jxxxxx, obžalovaným Mgr. Šxxxxx, obžalovaným Jiřím Pxxxxx – jsou založeny do spisu).

Státní zástupce avizoval písemně 30. 9. 2015 stanovisko NSZ, které zastává názor, který mění posouzení daného jednání a jeho označení za podvodné v jistém smyslu zjednodušuje */sic/*.

Ze shora uvedeného odstavce vyplývá, že první rozsudek zdejšího soudu ve věci byl zrušen a věc byla zdejšímu soudu vrácena. Z usnesení soudu druhého stupně 3 To 112/2014 z 6. 1. 2015 vyplývají názory soudu druhého stupně, které je třeba soudem prvního stupně respektovat.

Je třeba uvést, že není nemožné v rámci právní úpravy v České republice, aby soud prvního stupně rozhodl jinak, než jak rozhodl v rámci předchozího rozsudku.

Předně je nutno uvést, že z rozhodnutí soudu druhého stupně vyplývá, že obchodní společnost FVE 28 s.r.o. je zúčastněnou osobou ve smyslu trestního řádu. Nyní je zastupována zmocněncem, advokátem JUDr. Ing. Petrem Machálkem, Ph.D. (č. l. 3 956). Z čísla listu 3 950-3 951 vyplývá, že ke dni 1. 4. 2015 došlo k zániku obchodní společnosti FVE 28 s.r.o. bez likvidace v důsledku fúze sloučením mezi obchodní společností FVE 28 s.r.o. a obchodní společností ZONAS a.s. Právní nástupkyní obchodní společnosti FVE 28 s.r.o. se stala obchodní společnost ZONAS a.s. Obchodní společnost ZONAS a.s. vlastnila 100% obchodní podíl FVE 28 s.r.o., byla tedy tzv. mateřskou a FVE 28 s.r.o. vůči ní dceřinou společností. V důsledku provedení fúze došlo ke dni 1. 4. 2015 k zániku rozhodnutí o udělení oprávnění k podnikání v energetických odvětvích, resp. zanikla (bez náhrady) licence č. 111018292, a to v souladu s ustanovením § 10 odst. 1 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně dalších zákonů (energetický zákon). V souladu s § 61 zákona č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, ve znění pozdějších předpisů, fúzí sloučením k 1. 4. 2015 dále došlo k přechodu jmění zanikající společnosti FVE 28 s.r.o. na nástupnickou obchodní společnost ZONAS a.s., která nastupuje do právního postavení zanikající společnosti. Všechna práva a povinnosti zaniklé obchodní společnosti, včetně majetku, nároků, dluhů a účtů u peněžních ústavů, přešla na obchodní společnost ZONAS a.s. (s výjimkou licence č. 111018292, která v souladu s § 10 odst. 1 písm. b) zákona č. 458/2000 zanikla bez náhrady). Z přípisu je také patrné, že na základě žádosti o udělení nové licence obchodní společnosti ZONAS a.s. ze dne 11. 2. 2015 byla Energetickým regulačním úřadem vydána pro ZONAS a.s. v souladu s energetickým zákonem nová licence č. 111533247, která nabyla právní moci a účinnosti dne 1. 4. 2015 (nová licence nenahrazuje zaniklou licenci č. 111018292). S výjimkou zaniklé licence přešla na ZONAS a.s. i práva (nároky) vůči odběratelům vyrobené elektrické energie z obnovitelných zdrojů. ZONAS a.s. nastupuje do práv osoby zúčastněné na řízení (podle trestního řádu pojem – zúčastněná osoba). V přípisu je uvedeno, že k provedení fúze byla nucena ZONAS a.s. přistoupit z ekonomických důvodů, s ohledem na ochranu majetku.

pokračování

V rozhodnutí soudu druhého stupně z 6. 1. 2015 se uvádí, že nebyla shledána ze strany soudu prvního stupně taková procesní pochybení, která by měla přímý vliv na porušení práva obhajoby samotných obžalovaných, je přesto nutno konstatovat, že nerespektováním procesních práv zúčastněné osoby bylo, byť nepřímě, na újmu obžalovaných. FVE 28 s.r.o. má nepochybně právní zájem do velké míry shodný s obžalovanými a objektivně by při uplatňování svých procesních práv podporovala jejich obhajobu a ve věci činila návrhy, které by jejich obhajobě svědčily, neboť je přímo zainteresována na výroku o jejich vině, V řízení, které rozhodnutí předcházelo, však FVE 28 s.r.o. takovéto procesní aktivity činit nemohla.

Soud prvního stupně poukazuje na to, že v rámci probíhajícího hlavního líčení, po rozhodnutí soudem druhého stupně, byla plně respektována práva zúčastněné osoby podle trestního řádu.

Soud druhého stupně přímo uvádí ve svém zrušujícím rozhodnutí, že odborná stránka zaměřená na otázky bezpečnosti a provozuschopnosti fotovoltaické elektrárny Mrlínek byla řešena (slovo řešena používá soud druhého stupně) až v řízení před soudem znaleckými posudky, odborným vyjádřením a právními stanovisky, které předložila obhajoba, za situace provádění přípravného řízení, v němž expertní posouzení provozuschopnosti a bezpečnosti fotovoltaické elektrárny Mrlínek nebylo vyžadováno.

Z usnesení odvolacího soudu je možné vyvodit, že soud prvního stupně by se měl zaměřit na významnou skupinu důkazů svědčících o odborném posouzení projednávané věci, které předložila obhajoba, že by se měl soud prvního stupně zabývat argumentací formulovanou v závěrečných řečech obhájců, zejména obhájce obžalovaného Mgr. Šxxxxx. Je samozřejmě uvedeno, že názory a hodnocení výsledků dokazování procesními stranami soud prvního stupně není vázán, ale je třeba se s nimi vypořádat.

Mělo by být jasné, jaký požadavek měl být naplněn předložením revizních zpráv, měla by být vzata v úvahu protirečící si legislativa, v důsledku čehož výchozí revizní zpráva nemohla být objektivně vydána podle platných norem, neboť nemohlo být provedeno měření elektrických zařízení pod napětím, měla by být podrobena bližšímu zkoumání úvaha o společném úmyslu obžalovaných, který je nezbytnou podmínkou spolupachatelství.

Soud prvního stupně se má více zaměřit na objasnění zřejmého úmyslu obžalovaných podvodem získat ke dni 31. 12. 2010 licenci na výrobu elektřiny využívající sluneční zařízení, uvedený úmysl není zcela jasný, kdyby došlo k antedatování revizních zpráv, které neodpovídaly reálnému stavu fotovoltaické elektrárny Mrlínek, který byl v době, kdy byly revizní zprávy vyhotovovány a obžalovaný Mgr. Šxxxxx byl přinejmenším srozuměn se značnou rozestavěností elektrárny. Lze-li totiž na základě provedených důkazů dospět k několika rovnocenným skutkovým verzím, má soud povinnost přiklonit se k té z nich, která je pro obviněného nejpříznivější. Je třeba, aby soud prvního stupně vzal v úvahu důkazy, které svědčí o jednoznačném úmyslu obžalovaného Mgr. Šxxxxx fotovoltaickou elektrárnu dokončit tak, aby splňovala všechny reálné předpoklady udělení licence do 31. 12. 2010. Podle smlouvy o dílo ze dne 1. 11. 2010, čl. III., bylo sjednáno dokončení prací – díla a předání kompletního díla bez vad a nedodělků ze strany zhotovitele do 15. 12. 2010. Smluvními stranami bylo dohodnuto, že optimalizace chodu a funkčnosti již namontovaných měničů panelů pro stringování může zhotovitel dokončit do 27. 12. 2010. Z harmonogramu prací na fotovoltaické

pokračování

elektrárně Mrlínek vyplývá, že výchozí revizní zprávy měly být provedeny až do 13. 12. 2010. Je třeba zkoumat, zda od počátku byla žádost o první paralelní připojení zaslána spolu s výchozími revizními zprávami jako nezbytnými přílohami společnosti E.ON Distribuce, a.s., anebo až na základě požadavku E.ON Distribuce, a.s., s tím, že výchozí revizní zprávy musí být datovány nejpozději ke dni podání žádosti o první paralelní připojení. S ohledem na interní pokyn E.ON Distribuce, a.s., s účinností od 26. 10. 2010, byla stanovena povinnost provést první paralelní připojení do třiceti dnů od podání žádosti. Eminentní snaha obžalovaného Mgr. Šxxxxx zkompletovat žádost o první paralelní připojení ke dni 30. 11. 2010 i za cenu uvedení v omyl společnost E. ON Distribuce ohledně reálných podmínek pro provedení výchozích revizních zpráv pro nízké napětí a vysoké napětí, s úmyslem vylákat licenci na výrobu fotovoltaické energie, aniž by pro takové rozhodnutí byly splněny podmínky, by mohla mít význam, kdyby 30. 11. 2010 byl poslední den, ke kterému by mohla být žádost o první paralelní připojení vyřízena. Svědek Hxxxxx však vypověděl, že z rozhodnutí E.ON Distribuce, a.s., byly akceptovány žádosti zkompletované až do 21. 12. 2010, tj. až poté, kdy podle smlouvy o dílo ze dne 1. 11. 2010 a stanovaného harmonogramu prací měly být práce na fotovoltaické elektrárně Mrlínek ukončeny. Z toho je zřejmé, jak uvádí soud druhého stupně, že zkompletování žádosti o první paralelní připojení, včetně jejích příloh, do 30. 11. 2010, nemělo žádný zásadní vliv pro udělení licence do 31. 12. 2010.

Z usnesení soudu druhého stupně je vysledovatelné, že v podstatě souhlasí s nalézacím soudem, pokud pro své rozhodnutí přikládal zásadní význam výchozím revizním zprávám, protože z výsledku svědků Hxxxxx, Mxxxxx a ing. Nxxxxx plyne, že odborné posouzení bezpečnosti elektrického zařízení z hlediska ochrany osob a majetku před nebezpečím, která mohou elektrická zařízení způsobovat, mělo pro jejich rozhodování zásadní význam. Avšak také je zřejmé, jak uvádí soud druhého stupně, že rozhodující není nesplnění formální podmínky pro úspěšné podání žádosti o první paralelní připojení, ale stav ke dni, kdy o takové žádosti bylo rozhodováno, to znamená, zdali k tomuto dni byla nebo nebyla ověřena bezpečnost fotovoltaické elektrárny Mrlínek pro osoby a majetek. To platí pro řízení o povolení předčasného užívání nedokončené stavby, pro schválení výrobní, pro udělení licence na výrobu elektřiny. Je tedy třeba se zaměřit na to, zda k datům 16. 12. 2010, 23. 12. 2010 a 28. 12. 2010 fotovoltaická elektrárna Mrlínek odpovídala požadavkům na bezpečnost a byla v tomto ohledu i prověřována.

Požadavek na doložení výchozí revizní zprávy nelze oddělit od účelu, pro který je vyžadována, výchozí revizní zprávou má být ověřena bezpečnost fotovoltaické elektrárny, v opačném případě by šlo o formalismus, rezignování na reálné ověření bezpečnosti fotovoltaické elektrárny. Je však potřebné se zabývat důkazy, které objasňují proveditelnost výchozí revizní zprávy. Nejpodrobněji, před prvním rozhodnutím soudu prvního stupně ve věci, se výchozími revizními zprávami zabývalo odborné vyjádření – analýza prvního paralelního připojení fotovoltaické elektrárny Mrlínek, zejména str. 13. Jednotlivé části výchozí revizní zprávy jsou podle analýzy popsány v ČSN 332000-6, postup provádění výchozí revize by se měl skládat z několika fází, a to kontroly projektové dokumentace, zjištění, že instalované zařízení je v souladu s projektem, kontroly protokolů, které jsou součástí dodávky jednotlivých komponentů, vizuální prohlídky instalovaných zařízení a zkoušení a měření před připojením elektrického zařízení na napětí a po jeho připojení na napětí. Podle zpracovatele analýzy tento postup v případě fotovoltaických elektráren nebyl technicky možný. Vzhledem

pokračování

k požadavku přílohy č. 4 k PPPDC2009 účinné od 26. 10. 2010 i metodického návodu ERÚ, výrobce bez připojení na napětí nebyl schopen dokončit výchozí revizi podle požadavků ČSN 332000-6.

Je třeba posoudit, do jaké míry vůbec byl uskutečnitelný požadavek, aby nedílnou součástí žádosti o první paralelní připojení byla kompletně zpracovaná výchozí revizní zpráva. Zástupci E.ON Distribuce a ERÚ měli blíže vysvětlit, zda požadovali opravdu kompletní výchozí revizi, nebo jen částečnou s tím, že bude plně zkompletována až poté, kdy dojde k připojení napětí. Je také třeba se zabývat tím, do jaké míry si E.ON Distribuce a Energetický regulační úřad byl vědom tohoto stavu a jak na to tyto subjekty ve své rozhodovací praxi reagovaly, zda byly podvedeny, zda byly uvedeny v omyl, bez něhož by nedošlo k prvnímu paralelnímu připojení a vydání požadované licence na výrobu fotovoltaické energie. V roce 2013 bylo zjišťováno, jaká byla rozhodovací praxe ERÚ, kontrolou bylo zjištěno, že v roce 2010 byly získány licence přesto, že došlo k porušení vnitřních předpisů a vnitřních směrnic ERÚ.

Vrchní soud v Olomouci v usnesení ze dne 6. 1. 2015 jasně uvádí, že relevantní pro posouzení, do jaké míry mohly být Městský úřad Bystřice pod Hostýnem, zejména však E.ON Distribuce a ERÚ uvedeny v omyl, je stav v době rozhodnutí, ne v době, kdy byla teprve podána žádost společnosti E.ON Distribuce o provedení prvního paralelního připojení. Z toho pohledu je rozhodující reálný stav fotovoltaické elektrárny Mrlínek ke dni, kdy bylo vydáno rozhodnutí stavebního úřadu, kdy společnost E.ON Distribuce schválila výrobu (první paralelní připojení) a kdy ERÚ udělil fotovoltaické elektrárně Mrlínek licenci na výrobu elektřiny. Rozhodující je, zda ke dnům, kdy bylo rozhodováno, byla u elektrických zařízení ověřována jejich bezpečnost, a to jak v části nízkého napětí, tak v části vysokého napětí, zda zařízení byla reálně revidována z hlediska bezpečnosti provozu nebo ne, ve kterém časovém období se tak stalo. Podle názoru soudu druhého stupně, i když nemohla být, podle tehdejší situace, provedena měření pod napětím, měla být provedena alespoň kontrola projektové dokumentace, ověření, že instalovaná zařízení jsou v souladu s projektem, kontrola protokolů, které jsou součástí dodávky jednotlivých zařízení a na místě stavby pak vizuální prohlídka instalovaných zařízení a jejich měření a zkoušení proveditelná ještě před připojením na napětí, také vzít v potaz, do jaké míry ovlivnilo dostavbu fotovoltaické elektrárny Mrlínek v plánovaném termínu úmyslné přestřihání kabelů a dalších komponent, ke kterému mělo dojít v polovině prosince 2010.

Zástupci stavebního úřadu, E.ON Distribuce a ERÚ kladli důraz pouze na výchozí revizní zprávy s tím, že bez nich by kladně o žádosti FVE 28 s.r.o. nebylo rozhodnuto, je třeba také se zaměřit na možný vliv na rozhodnutí uvedených subjektů údajně podle obžaloby nepravdivě ručně psaného předávacího protokolu a údajně nepravdivého prohlášení společnosti NEXTEL, s.r.o. o úhradě pohledávek vůči FVE 28 s.r.o. Pokud neodpovídaly listiny zcela skutečnosti, do jaké míry to mělo na rozhodnutí shora uvedených tří subjektů vliv. Je třeba vzít v úvahu i obhajobu obžalovaných Mgr. Šxxxxx a Jiřího Hxxxxx v tom smyslu, že předávací protokol by sepsán na základě žádosti svědkyně Mxxxxx v kanceláři stavebního úřadu, a to až poté, co provedla prohlídku stavby na místě samém.

Význam mají výsledky plošného šetření ERÚ ohledně rozhodovací praxe ERÚ, pokud jsou tvrzení Jiřího Pxxxxx v tomto směru pravdivá, tak z toho plyne benevolentní rozhodovací činnost ERÚ, rozhodnutím musela předcházet kolaudační řízení a první paralelní připojení a lze předpokládat, že reálný stav fotovoltaických elektráren v době, kdy kolaudační řízení a první paralelní připojení probíhala, byla ještě ve výraznějším rozporu s údaji obsaženými ve výchozích revizních zprávách a

pokračování

dalších přílohách, nežli v době, kdy ERÚ rozhodoval o udělení licence k výrobě fotovoltaické energie. Může být zjištěno, zda subjekty ERÚ, potažmo E.ON Distribuce přistupovaly v řízení o první paralelní připojení a udělení licence ryze formalisticky nebo dokonce v rozporu s jejich vlastními interními předpisy.

Vrchní soud v Olomouci se také ve svém rozhodnutí z 6. 1. 2015 zabýval otázkou škody, ohledně postupu soudu prvního stupně nezjistil pochybení.

Soud dospěl k závěru, že nelze obžalované uznat vinnými trestnou činností, a to na základě provedeného dokazování, v rámci něhož vzal v potaz důkazní prostředky a důkazy z nich plynoucí, které již měl k dispozici a které jsou nové po rozhodnutí soudu druhého stupně, přitom respektoval vše potřebné, na co bylo poukázáno soudem druhého stupně. Zabýval se argumenty státního zástupce, obhajoby a zmocněnce zúčastněné osoby.

Je prokázáno, že byla vydána listina, ve které je uvedeno místo Jihlava, datum 28. 12. 2010, sp. zn. 14553-8/2010-ERU, je nazvána rozhodnutí o udělení licence, je v ní označen správní orgán, který listinu vydal, a to Energetický regulační úřad, podepsán je ředitel odboru licencí Bc. Luděk Pxxxxx, rozhodnutím byla udělena licence č. 111018292 držiteli FVE 28 s.r.o. Rozhodnutí nabylo právní moci, jak je vyznačeno na listině, 29. 12. 2010. V listině je uveden předmět podnikání výroba elektřiny, odpovědný zástupce Josef Txxxxx, oprávnění k licencované činnosti vznikne dnem nabytí právní moci rozhodnutí o udělení licence, termín zahájení výkonu licencované činnosti je den nabytí právní moci rozhodnutí o udělení licence, uděluje se na dobu 25 let ode dne vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti, rozsah podnikání, technické podmínky a seznam provozoven je uveden v příloze rozhodnutí, která je jeho nedílnou součástí. Rozhodnutí také obsahuje poučení o opravném prostředku (č. l. 790, 791). Podle přílohy na č. l. 791 je celkový instalovaný výkon provozovny 2,067 MW. Podle č. l. 792 převzal rozhodnutí o udělení licence s předmětem podnikání výroba elektřiny a vzdal se práva podání rozkladu dne 29. 12. 2010 Mgr. Filip Šxxxxx, jednatel FVE 28 s.r.o.

Z listiny na č. l. 790 je zřejmé, že neobsahuje odůvodnění rozhodnutí.

Z trestního spisu je zřejmé (svazek č. III.), že žádost o udělení licence byla přijata 26. 11. 2010, věc vyřizuje ing. Jaroslav Nxxxxx.

Z kopie spisu ERÚ jsou dále prokázány níže uvedené skutečnosti.

Žádost společnosti FVE 28 s.r.o. ze dne 24. 11. 2010 (podaná na podatelnu Energetického regulačního úřadu v Jihlavě podle podacího razítka 26. 11. 2010) o udělení licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby byla doložena přílohami, které tvoří kupní smlouva uzavřená mezi společnostmi NIVELLE s.r.o. a FVE 28 s.r.o. z 18. 11. 2010 ohledně koupě 10 890 ks fotovoltaických panelů (termín dodání do 22. 11. 2010), kupní smlouva uzavřená mezi společnostmi SUN SERVICE s.r.o. a FVE 28 s.r.o. z 15. 11. 2010 ohledně koupě 40 ks střídačů Vacon a 40 ks konstrukcí pro uchycení střídačů (termín dodání do 29. 11. 2010) a smlouva o dílo uzavřená mezi společnostmi FVE

pokračování

28 s.r.o. a NEXTEL, s.r.o. z 1. 11. 2010 ohledně zhotovení fotovoltaické elektrárny Mrlínek II do 15. 12. 2010 a optimalizace a vyladění do 27. 12. 2010.

Je zřejmé, že Energetický regulační úřad vyzval dne 15. 12. 2010 dle § 45 odst. 2 správního řádu společnost FVE 28 s.r.o. k odstranění nedostatků podání (doplnění žádosti), mělo jít o doplnění listiny ohledně odpovědného zástupce, předávací protokol týkající se majetkového vztahu k výrobě elektřiny, aby bylo prokázáno vlastnictví technologické části fotovoltaické elektrárny, prokázání, že energetické zařízení splňuje platné právní předpisy a technické normy (kolaudační souhlas k užívání stavební části fotovoltaické elektrárny), revizní zprávu elektrického zařízení, doklady prokazující finanční předpoklady, potvrzení o bezdlužnosti ne starší tři měsíce; bylo vydáno usnesení, kterým byla určena lhůta 90 dní pro odstranění nedostatků ode dne doručení usnesení, řízení bylo přerušeno. Výzva byla doručena 15. 12. 2010. Z podacího razítka ERÚ vyplývá, že požadované údaje byly doplněny 22. 12. 2010. Mezi doplněnými listinami je předávací protokol dokončeného díla FVE Mrlínek II – 2,067 MW ze dne 16. 12. 2010 a také rozhodnutí – povolení k předčasnému užívání Městského úřadu Bystřice pod Hostýnem, Stavebního úřadu ze dne 16. 12. 2010, které nabylo právní moci 17. 12. 2010. Je evidentní, že jde o povolení k předčasnému užívání stavby/její dokončené části /sic/.

Je také patrné z kopie spisu Energetického regulačního úřadu (tvoří součást trestního spisu) a z listin doložených obžalovaným Mgr. Šxxxxx (příloha spisu tvořená příslušnými rozhodnutími), že v souvislosti s udělenou licencí bylo vedeno u Energetického regulačního úřadu pod sp. zn. LIC-01985/2011-ERU řízení o obnově řízení o vydání licence na výrobu elektřiny pro společnost FVE 28 s.r.o.

Z rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 01985-62/2011-ERU ze dne 19. ledna 2012 je patrné, že řízení o žádosti společnosti FVE 28 s.r.o. ze dne 26. 11. 2010 o udělení licence na výrobu elektřiny pro výrobu elektřiny využívající slunečního záření v obci Mrlínek a ukončené rozhodnutím Energetického regulačního úřadu ze dne 28. 12. 2010 (č. j. 14553-8/2010-ERU), licence č. 111018292, které nabylo právní moci 29. 12. 2010, se obnovuje.

Předsedkyně Energetického regulačního úřadu rozhodla 26. 4. 2012, že rozklad společnosti FVE 28 s.r.o. proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 19. 1. 2012, se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Krajský soud v Brně rozhodl ve věci 31A 53/2012 dne 25. 9. 2013 tak, že se zrušuje rozhodnutí předsedkyně Energetického regulačního úřadu ze dne 26. 4. 2012 a věc se vrací Energetickému regulačnímu úřadu.

Předsedkyně Energetického regulačního úřadu rozhodla 18. 11. 2013 pod č. j. 01985-73/2011-ERU tak, že se rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 01985-62/2011-ERU ze dne 19. 1. 2012 zrušuje a věc se vrací Energetickému regulačnímu úřadu k novému projednání.

Energetický regulační úřad rozhodl 28. 3. 2013 tak, že společnosti FVE 28 s.r.o. se uděluje licence č. 111018292 na výrobu elektřiny pro výrobu elektřiny využívající slunečního záření – provozovnu evid. číslo 1 FVE Mrlínek, účinky rozhodnutí nastávají od 20. 1. 2011, což je rovněž datem vzniku

pokračování

oprávnění k licencované činnosti a termínem možného zahájení licencované činnosti. Licence se uděluje na dobu 25 let ode dne vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti.

Předsedkyně Energetického regulačního úřadu rozhodla pod č. j. 14553-75/2010-ERÚ dne 22. 8. 2013 tak, že rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 14553-51/2010-ERÚ (sp. zn. LIC-14553/2010-ERÚ) ze dne 28. 3. 2013 se zrušuje a věc se vrací Energetickému regulačnímu úřadu k novému projednání.

Podle vyjádření Energetického regulačního úřadu ze dne 13. 2. 2014 ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 62 A 111/2013 na základě rozhodnutí předsedkyně Energetického regulačního úřadu ze dne 18. 11. 2013 Energetický regulační úřad zahájil bezodkladné úkony směřující k provádění nového dokazování ve věci, nicméně nestihl vydat rozhodnutí o povolení obnovy řízení do 29. 12. 2013 (lhůta ve smyslu § 100 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., jelikož rozhodnutí o udělení licence nabylo právní moci 29. 12. 2010) z toho důvodu usnesením č. j. 01985-110/2011-ERU z 14. 1. 2014 správní řízení pod sp. zn. LIC-01985/2011-ERÚ zastavil. Zároveň Energetický regulační úřad rozhodnutím č. j. 14553-86/2010-ERU z 5. 12. 2013 zastavil správní řízení o udělení licence společnosti FVE 28 s.r.o., které představovalo druhou fázi obnovy řízení o udělení licence. V rámci obnoveného řízení o udělení licence Energetický regulační úřad nepravomocným rozhodnutím č. j. 14553-51/2010-ERU udělil společnosti FVE 28 s.r.o. licenci s účinky od 20. 1. 2011, když v uvedeném rozhodnutí konstatoval, že tvrzení účastníka řízení, že po 1. 1. 2011 výrobní vykazovala pouze drobné nedodělky, které neměly vliv na bezpečnost provozu, odporují shromážděným důkazům. Energetický regulační úřad ve svém vyjádření konstatoval, že mu na základě popisu správních řízení týkajících se licence společnosti FVE 28 s.r.o., vznikly pochybnosti ohledně zákonnosti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 14553-8/2010-ERU z 28. 12. 2010, ačkoliv neměl k dispozici takový objem důkazů, jaké uvádí v žalobě nejvyšší státní zástupce, z tohoto důvodu též Energetický regulační úřad vydal rozhodnutí (ačkoliv nenabylo právní moci), jímž licenci udělil s účinky až od 20. 1. 2011. Ačkoliv uvedená rozhodnutí z důvodu zrušení rozhodnutí o povolení obnovy z procesních důvodů nenabyla právní moci, odkazuje Energetický regulační úřad plně na odůvodnění rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 14553-51/2010 ERU z 28. 3. 2013 a č. j. 01985-62/2011-ERU z 19. 1. 2012.

Jak je na to již poukázáno výše, z listin (č. l. 3 950-3 951), které byly zaslány zdejšímu soudu, vyplynulo, že ke dni 1. 4. 2015 došlo k zániku obchodní společnosti FVE 28 s.r.o. bez likvidace v důsledku fúze sloučením mezi obchodní společnostmi FVE 28 s.r.o. a obchodní společností ZONAS a.s. Právní nástupkyní obchodní společnosti FVE 28 s.r.o. se stala obchodní společnost ZONAS a.s. V důsledku provedení fúze došlo ke dni 1. 4. 2015 k zániku rozhodnutí o udělení oprávnění k podnikání v energetických odvětvích, resp. zanikla (bez náhrady) licence č. 111018292, a to v souladu s ustanovením § 10 odst. 1 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně dalších zákonů (energetický zákon). Na základě žádosti o udělení nové licence obchodní společnosti ZONAS a.s. ze dne 11. 2. 2015 byla Energetickým regulačním úřadem vydána pro ZONAS a.s. v souladu s energetickým zákonem nová licence č. 111533247, která nabyla právní moci a účinnosti dne 1. 4. 2015 (nová licence nenahrazuje zániklou licenci č. 111018292).

pokračování

Podle spisu zdejšího soudu 62 A 111/2013 podal nejvyšší státní zástupce v pozici žalobce proti žalovanému Energetickému regulačnímu úřadu žalobu podle § 66 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 28. 12. 2010, č. j. 14553-8/2010-ERU. Podle podacího razítka byla žaloba podána 5. 12. 2013. Ve věci je osobou zúčastněnou na řízení společnost FVE 28 s.r.o., posléze ZONAS a.s.

Nejvyšší státní zástupce navrhl, aby byl ve věci vydán rozsudek – rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 12. 2010, č. j. 14553-8/2010-ERU, o udělení licence č. 111018292 společnosti FVE 28 s.r.o., se zrušuje a věc se žalovanému vrací k dalšímu řízení.

Krajský soud v Brně rozhodl rozsudkem jednací číslo 62 A 111/2013-599 ze dne 9. 10. 2015 ve věci žalobce nejvyššího státního zástupce proti žalovanému Energetickému regulačnímu úřadu za účasti ZONAS a.s. o žalobě proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 28. 12. 2010, č. j. 14553-8/2010-ERU tak, že se rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 28. 12. 2010, č. j. 14553-8/2010-ERU zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalobci se náhrada nákladů nepřiznává.

Z odůvodnění rozsudku je patrné, že sice zanikla v důsledku zániku FVE 28 s.r.o. licence č. 111018292, která byla udělena napadeným rozhodnutím, což neznamená, že odpadl předmět řízení. Předmětem daného soudního řízení je rozhodnutí ze dne 28. 12. 2010, č. j. 14553-8/2010-ERU. Přestože licence udělená tímto rozhodnutím ze zákonného důvodu ke dni 1. 1. 2015 zanikla (v listinách předložených v trestním řízení je uvedeno datum 1. 4. 2015 – č. l. 3 950), rozhodnutí stále existuje a je možné je v důsledku důvodně podané žaloby zrušit. Je uvedeno, že takový závěr potvrdil i Nejvyšší správní soud ČR v usnesení ze dne 22. 7. 2015, č. j. 1 As 126/2015-63, jímž odmítl kasační stížnost osoby na řízení zúčastněné proti usnesení Krajského soudu v Brně, v němž bylo rozhodnuto, že v řízení bude jako s osobou na řízení zúčastněnou pokračováno se společností ZONAS a.s.

V odůvodnění je psáno, že je věcí státu, aby ve správních řízeních, která vede, nechyboval, a pokud ano, aby zásadně sám nesl následky svých pochybení. Závěr o důvodnosti žaloby by měl být podle přesvědčení zdejšího soudu založen výlučně na závažných zjištěních, jimiž by v podstatné míře byla zpochybněna či vyvrácena zjištění žalovaného, jež učinil z obsahu správního spisu a jež se stala základem pro vyhovění žádosti o udělení licence. Ke zrušení rozhodnutí, které žaloba napadá, by měl soud přistoupit až v případě takových zjištění, která kupříkladu vyplynou z důkazů získaných v součinnosti s orgány činnými v trestním řízení, případně z rozsudků trestních soudů o tom, že byl spáchán trestný čin, a která zásadně zpochybní pravdivost skutkových podkladů, z nichž vyšel správní orgán, a to za situace, kdy nápravu nemohl sám správní orgán realizovat. Kromě toho by ke zrušení rozhodnutí, které žaloba napadá, měl soud přistoupit v případě jiných obdobně významných zjištění indikujících důvodné pochybnosti v tom směru, že toto rozhodnutí vůbec nemělo být vydáno, neboť pro to nebyly splněny zákonem stanovené podmínky, nebo že je jejich splnění zamlženo natolik významně, že zjištění, k nimž soud dospěje, nemohou opravňovat k závěru, že byla dána dobrá víra žadatele o udělení licence ve správnost rozhodnutí o udělení licence. Předmětem přezkumu je rozhodnutí o udělení licence, tedy rozhodnutí o udělení oprávnění k podnikání, nikoli rozhodnutí

pokračování

opravňující osobu zúčastněnou na řízení uvést energetické zařízení do provozu. Při splnění zákonem stanovených podmínek musí správní orgán licenci udělit, nemá volbu, zda tak učiní nebo ne. Právní úprava stanoví přesné požadavky, které musí žadatel o licenci splnit. V odůvodnění rozsudku zdejšího soudu se dále píše, že žalobce zpochybňuje předložené revizní zprávy, které podle jeho názoru neprokazují bezpečnost zařízení, neboť byly mimo jiné zpracovány „od stolu“ bez prohlídky elektrárny. Taková námitka podle soudu zcela splňuje veškeré požadavky na řádně uplatněný žalobní bod, protože obsahuje jak právní, tak skutkové důvody namítané nezákonnosti.

V odůvodnění se cituje, že podle zákona je výrobnou elektřiny energetické zařízení pro přeměnu různých forem energie na elektřinu, zahrnující všechna nezbytná zařízení. Je poukázáno na to, že podle zákona je třeba, aby žadatel o udělení licence prokázal finanční a technické předpoklady k zajištění výkonu licencované činnosti. Je třeba doložit vlastnické nebo užívací právo k energetickému zařízení, které má sloužit k výkonu licencované činnosti. Energetické zařízení musí mít technickou úroveň odpovídající právním předpisům a technickým normám. Je třeba k žádosti o udělení licence přiložit doklady prokazující finanční a technické předpoklady. Podle vyhlášky k energetickému zákonu se u předčasného užívání energetických zařízení (což je právě posuzovaný případ) před jejich dokončením technické předpoklady prokazují povolením k předčasnému užívání stavby před jejím úplným dokončením, dále dokladem prokazujícím splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce (zpráva o revizi) stanovených zvláštním právním předpisem. V licenčním řízení je žadatel povinen doložit splnění technických předpokladů rozhodnutím stavebního úřadu a dokladem prokazujícím zajištění revize energetického zařízení ve vztahu k bezpečnosti práce; jedná se o tzv. povinné důkazy, předkládané spolu se žádostí o udělení licence. Zpráva o revizi se musí vztahovat k celé fotovoltaické elektrárně, resp. k celé její nízkonapěťové části, která musí být stavebně dokončena ve všech součástech stavby přímo souvisejících s elektrickou bezpečností zařízení. Závěr o tom, že revizi elektrické instalace vysokonapěťové části systému ze žádného právního předpisu neplyne, již Krajský soud v Brně (správní úsek) opakovaně judikoval ve věcech téhož žalobce.

V rozsudku se v odůvodnění uvádí, že ze správního spisu je zřejmé, že FVE 28 s.r.o. ve vztahu k nízkonapěťové části elektrárny prokazovala bezpečnost zprávou o výchozí revizi č. P93-1/01 zpracovanou dne 30. 11. 2010 Jiřím Pxxxxx. Podle zprávy byla výchozí revize provedena ve dnech 24. 11. 2010-30. 11. 2010. Bezpečnost ve vztahu k nízkonapěťové části trafostanice byla prokazována zprávou o výchozí revizi č. P93-2/2010 zpracovanou 30. 11. 2010 Jiřím Pxxxxx. Podle zprávy byla výchozí revize provedena ve dnech 24. 11. 2010 a 30. 11. 2010. Ve vztahu k vysokonapěťové části trafostanice a vysokonapěťové přípojky byla bezpečnost prokazována zprávami o výchozí revizi (č. 51J/10 a 50J/10) provedené dne 28. 11. 2010 Františkem Kxxxxx. Z toho, co uvedl Jiří Pxxxxx 16. 5. 2012 u Policie ČR v Hradci Králové, tak byl požádán prostřednictvím Jaroslava Sxxxxx Jiřím Hxxxxx o vyhotovení revizních zpráv k elektrárně, měly být rychle, proto je vyhotovil, aniž by elektrárnu navštívil a prohlédl, někdy před Vánoci nebo mezi nimi a Silvestrem se k elektrárně vypravil a provedl kontrolu nízkonapěťové části. František Kxxxxx u Policie ČR uvedl 4. 7. 2012, že zprávy nevyhotovil, na elektrárně nebyl. Radek Jxxxxx u Policie ČR 16. 5. 2012 uvedl, že zprávy (vypracované jménem Františka Kxxxxx) vyhotovil na žádost Mgr. Šxxxxx, šlo o návrhy zpráv, které měly být po dokončení elektrárny upraveny, chtěl ukázat, jak má zpráva vypadat. Neví, v jakém stavu elektrárna byla, protože tam nebyl. Výsledky měření byly podle jeho zkušeností či zpráv z jiných elektráren. Z e-mailu, který byl zaslán 30. 11. 2010 v 15:30 hod. z adresy sxxxxx@energotrend.cz mj. na adresu

pokračování

jhxxxxx@nextelsro.cz, vyplynulo, že Filip Šxxxxx sděluje, že o první paralelní připojení musí být u „Eonu“ zažádáno do 30. 11. 2010, což učinil. K žádosti musí být doloženy přílohy (mj. zpráva o výchozí revizi NN, VN trafostanic – k datu 30. 11. 2010); zajistit tyto zprávy dostal za úkol p. Jxxxxx. Závěrem e-mailu bylo uvedeno, že veškeré podklady musí být na „Eon“ doloženy do pátku 3. 12. a to s daty a razítky max. 30. 11. 2010. E-mailem zasílaným o cca 15 minut později bylo sděleno, že dle domluvy s p. Jxxxxx musí NN revize do pátku připravit p. Hxxxxx. Z e-mailu zasláného dne 5. 12. 2010 Jiřím Hxxxxx mj. na adresu jiri.pxxxxx@email.cz bylo žádáno o provedení opravy v NN revizích, které měly spočívat v mimo jiné opravě data zpracování revize projekt Mrlínek nejpozději na 30. 11. 2010.

V odůvodnění soud uvádí, že zprávu zpracovanou revizním technikem Jiřím Pxxxxx bez předchozí fyzické prohlídky elektrárny nelze považovat za zprávu, která by bezpečnost elektrárny prokazovala, i kdyby ji ředitel Technické inspekce ČR v rámci trestního řízení označil za platnou, jde o názor odborníka, který je v rozporu s názorem soudu. Na požadavku, aby revizní technik před provedením revize elektrárnu fyzicky navštívil a prohlédl, nemohou nic změnit ani případné nesrovnalosti či nejasnosti v právních předpisech a normách, které v rozhodnou dobu upravovaly provádění revizí, protože se povinnosti revizního technika elektrárnu prohlédnout nedotýkají. Není pravdou, že by žadatel nemohl prokázat bezpečnost. Za řádnou revizní zprávu, která by bezpečnost zařízení za tehdejšího právního stavu prokazovala, je totiž třeba s ohledem na „legislativně normativní chaos v rozhodnou dobu panující“ považovat takovou revizní zprávu, kterou by revizní technik vyhotovil po řádné prohlídce elektrárny a která by osvědčovala dokončenost elektrárny a provedení těch zkoušek, které bylo za tehdejší úpravy možno provést. Takto zpracované revizní zprávy předkládala v rozhodnou dobu řada žadatelů o licenci a žalovaný také revizní zprávy akceptoval. V daném případě tak žadatel o licenci nepostupoval a předložil žalovanému revizní zprávy, které byly vyhotoveny „od stolu“ bez jakékoli fyzické prohlídky elektrárny. Takové revizní zprávy bezpečnost nízkonapěťové části elektrárny (kterou bylo třeba pro udělení licence prokázat) neprokazují. Nemohou ji prokázat ani znalecké posudky a odborná vyjádření zpracovaná až v době po udělení licence. Bezpečnost elektrárny v rozhodnou dobu prokázat nemohou. Místo nebylo fyzicky navštíveno.

V roce 2010 vycházel žadatel o licenci z toho, že zprávu o výchozí revizi musí v řízení o udělení licence předložit. Nebyla-li by předložena, nevydal by žalovaný rozhodnutí o udělení licence. Žadatel bezpečnost elektrárny (její NN části) dokládal právě revizní zprávou J. Pxxxxx, který však elektrárnu před vyhotovením revizní zprávy vůbec neviděl. Měl-li žadatel za to, že řádnou revizní zprávu nelze vyhotovit (čemuž ale jeho postup nenasvědčuje, nechal-li revizní zprávu vyhotovit a žalovanému ji předložil), mohl bezpečnost zařízení žalovanému prokázat znaleckým posudkem vyhotoveným před vydáním napadeného rozhodnutí. Znalec by de facto suploval činnost revizního technika, elektrárnu by prohlédl, zkontroloval, provedl potřebná a možná měření a znalecký posudek by nahradil revizní zprávu. Osoba zúčastněná na řízení nemohla prokázat bezpečnost znaleckým posudkem či odborným vyjádřením, listiny byly vydány totiž až po rozhodnutí, i když se znalecký posudek zabývá stavem ke dni 28. 12. 2010. Znalecký posudek totiž může, namísto revizní zprávy, prokázat bezpečnost elektrárny, ale musí být vyhotoven v čase rozhodném pro posouzení bezpečnosti. Znalec totiž nemůže vycházet ze skutečného stavu. O tom již jednal Nejvyšší správní soud.

Soud v odůvodnění dále uvedl, že pokud znalci v roce 2010 elektrárnu fyzicky neprohlédli, nemohli konstatovat její bezpečnost, pokud konstatovali bezpečnost několik let poté, na základě listin

pokračování

předložených objednatelem, nemůže jejich posudek prokazovat tehdejší bezpečnost elektrárny. Pokud znalci měli podklady od FVE 28 s.r.o., která žalovanému předkládala listiny nesprávné a zfalšované, i kdyby nevědomě, tak se to mohlo stát i v případě jejich předkládání znalcům, pak by posuzovali na základě něčeho, o čem mohou být pochybnosti.

Jestliže stavební úřad provedl prohlídku 16. 12. 2010, nemůže tím být nahrazena revizní zpráva či znalecký posudek v otázce bezpečnosti elektrárny. Stavební úřad vychází při posuzování bezpečnosti elektrárny z revizních zpráv. Jakmile se dozvěděl o tom, že předložené revizní zprávy byly vypracovány bez prohlídky elektrárny, vyzval FVE 28 s.r.o. k okamžitému přerušení provozu a užívání předmětné elektrárny (výzva z 12. 6. 2012). To stejné uvedl soud v odůvodnění ve vztahu ke kontrole provedené E.ON Distribuce a.s. dne 23. 12. 2010. Ani případný závěr této společnosti o tom, že je elektrárna bez závad a může být připojena, nemůže z hlediska bezpečnosti zařízení nahradit revizní zprávu či znalecký posudek. Rovněž prohlídka zaměstnancem ERÚ, byť by byla bez výhrad, nemůže revizní zprávu či znalecký posudek v otázce bezpečnosti zařízení suplovat.

Soud v odůvodnění také uvedl, že nepovažuje za nutné zjišťovat, v jakém stavu rozestavěnosti či dokončenosti byla elektrárna v době vydání napadeného rozhodnutí, protože i kdyby se prokázalo, že v době vydání napadeného rozhodnutí byla již dokončena, nijak to neprokáže, že byla bezpečná, tj. že byly předloženy řádné revizní zprávy (za podmínek tehdy platných předpisů a norem) či znalecké posudky, které by bezpečnost elektrárny prokazovaly. V daném případě byly veškeré předložené revizní zprávy vyhotoveny „od stolu“ bez jakékoliv fyzické prohlídky elektrárny. Takový nedostatek revizních zpráv není možné zhojit či vysvětlit výsledkem žádného svědka.

Stejně tak zpráva Miroslava Jxxxxx o provozní revizi ze dne 20. 1. 2011 nemohla prokazovat bezpečnost zařízení ke dni vydání napadeného rozhodnutí (k 28. 12. 2010), neboť byla též zpracována téměř měsíc po rozhodném datu.

Krajský soud v Brně (správní úsek) v odůvodnění rozsudku uvedl, že jde-li o právní stanoviska dr. Kadečky, tak pouze dokládají, že autor má na určité právní otázky shodný názor jako osoba na řízení zúčastněná. Žádná skutková okolnost z nich nevyplývá. Není ani rozhodné, zabývat se listinami, které dokládají situaci u žalovaného v rozhodnou dobu a pochybení při vydávání licencí (shrnutí výsledků hloubkové kontroly). To nemá vliv na to, že žadatel o licenci neprokázal bezpečnost elektrárny a licence mu tak napadeným rozhodnutím neměla být udělena.

Předložené revizní zprávy nemohou být podkladem pro vydání rozhodnutí o udělení licence a neprokazují tak technickou způsobilost žadatele o licenci. Nebyla prokázána ani v řízení před Krajským soudem v Brně ve věci 62 A 111/2013.

Závěrem je uvedeno v odůvodnění rozsudku zdejšího soudu, že pro rozhodnutí o udělení licence nebyly splněny veškeré předpoklady, neboť předložené revizní zprávy nebyly způsobilé technické předpoklady prokázat. Zároveň šlo o vadu, kterou nebylo možné odstranit při řízení u soudu - protože neexistuje způsob, jakým by osoba na řízení zúčastněná mohla zpětně prokázat splnění technických předpokladů (předložení revizní zprávy či znaleckého posudku) zpracované ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Soud je toho názoru (je to tak přímo v odůvodnění uvedeno), že s ohledem na to, že to byl tehdejší jednatel žadatele o licenci, který 30. 11. 2010 odpoledne ukládal zajištění revizních zpráv, které budou zpracovány k tomuto datu a současně tak, aby mohly být nejpozději 3. 12. 2010

pokračování

předloženy společnosti E.ON Distribuce a.s., nemohl být v dobré víře ve správnost a zákonnost rozhodnutí o udělení licence ani žadatel o licenci. Byl to totiž on, kdo tytéž revizní zprávy (zpracované od stolu) předkládal žalovanému.

V licenčním řízení nebyly prokázány technické předpoklady pro udělení licence, a proto napadené rozhodnutí bylo soudem zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení, žalovaný je vázán právním názorem soudu.

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 9. 10. 2015 č. j. 62 A 11/2013-599 také obsahuje poučení o možnosti podání kasační stížnosti ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení, o které rozhoduje Nejvyšší správní soud ČR se sídlem v Brně.

V den vyhlášení rozsudku zdejšího soudu, jak o tom vypovídá protokol o hlavním líčení, bylo zdejšímu soudu, který rozhoduje v trestní věci, v níž vystupuje zúčastněná osoba ZONAS a.s., předloženo protokolující úřednicí oznámení o podání kasační stížnosti a dalších právních jednání ZONAS a.s., přílohou oznámení je kasační stížnost ze dne 2. 11. 2015, návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ze dne 2. 11. 2015, anotace kasační stížnosti, obsah kasační stížnosti. Osoba zúčastněná na řízení ZONAS a.s. podala kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Brně 62 A 111/2013 ze dne 9. 10. 2015. Dopodrobna je rozvedena argumentace ZONAS a.s. proti rozsudku zdejšího soudu.

Jak je na to již shora poukázáno, je v rámci dokazování v trestním řízení u zdejšího soudu prokázáno, nejenom to, že došlo k vydání licence ERÚ č. 111018292, a to dne 28. 12. 2010, ale také to, že došlo k jejímu zániku, jakož i to, že požadované listiny ze strany ERÚ byly doloženy 22. 12. 2010. Bylo prokázáno, že dne 28. 12. 2010 byl na místě fotovoltaické elektrárny Mrlínek pracovník ERÚ ing. Nxxxxx, který ze svého pohledu zjistil vše, co bylo pro něj potřebné, i když byl za plotem, že dodal soustředěně materiály nadřazenému, který rozhodl kladně k žádosti FVE 28 s.r.o. Také je prokázáno, že bylo vydáno 16. 12. 2010 rozhodnutí Městským úřadem Bystřice pod Hostýnem, Stavebním úřadem, pod sp. zn. SÚ330/634/2010-Mr-4Př.uz 36/822, č. j. MUBPH 25761/2010, pod otiskem úředního razítka je uvedena ing. Ludmila Dxxxxx, vedoucí Stavebního úřadu Bystřice pod Hostýnem a Iveta Mxxxxx, referentka. Na listině je v záhlaví uvedeno, že jde o rozhodnutí – povolení k předčasnému užívání. Z listiny je patrné, že 9. 12. 2010 podal stavebník FVE 28 s.r.o. žádost o povolení předčasného užívání stavby FVE Mrlínek II na pozemcích v k. ú. Mrlínek a v k. ú. Bystřice pod Hostýnem, před dokončením a převzetím všech prací a dodávek na této stavbě. Je popsána stavba podle stavebního povolení – SO 01 – FVE Mrlínek II – na jakých pozemcích, SO 02 – trafostanice – na jakých pozemcích, dva kusy kontejnerové trafostanice, SO 03 – přípojka VN – na jakých pozemcích, SO 04 – oplocení – na jakých pozemcích. Má jít o stavbu dočasnou na 26 let, po uplynutí lhůty bude rozebrána a ekologicky zlikvidována. V rozhodnutí je popsán popis změny stavby, snížení maximálního instalovaného výkonu na 2,067 MW, což představuje změnu v počtu fotovoltaických panelů, je uvedeno, k jakému snížení počtu dochází. Také je uvedeno v rozhodnutí, že předmětem předčasného užívání nejsou terénní úpravy v areálu a v jeho bezprostředním okolí a v trase přípojky VN, elektronický zabezpečovací systém (část SO 01) a SO 05 – úprava vjezdu. V rozhodnutí se uvádí,

pokračování

že se povoluje předčasné užívání stavby/její dokončené části a za jakých podmínek – povoluje se do 30. 5. 2011, uvádí se, co není předmětem dočasného užívání, předčasné užívání bude probíhat v souladu s dohodou o předčasném užívání uzavřenou mezi dodavatelem NEXTEL, s.r.o. a stavebníkem FVE 28 s.r.o., po celou dobu předčasného užívání musí být zajištěna bezpečnost osob užívajících dokončenou část stavby, ale i osob provádějících dokončení stavby. V odůvodnění rozhodnutí je uvedeno, že ústní jednání spojené s místním šetřením se konalo dne 16. 12. 2010. Na místě samém bylo zjištěno, že z důvodu sněhu a mrazu není zcela dokončen vjezd do areálu a zpevněné plochy okolo trafostanice (objekt SO 05), nejsou dokončeny terénní úpravy v areálu a jeho bezprostředním okolí není dokončeno elektronické zabezpečovací zařízení (část objektu SO 01). Vzhledem k současnému stavu stavebního pozemku, je pokryt vrstvou sněhu cca 15-20 cm, nebylo možno ověřit, zda jsou dokončeny terénní úpravy v prostoru trasy přípojky VN. Vzhledem k tomu je uvedeno, co není předmětem předčasného užívání. Dále je uvedeno v odůvodnění, že stavebník má se zhotovitelem uzavřenu smlouvu o předčasném užívání dokončené části stavby, zhotovitel s předčasným užíváním stavby souhlasí. Ve smlouvě je smluvně zajištěno dodržování bezpečnosti při užívání dokončené části stavby a současně jsou zde dohodnuty podmínky pro bezpečné dokončení stavby pracovníky dodavatele. Jsou vyjmenovány dotčené orgány, které daly kladné stanovisko k předčasnému užívání (HZS Zlínského kraje ÚO Kroměříž, MěÚ Bystřice pod Hostýnem, Odbor dopravně správní, Obecní úřad Mrlínek). Bylo doloženo prohlášení dodavatele o provedení stavby v souladu s dokumentací, v souladu s technickými požadavky a stanovisky DO a předpisy týkající se bezpečnosti práce. Doloženy byly souhlasy vlastníků dotčených pozemků, smlouvy s nimi o dokončení terénních úprav na těchto pozemcích. V řízení, uvádí se, stavebník doložil doklady o výsledcích zkoušek předepsaných na stavbě, doklady prokazující předepsané vlastnosti použitých výrobků a materiálů na stavbě, smlouvu uzavřenou mezi stavebníkem a dodavatelem o podmínkách užívání dokončené části stavby a o podmínkách dokončení stavby. V odůvodnění je uvedeno, že stavební úřad na místě samém ověřil, že předčasné užívání dokončené části stavby nebude mít podstatný vliv na užitelnost stavby, a za předpokladu dodržení podmínek smlouvy mezi dodavatelem a stavebníkem o podmínkách dokončení stavby, toto neohrozí bezpečnost a zdraví osoby, popř. životního prostředí. Je uvedeno, že na základě shora uvedeného stavební úřad konstatoval, že předčasné užívání stavby nemá podstatný vliv na užitelnost stavby a vzhledem k dohodnutým podmínkám neohrožuje bezpečnost a zdraví osob ani životní prostředí. Rozhodnutí také obsahuje poučení o odvolání. Na rozhodnutí je vyznačena doložka právní moci 17. 12. 2010.

Prokázána je uzavřená smlouva o dílo ze dne 1. 11. 2010, v níž je specifikován objednatel FVE 28 s.r.o., který jedná prostřednictvím jednatele Mgr. Filipa Šxxxxx a zhotovitel NEXTEL, s.r.o., který jedná prostřednictvím Jiřího Hxxxxx. Je dohodnut předmět smlouvy, rozsah a specifikace díla, mimo jiné jde o revize zemních soustav, provedení revize na VN straně, provedení revizních zpráv na NN straně. Dokončení prací – díla a předání kompletního díla bez vad a nedodělků ze strany zhotovitele do rukou objednatele bylo dohodnuto do 15. 12. 2010.

Je také prokázáno, že 30. 11. 2010 (podle podacího razítka) požádala společnost FVE 28 s.r.o. společnost E.ON o první paralelní připojení výroby k síti, je uvedeno razítko E.ON Česká republika,

pokračování

s.r.o., recepce, Lidická 36, Brno. Rukou je na žádosti dopsáno FVE Mrlínek II, výkon 2,067 MW. Dne 23. 12. 2010 byl sepsán protokol o schválení výroby, na listině je uvedeno, že jde o výrobu fotovoltaickou, 2 067 kW, ověřovací provoz byl proveden 23. 12. 2010, typ výroby SMA, byly předloženy potřebné doklady (PD, revizní zprávy MPP: Ano; vyvedení výkonu výroby je bez závad: Ano; podmínky pro obchodní měření odpovídají požadavkům provozovatele DS: Ano; uzamčení vypnutého stavu zajišťovacím zámekem je možné: Ano. Proškrtnuté jsou kolonky ohledně toho, zda výsledky měření odpovídají stanoveným požadavkům, zda při simulaci poruchových stavů sítě došlo k okamžitému odepnutí výroby od DS, zda jsou osazeny bezpečnostní tabulky. U poznámek není uvedeno nic. V protokolu je uvedeno v Mrlínku dne 23. 12. 2010, proveden otisk razítka E.ON Distribuce, a.s., za provozovatele DS uveden Hxxxxx a podpis, otisk FVE 28 s.r.o., za výrobce uveden Filip Šxxxxx a podpis.

Z rozhodnutí soudu druhého stupně (3 To 112/2014 z 6. 1. 2015) je výsledovatelný shodný názor se zpracovatelem odborného právního stanoviska JUDr. Stanislavem Kadečkou, který uvádí, že správní orgán, kterým je Energetický regulační úřad, vychází při vydávání prvoinstančního rozhodnutí o udělení licence ze skutkového a právního stavu podle stavu, který tu byl (je) v době vydávání rozhodnutí. Rozhodnutí o udělení licence představuje konstitutivní správní rozhodnutí Energetického regulačního úřadu.

Jako důkazní prostředek byla soudu předložena zpráva o provedení revize elektrického zařízení P93-1/0, kterou měl zpracovat Jiří Pxxxxx, 30. 11. 2010, měla být provedena 24. 11. 2010 – 30. 11. 2010, druh revize výchozí, platnost do 11/2014, revidovaný objekt FVE 2,2 MWA Mrlínek, část NN – elektrárna. Podle rozdělovníku je jedenkrát pro revizního technika – archiv. Počet stran zprávy – 13. Celkový posudek je uveden – elektrické zařízení bylo posuzováno z hlediska nebezpečí úrazu elektrickým proudem. Bezpečnost a spolehlivost zařízení závisí na dodržování zásad provádění preventivní údržby a dodržování termínů revizních zkoušek. Elektrické zařízení je schopné spolehlivého provozu.

Byla také předložena zpráva o provedení revize elektrického zařízení, č. P93-2/2010, provedena 30. 11. 2010, druh revize výchozí, platnost do 11/2014, revidovaný objekt FVE 2,2 MWA Mrlínek, část NN – trafostanice – část NN, zpracovatel revize Jiří Pxxxxx, počet stran je 6, podle rozdělovníku jedenkrát pro revizního technika – archiv. Celkový posudek zní, že elektrické zařízení bylo posuzováno z hlediska nebezpečí úrazu elektrickým proudem. Bezpečnost a spolehlivost zařízení závisí na dodržování zásad provádění preventivní údržby a dodržování termínů revizních zkoušek. Elektrické zařízení je schopné spolehlivého provozu.

Uvedené zprávy byly ve spisech Stavebního úřadu v Bystřici pod Hostýnem, E.ON Distribuce, a.s. a Energetického regulačního úřadu.

pokračování

Soudu byly také předloženy revizní zprávy zpracované Jiřím Pxxxxx (nalezené v rámci prohlídky jiných prostor a pozemků v budově síla společnosti NEXTEL, s.r.o.) č. P93-1/01 s datem 2. 12. 2010 a č. P93-2/2010 s datem 3. 12. 2010.

Tytéž zprávy (předložené soudu obžalovaným Jiřím Pxxxxx), avšak s poznámkami psanými tužkou (dřevěnou) a nadepsanými ručně propisovací tužkou jako ARCHIV – CES obsahují poznámky revizního technika, obžalovaného Jiřího Pxxxxx. Zpráva č. P93-1/01 obsahuje poznámku o provedení 20. 12. 2010-21. 12. 2010, revidovaný objekt není pod napětím, fotovoltaická elektrárna ještě nepřipojena, doměřit impedanci, datum zpracování 30. 11. 2010 je přeškrtnuto, další poznámka je 20. 12. 2010 odjezd z Havlíčkova Brodu 5.15, příjezd 17.20, jsou tužkou zaškrtnuté údaje na str. 3 – celkový počet střídačů VACON 45 kW: 40 ks, počet změrných boxů RF: 7 ks, celkový jmenovitý výkon 1 820 kVA, celkový maximální výkon 2 276 kVA, sestavy, popis, sběrný box RF, na str. 4 – vedení NN – kabelové, panely, střídače, str. 5 – požitá napěťová soustava, zdroj elektrické energie, ochrana při poruše dle ČSN 332000-4-41, str. 6 – jsou zaškrtnuté tužkou údaje v tabulce a také psané hodnoty, stejně tak na straně 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 (tabulky provedených měření se týkají rozváděčů určitého výrobce, krytí a roku výroby).

Zpráva č. P93-2/2010 obsahuje poznámku o provedení 21. 12. 2010, revidovaného objektu FVE 2,2 MWA Mrlínek, je uvedeno ještě není připojena od E.ON, část NN – trafostanice – část NN, doměřit impedanci. Je škrtnuto datum 30. 11. 2010. Jsou uvedeny poznámky 21. 12. 2010 odjezd z HB 8.10, příjezd 16.20, na str. 2 je zaškrtnut rozsah provedení revize – jedná se o provedení výchozí revize NN fotovoltaické elektrárny FVE 2,2 MWA Mrlínek – trafostanice část NN, uvedena poznámka osazen Z VN – pole měření 22 kV, na str. 3 u ochranného propojování je uvedeno – provede se páskem FeZn 30/4 mm pevně na povrchu ve výši 0,3 m nad podlahou, jsou zaškrtnuty technické údaje zařízení – použitá napěťová soustava – 3x400V/230V, na str. 4 – zaškrtnuta základní ochrana dle ČSN332000-4-41, ochrana izolací, ochrana kryty, při poruše dle ČSN 332000-4-41 automatickým odpojením od zdroje v síti TN TN-C-S, jsou zaškrtnuty a doplněny tabulky provedených měření na str. 4, 5, 6, tabulky jsou nadepsány rozváděčem, krytím a rokem výroby.

Jako důkazní prostředek byla soudu předložena (vydané dokumenty ze spisu E.ON Distribuce, a.s., ze spisu Energetického regulačního úřadu) zpráva o revizi elektrických zařízení výchozí číslo 50J/10, vykonaná 28. 11. 2010, vypracoval revizní technik František Kxxxxx, ev. č.3863/9/04/R-EZ-E1/B, týká se kabelové přípojky VN 22kV, FVE Mrlínek – I. Etapa 2,2MW společnosti FVE 28 s.r.o., název výroby FVE 28 s.r.o. - FVE Mrlínek II; ochrana před NDN: IT – odpojením od zdroje; uvádí se, že zařízení je schopno bezpečného a spolehlivého provozu. Má tři strany. Také byla (vydané dokumenty ze spisu E.ON Distribuce, a.s., ze spisu Energetického regulačního úřadu) předložena zpráva o revizi elektrického zařízení výchozí číslo 51J/10 ze dne 28. 11. 2010 revizním technikem Františkem Kxxxxx, ev. č.3863/9/04/R-EZ-E1/B, revidovaný objekt je uveden – transformační stanice FVE 22/0,4kV, TS 1 a TS 2 FVE Mrlínek – I. Etapa 2,2 MW, výroba FVE 28 s.r.o. – FVE Mrlínek 2,2 MW; uvádí se, že zařízení je schopno bezpečného provozu.

pokračování

Ze spisu Stavebního úřadu Bystřice pod Hostýnem byla vydána zpráva o revizi elektrického zařízení výchozí ze dne 28. 11. 2010 číslo 50J/10 vypracovaná Františkem Kxxxxx, ev. č. 3863/9/09/R-EZ-E1/B ohledně revidovaného objektu kabelové přípojky VN 22kV, je na ní razítko s ev. č. 6289/5/09R-EZ-E1/B a zpráva o revizi elektrického zařízení výchozí číslo 51J/10 ze dne 28. 11. 2010, zpracovaná Františkem Kxxxxx, ev. č. 3863/9/09/R-EZ-E1/B, revidovaný objekt transformační stanice FVE 22/0,4kV, TS 1 a TS 2, je opatřena razítkem e. č. 6289/5/09R-EZ-E1/B. Ze spisu Stavebního úřadu Bystřice pod Hostýnem byly vydány také revizní zprávy 50J/10 a 51J/10 s otiskem razítka s ev. číslem 3863/9/09/R-EZ-E1/B.

Soudu byl také předložen jako důkazní prostředek (ze spisu Stavebního úřadu Bystřice pod Hostýnem) ručně psaný předávací protokol výroby FVE Mrlínek II. Je opatřený datem 16. 12. 2010, jsou na něm razítka společnosti NEXTEL, s.r.o. a FVE 28 s.r.o. a podpisy obžalovaných Jiřího Hxxxxx a Mgr. Filipa Šxxxxx. Uvedené obchodní společnosti, zhotovitel a investor, podle protokolu dne 16. 12. 2010 protokolárně předaly dílčí části stavby, které byly v protokolu specifikovány. Soudu byl také předložen protokol o ústním jednání sepsaný 16. 12. 201 pracovníci Stavebního úřadu Bystřice pod Hostýnem Ivetou Mxxxxx se zástupcem stavebníka Mgr. Šxxxxx a zástupcem dodavatele Jiřím Hxxxxx, přítomen byl také ing. Oslzla za OŽP MěÚ Bystřice pod Hostýnem. Podle protokolu o ústním jednání stavebník předložil výchozí revizi elektrické instalace - trafostanice 51J/10 a výchozí revizi elektrické instalace – kabelová přípojka VN 50J/10 a zprávu o provedení revize elektrického zařízení P93-1/01.

Podle Státního úřadu inspekce práce, oblastního inspektorátu práce pro Královohradecký kraj a Pardubický kraj výchozí revizní zprávy svědka Františka Kxxxxx jsou neplatné revizní zprávy, protože na obou zprávách je uvedeno číslo osvědčení revizního technika 3863/9/04/R-EZ-E1/B, jehož platnost skončila v roce 2009. To potvrdil také svědek František Kxxxxx, uvedl, že zná z obžalovaných pouze obžalovaného Radka Jxxxxx. Nepotvrdil, že by měl cokoliv společného s revizními zprávami 50J/10 a 51J/10, ani to, že by byl kýmkoliv ovlivňován.

Z rozsudku Krajského soudu v Brně 62 A 111/2013 ze dne 9. 10. 2015 plyne odkaz na rozsudek zdejšího soudu 62 A 107/2013 ze dne 30. 3. 2015. V rozhodnutí se uvádí, že v licenčním řízení je žadatel o licenci povinen pouze doložit splnění technických požadavků rozhodnutím stavebního úřadu a dokladem prokazujícím zajištění revize energetického zařízení ve vztahu k bezpečnosti práce; jedná se o tzv. povinné důkazy, předkládané spolu s žádostí o udělení licence. Nejvyšší správní soud vyložil podstatu licenčního řízení a rozhodnutí o udělení licence v rozsudku 8 As 18/2008 z 3. 8. 2009 tak, že toto rozhodnutí právo uvést energetické zařízení do provozu in merito nezakládá. Příslušným orgánem státní správy k povolení provozu energetického zařízení tohoto typu je stavební úřad. Nelze přijímat argumentaci (žalobce nejvyššího státního zástupce), že by v licenčním řízení měla být meritorně posuzována problematika, která spadá do kompetencí jiného orgánu státní správy; nelze dovodit oprávnění žalovaného Energetického regulačního úřadu posuzovat v licenčním řízení technickou dokumentaci energetického zařízení z toho hlediska, do jaké třídy ve smyslu vyhlášky č. 73/2010 Sb.

pokračování

spadá, a to obzvláště za situace, kdy stavební úřad jeho zkušební provoz za stanovených podmínek již povolil. Odpověď na tuto otázku poskytuje technická dokumentace stavby energetického zařízení (nikoli tedy revizní zpráva) a tu musel mít k dispozici stavební úřad při svém rozhodování. Z rozsudku zdejšího soudu 62 A 111/2013 plyne odkaz na rozsudek 62 A 107/2013 ohledně revize elektrické instalace vysokého napětí. Uvádí se, že požadavek na revizi elektrické instalace vysokonapěťové části systému ze žádného právního předpisu neplyne, nadto nejde ani o požadavek rozumně dovoditelný. Je nepochybné, že smyslem doložení splnění technických předpokladů pro udělení licence je doložení toho, že žadatel disponuje konkrétním energetickým zařízením, které lze bezpečně a spolehlivě využívat – v posuzované věci k výrobě elektřiny v její výrobně. Výrobnou elektřiny je podle energetického zákona energetické zařízení pro přeměnu různých forem energie na elektřinu, zahrnující všechna nezbytná zařízení. Ve vztahu k takové výrobně elektřiny se tedy pro účely licenčního řízení předkládá revizní zpráva podle § 7 odst. 4 písm. d) energetického zákona a § 9 vyhlášky č. 426/2005 Sb. VN částí (tedy ve skutečnosti přípojkou do stanice vysokého napětí) je přitom podle § 2 odst. 2 písm. a) bodu 3 energetického zákona zařízení, které začíná odbočením od spínacích prvků nebo přípojnic v elektrické stanici a mimo ni odbočením od vedení přenosové nebo distribuční soustavy a je určeno k připojení odběrného elektrického zařízení. Tato přípojka tedy není samotným zařízením využívaným k výrobě elektřiny ani jeho součástí; je totiž vymezována samostatně a od zařízení k výrobě elektřiny odlišně. Prokazovat splnění technických předpokladů přípojkou by též nekorespondovalo s tím, že ve vztahu k této přípojce není třeba podle § 4 energetického zákona prokazovat vlastnické ani užívací právo (není-li samotným zařízením využívaným k výrobě elektřiny ani jeho součástí). V rozhodnutí se poukazuje na situaci, v níž osoba zúčastněná na řízení Energetickému regulačnímu úřadu v řízení o udělení licence doložila revizní zprávu k NN části fotovoltaické elektrárny, Energetický regulační úřad nepochybil, pokud ji nevyzval k doložení obdobné revize pro přípojku (pro VN část). Bylo nerozhodné, že kolaudační souhlas příslušného městského úřadu vymezoval fotovoltaickou elektrárnu tak, že její součástí je i přípojka do VN stanice. Požadavky na doložení listin podle energetického zákona nemohou být bez výslovné zákonné opory směřovány s požadavky na doložení listin ke kolaudačnímu souhlasu, resp. obecně plynoucími ze stavebního práva. Podle příslušného zákona a vyhlášky kolaudační souhlas musí obsahovat též označení a místo stavby, stavbou se přitom podle zákona rozumí veškerá stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií, bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, použité stavební výrobky, materiály a konstrukce, na účel využití a dobu trvání. Je-li tedy předmět kolaudačního souhlasu (stavba) definován (mimo jiné) pro řízení o kolaudačním souhlasu jinak než výrobnou elektřiny pro účely licenčního řízení, nelze automaticky dovozovat, že zahrnutí VN části fotovoltaické elektrárny do kolaudačního souhlasu nutně znamená nutnost revize této části (její zahrnutí do revize a do zprávy o ní) pro účely řízení o udělení licence. Zřetelný zákonný požadavek na to, aby se zpráva o revizi týkala též VN části fotovoltaické elektrárny, chybí, a nelze tak dospět k závěru, že jejím nedoložením nebyly splněny podmínky pro udělení licence.

Má-li být soud prvního stupně vázán názorem soudu druhého stupně, je nutno uvést, co uvádí soud druhého stupně ve svém usnesení z 6. 1. 2015, a to sice to, že rozhodující není nesplnění formální podmínky pro úspěšné podání žádosti o první paralelní připojení, ale stav ke dni, kdy o takové žádosti bylo rozhodováno, to znamená, zdali k tomuto dni byla nebo nebyla ověřena bezpečnost fotovoltaické

pokračování

elektrárny pro osoby a majetek, to platí pro řízení o povolení předčasného užívání nedokončené stavby, pro schválení výroby, pro udělení licence na výrobu elektřiny, je tedy třeba se zaměřit na to, zda k datům 16. 12. 2010, 23. 12. 2010 a 28. 12. 2010 fotovoltaická elektrárna odpovídala požadavkům na bezpečnost a byla v tomto ohledu i prověřována.

Podle stavebního zákona (zákon č. 183/2006 Sb.) § 123 nebylo v prosinci 2010 nutnou zákonnou podmínkou pro vydání rozhodnutí povolení k předčasnému užívání části stavby fotovoltaické elektrárny (prováděné dodavatelem) předložení revizní zprávy či předávacího protokolu. Povinnými podklady z hlediska stavebního zákona a vyhlášky č. 503/2006 Sb., vyjma dohody se zhotovitelem stavby, obsahující jeho souhlas, popřípadě sjednané podmínky předčasného užívání stavby (u stavby prováděné dodavatelem) a údajů určujících polohu definičního bodu stavby a adresního místa, nebyly právními předpisy stanoveny jiné konkrétní náležitosti žádosti.

Z právní úpravy také vyplývá, že stavební úřad (§119 odst. 2 z. č. 183/2006 Sb.) při uvádění stavby do užívání zkoumá, zda stavba byla provedena v souladu s rozhodnutím o umístění nebo jiným úkonem nahrazujícím územní rozhodnutí a povolením stavby a dokumentací, nebo ověřenou projektovou dokumentací, v souladu se stanovisky nebo závaznými stanovisky, popřípadě rozhodnutími dotčených orgánů, byla-li vydána podle zvláštních právních předpisů, a zda jsou dodrženy obecné požadavky na výstavbu. Zkoumá, zda skutečné provedení stavby nebo její užívání nebude ohrožovat život a veřejné zdraví, život nebo zdraví zvířat, bezpečnost anebo životní prostředí.

Stavební úřad měl provést kontrolu a porovnání projektové dokumentace s provedením stavby FVE Mrlínek a zkoumat bezpečnost stavby.

Z listin vydaných Stavebním úřadem v Bystřici pod Hostýnem, zejména z protokolu a z vydaného rozhodnutí (vše z 16. 12. 2010) a z výpovědi svědkyně Mxxxxx vyplynulo, že stavební úřad provedl podle své potřeby 16. 12. 2010 před vydáním rozhodnutí místní ohledání stavby FVE Mrlínek, kontrolu stavby s projektovou dokumentací, neshledal námitky ke zjištěnému stavu pro vydání svého rozhodnutí. Stavebnímu úřadu bylo známo, že FVE 28 s.r.o. vzala před řízením o předčasném užívání stavby zpět žádost o kolaudační souhlas, protože stavba nebyl hotová a dokončená a bylo potřeba ji dostavět, stavební úřad obdržel dohodu mezi objednatelem FVE 28 s.r.o. a zhotovitelem stavby NEXTEL, s.r.o. upravující podmínky bezpečného předčasného užívání a dokončení stavby, včetně přístupu do oploceného areálu stavby FVE Mrlínek jen oprávněných a příslušně proškolených osob. V rozhodnutí stavebního úřadu je uvedeno, že stavební úřad na místě samém ověřil, že předčasné užívání dokončené části stavby nebude mít podstatný vliv na užitelnost stavby, a za předpokladu dodržení podmínek smlouvy mezi dodavatelem a stavebníkem o podmínkách dokončení stavby, toto neohrozí bezpečnost a zdraví osob, popřípadě životní prostředí.

Svědkyně Mxxxxx uvedla ohledně revizí, že je pro ni důležitý závěr, zda je zařízení schopno bezpečného provozu, technické údaje nekontroluje. Z hlediska bezpečnosti se zaměřila na kontrolu oplocení areálu, aby do něj nemohly vniknout nepovolané osoby, kvůli vjezdu bylo jedno pole oplocení odmontováno, chtěla, aby bylo kompletní, přišly jí fotografie, z nichž bylo zřejmé, že je oplocení zapraveno. Svědkyně Mxxxxx potvrdila, že to, co je uvedeno pod označením SO (stavební objekt) v rozhodnutí ze dne 16. 12. 2010 viděla, v podstatě ani neměla zájem například o to, aby se dívala do trafostanic, nebylo to pro ni důležité, jakož i to, pokud by trafostanice byla prázdná. Ohledně

pokračování

přípojky měla zaměření skutečného provedení od zeměměřičského inženýra. Jde-li o protokol, který byl sepsán po šetření na místě, potvrzoval, že bylo předáno to, co mělo být dokončeno, panely nepočítala, bylo to asi pouze formální, pro vydání jejího rozhodnutí však takový protokol byl jedním z pokladů, který se přikládá. Svědkyně uvedla, pokud stavebník a zhotovitel spěchají na rozhodnutí, tak protokol o předání mohou sepsat u ní, dala jim papír, zeptali se, co tam mají napsat, odpověděla, že mají specifikovat obě firmy a napsat tam, co je na stavbě dokončeno, šlo o základní věci. Pokud je uvedeno v rozhodnutí ze dne 16. 12. 2010, že stavebník doložil doklady o výsledcích zkoušek předepsaných na stavbě, doklady prokazující předepsané vlastnosti použitých výrobků a materiálů na stavbě, jedná se o atesty, certifikáty, jsou založeny ve spisu. Doklady o výsledcích zkoušek jsou revizní zprávy, pokud použila jiný výraz, je to univerzální obrat. O tom, že revizní zprávy na nízké a vysoké napětí nemusí odpovídat realitě, se dozvěděla až od policie. Svědkyně se nevyjádřila tak, že by bylo povinným dokladem pro její rozhodnutí předložení revizí, je to na úvaze stavebního úřadu, povinným dokladem je dohoda o předčasném užívání stavby mezi stavebníkem a zhotovitelem. Pokud by věděla, že revizní zprávy nebyly vyhotoveny deklarováním revizním technikem nebo že technik nebyl na místě elektrárny, tak by na místo musela někoho poslat, aby provedl kontrolu, jiného revizního technika, znalce. Následně za určitou dobu se z odborného hlediska dospělo k závěru, že elektrárna je v pořádku. V době jí prováděné kontroly, než rozhodla 16. 12. 2010, podívala se, zda tam stavby skutečně stojí, spočítala řady panelů, dvě trafostanice, oplocení, které požadovala, aby bylo dokončeno, ohledně přípojky měla zaměření skutečného provedení od geodeta a měla revizní zprávu. Zjistila stav, o kterém neměla důvodné pochybnosti a rozhodla. Není uvedeno v zákoně, že je třeba pro typ rozhodnutí, který učinila, provést důkaz revizními zprávami. Do odůvodnění vložila univerzální pojem, nepoužila pojem revizní zprávy, pokud by vypsala všechny listiny, bylo by to obsáhlé. Svědkyně uvedla, že v době, kdy byla na místě samém, nemohlo dojít k užívání, protože nebylo jakékoli povolení k užívání. Stavba byla ve stavu, pro jaký bylo vydáno rozhodnutí 16. 12. 2010. Stavební úřad blíže revizní zprávy nezkontroluje. Svědkyně uvedla, že se nezabývala tím, co mohlo být nebo nemohlo být provedeno z hlediska právní úpravy vztahující se na případná měření, jejichž výsledky měly být v revizní zprávě. Nezajímalo ji, z jakého důvodu nejsou vyplněny tabulky v revizní zprávě, zajímal ji pouze závěr.

Ohledně stavebního úřadu je zřejmé, že došlo k fyzickému ohledání stavby, která byla rozestavena, stavební úřad měl možnost se tak aktuálně seznámit s jejím v daném okamžiku stavebně-technickým stavem, který ze svého hlediska odborně posoudil, obžalovaný Mgr. Šxxxxx na nedokončenost stavby upozornil, když vzal zpět žádost o vydání kolaudačního souhlasu a nově požádal o rozhodnutí o povolení předčasného užívání nedokončené stavby, stavební úřad obdržel dohodu mezi společností FVE 28 s.r.o. a společností NEXTEL, s.r.o., která upravovala podmínky bezpečného předčasného užívání a dokončení stavby, včetně přístupu do oploceného areálu stavby pouze oprávněným a k tomu příslušně proškoleným osobám, stavební úřad mohl a musel provést kontrolu projektové dokumentace stavby FVE Mrlínek, která mu byla již dříve doložena, a její porovnání se skutečností, se kterou se na stavbě při místním ohledání seznámil, v návaznosti na to stavební úřad neshledal jakékoliv závady ani jiné skutečnosti, které by mu v povolení předčasného užívání stavby bránily, shledal, že k datu 16. 12. 2010, ke kterému své rozhodnutí vydal, stav stavby FVE Mrlínek odpovídal požadavkům, které byly z hlediska právní úpravy § 123 stavebního zákona v tehdy platném a účinném znění nezbytné pro to,

pokračování

aby mohlo být o povolení předčasného užívání stavby kladně rozhodnuto. Zákonnou podmínkou pro vydání rozhodnutí o povolení předčasného užívání stavby nebylo předložení revizních zpráv, a to jakýchkoliv, jakéhokoliv předávacího protokolu mezi objednatelem stavby a jejím zhotovitelem. V odůvodnění rozhodnutí nejsou ani zmiňovány, právní význam pro rozhodnutí stavebního úřadu neměly, není z nich, z revizních zpráv a předávacího protokolu, cokoliv v odůvodnění dovozováno, uvedené listiny nejsou v odůvodnění zmíněny, stavební úřad jimi nemohl být uveden v omyl. Naproti tomu stavební úřad stavebním zákonem výslovně požadovanou dohodu o předčasném užívání pro bezpečné dokončení stavby FVE Mrlínek do svého rozhodování zahrnul, v odůvodnění ji uvedl. Z koncipování rozhodnutí vyplývá, že stavební úřad při svém rozhodování z revizních zpráv nevycházel, jakož i z předávacího protokolu, zákon mu to ani neukládal. Nebylo prokázáno nic, co by z hlediska zákonných požadavků, plynoucích z § 123 stavebního zákona, mělo nebo mohlo reálně bránit vydání rozhodnutí stavebního úřadu, kterým bylo předčasné užívání FVE Mrlínek před jejím dokončením povoleno. Byla provedena kontrola projektové dokumentace, bylo ověřeno, zda instalovaná zařízení jsou v souladu s projektem. Svědkyně Mxxxxx potvrdila, že měla projektovou dokumentaci, zkontrolovala počty panelů, že na místě byly dvě trafostanice, oplocení, nebyly dokončené terénní úpravy. Také potvrdila, že se z hlediska bezpečnosti a spolehlivosti zaměřila na oplocení areálu, bylo jí doloženo, podle fotografií, následně, po prohlídce na místě samém, že výrobná byla oplocena tak, jak měla být, nebylo tam nebezpečí vniku nepovolaných osob. Svědkyně Mxxxxx potvrdila, že bylo možné vydat rozhodnutí po tom, co si dané místo prohlédla. Zákonné podmínky pro vydání rozhodnutí o povolení předčasného užívání stavby před jejím dokončením FVE Mrlínek splňovala.

Jde-li o společnost E.ON Distribuce, a.s. Ke dni 23. 12. 2010 FVE Mrlínek splňovala technické podmínky, které společnost E.ON Distribuce, a.s., požadovala k tomu, aby mohlo dojít ke schválení prvního paralelního připojení výrobní k distribuční soustavě. Za společnost E.ON Distribuce, a.s., hovořil u hlavního líčení svědek Pavel Hxxxxx, který potvrdil, že před kladným rozhodnutím osobně zkontroloval skutečný stav FVE Mrlínek, způsobem a v rozsahu, který pokládal za nezbytný, přičemž ho v tom nikdo neomezoval, bylo na něm, do jaké míry detailů si stav předmětné fotovoltaické elektrárny zkontroluje. Svědek byl odborníkem v oblasti energetiky s praxí a se zkušenostmi, uvedl, že na rozdíl od mnoha jiných v té době dokončovaných fotovoltaických elektráren, jakoukoliv natolik závažnou vadu či jakýkoliv takový nedostatek, které by schválení prvního paralelního připojení bránily, u FVE Mrlínek neshledal. Požadavek na předložení revizních zpráv byl v praxi formálním požadavkem, zásadnější pro schválení prvního paralelního připojení byla fyzická kontrola stavu FVE, která byla před schválením prvního paralelního připojení vždy standardně provedena, tak tomu bylo i u FVE Mrlínek. Z výpovědi svědka Hxxxxx vyplynulo, že pracovníci společnosti E.ON Distribuce, a.s., si byli vědomi toho, že výchozí revizní zprávy které po žadatelích o první paralelní připojení byly vyžadovány, v té době fakticky nesplňovaly a objektivně ani nemohly splňovat náležitosti, které podle příslušných předpisů a norem obligatorně splňovat měly a musely, a to proto, že na elektrickém zařízení FVE, která se v době provedení výchozí revize nachází v beznapětovém stavu, nelze provést povinná, předepsaná měření (z hlediska závěru o bezpečnosti posuzovaného zařízení zcela nejvýznamnější), a to konkrétně např. měření tzv. impedanční smyčky, tedy závěr, že o bezpečnosti revidovaného zařízení, kvůli němuž se výchozí revize vůbec provádějí, byl v případě těchto

pokračování

v beznapětovém stavu prováděných výchozích revizí objektivně zcela nemožný a reálná vypovídací hodnota tohoto závěru o bezpečnosti revidovaného zařízení je tak de facto nulová.

To plyne z vyjádření Státního úřadu inspekce práce z 1. 8. 2012, v němž se uvádí, že vypracování výchozích revizí před připojením zařízení k napájení není možné, protože nelze změřit např. hodnotu impedanční smyčky, přitom kontrolou a mařením této veličiny se ověřuje bezpečnost tohoto zařízení.

Situace byla v předmětné době poněkud absurdní, společnost E.ON Distribuce, a.s., formalisticky požadovala před schválením prvního paralelního připojení doložení výchozích revizí, o nichž věděla, že nemohou splňovat náležitosti a požadavky, které podle příslušných norem splňovat musí, že bez splnění těchto požadavků – provedení všech předepsaných měření, včetně měření impedanční smyčky – fakticky nemohou to, co osvědčit mají, to je bezpečnost revidovaného zařízení. Svědek Hxxxxx u hlavního líčení jasně uvedl, že nebylo překážkou pro kladné rozhodnutí o prvním paralelním připojení to, že nebyla vyplněna v revizní zprávě část ohledně měření, protože nedošlo k připojení k síti, to věděli, nezbývalo než brát revizní zprávu víceméně formálně, protože věděli, že neumožnili v tom daném termínu připojení, proto to nebylo možné udělat. Podle názoru soudu, který vychází z výsledků provedeného dokazování, nakonec z názoru soudu druhého stupně, nelze jen tak osamoceně přikládat v podstatě nejdůležitější význam výchozím revizím, stavět je do popředí, a to v porovnání s fyzickou prohlídkou a kontrolou stavby předmětné FVE samotným distributorem, fyzickou kontrolu svědek Hxxxxx před schválením prvního paralelního připojení na místě FVE Mrlínek osobně provedl, jak sám potvrdil, neshledal při ní jakékoliv takové nedostatky či závady, které by byly se schválením prvního paralelního připojení neslučitelné. Svědek výslovně uvedl u hlavního líčení, že měl s sebou na místě FVE Mrlínek dokumenty předložené FVE 28 s.r.o., kontroloval to s projektovou dokumentací, neshody, nesrovnalosti na místě samém nezjistil. Fyzická prohlídka byla podstatná a musela proběhnout na místě. V daném případě došlo ke schválení prvního paralelního připojení. Samozřejmě se mnohokrát stalo, že výroba nebyla schválena, v daném případě (FVE Mrlínek) však ne.

Je patrné, z dokazování, že společnost E.ON Distribuce, a.s., nejprve schválila dne 30. 11. 2010 jí předloženou projektovou dokumentaci provedení FVE Mrlínek a jejího připojení k distribuční soustavě, že společnost E.ON Distribuce, a.s. provedla dne 23. 12. 2010 osobní ohledávání a kontrolu FVE Mrlínek včetně zkontrolování souladu schválené projektové dokumentace se skutečným fyzickým stavem FVE, že společnost E.ON Distribuce, a.s., následně (po všem výše uvedeném) schválila dne 23. 12. 2010 první paralelní připojení FVE Mrlínek.

Ze shora uvedeného plyne, že jestliže bylo první paralelní připojení FVE Mrlínek společností E.ON Distribuce, a.s., dne 23. 12. 2010 schváleno, a to na základě i místního šetření včetně kontroly technického stavu FVE Mrlínek a jeho souladu s projektovou dokumentací, jestliže se tak stalo i za situace, v níž společnosti E.ON Distribuce, a.s., byl prokazatelně znám fakt, že uvedená FVE ještě není v plném rozsahu dokončena, poté, kdy byla provedena osobní fyzická prohlídka této rozestavěné FVE, k tomu kompetentním a odborně plně způsobilým pracovníkem této společnosti, stalo se tak zcela zřejmě proto, že se tato FVE k tomuto dni již nacházela v takovém stupni dokončenosti, který, z hlediska zmíněného odborně plně způsobilého a k tomu kompetentního pracovníka společnosti E.ON Distribuce, a.s., k schválení prvního paralelního připojení, postačoval.

pokračování

S ohledem na to, co bylo uvedeno výše, lze uvést, že předávací protokol ze dne 16. 12. 2010, který byl předložen Energetickému regulačnímu úřadu, který byl sepsaný u stavebního úřadu, nelze označit za nepravdivý, stejně tak i prohlášení v něm zahrnuté společnosti NEXTEL, s.r.o., že pohledávky vůči společnosti FVE 28 s.r.o. jsou uhrazeny, revizní zprávy zpracované Jiřím Pxxxxx byly platné, jak uvedl ředitel TIČR ing. Oldřich Kxxxxx u hlavního líčení, revizní zprávy ohledně VN části nemají žádný význam pro udělení licence, jak uvedl Nejvyšší správní soud ČR, zákon je nevyžadoval, tudíž ERÚ je nemohl po účastnících řízení požadovat. Revizní zprávy na VN část nemohly uvést ERÚ v omyl, stejně tak předávací protokol. Obdobně je to i se zprávami ohledně NN části, které jsou platné. Nutno ještě dodat, že platná právní úprava nevyžadovala při rozhodování stavebního úřadu o povolení předčasného užívání stavby před jejím dokončením, stejně tak právní úprava při rozhodování ERÚ o udělení licence, předložení předávacího protokolu mezi objednatelem stavby a zhotovitelem stavby jako podmínky, bez které by stavební úřad nemohl povolit předčasné užívání stavby FVE před jejím dokončením a ERÚ by nemohl vydat licenci k provozování FVE. Taková argumentace je podporována odbornými právními stanovisky, která zpracoval JUDr. Stanislav Kadečka, Ph.D., a to z 5. 6. 2015, v nichž podrobně analyzuje relevantní otázky týkající se rozhodování ERÚ ve věci vydání licence k výrobě elektřiny a rozhodování stavebního úřadu ve věci povolení k předčasnému užívání stavby. Ohledně rozhodování ERÚ uvedl zpracovatel odborného vyjádření, že předávací protokol nebyl pro prokázání splnění zákonem stanovených předpokladů právními předpisy stanoveným, natož nezbytným podkladem, pokud jde o řízení před stavebním úřadem, zpracovatel odborného vyjádření uvedl, že předávací protokol právními předpisy výslovně vyžadován nebyl. Provedení důkazu předávacím protokolem proto nebylo ani podmínkou pro vydání rozhodnutí podle § 123 stavebního zákona. U stavebního úřadu a také u ERÚ nebyl schopen předávací protokol vyvolat mylnou představu ohledně skutečností nebo okolností, které by z hlediska rozhodování stavebního úřadu a ERÚ byly nějak právně významné. Předávací protokol je psán ručně, jak už na to bylo poukázáno, mezi obžalovanými Mgr. Šxxxxx a Jiřím Hxxxxx, je vytvořen na základě požadavku stavebního úřadu před jeho referentkou Mxxxxx, která uvedla, co v něm má být obsaženo, stalo se tak až po ukončení vlastní prohlídky FVE Mrlínek uvedenou referentkou, která se osobně seznámila se skutečným aktuálním stavebně-technickým stavem elektrárny, a to v rozsahu, který považovala za nezbytný, stupeň rozestavěnosti jí byl znám, protože ho vnímala, byla jí doložena dohoda mezi zhotovitelem a objednatelem upravující podmínky, za kterých bude stavba FVE Mrlínek po povolení předčasného užívání dále pokračovat, tudíž stavební úřad reálně nemohl být uveden v omyl obžalovaným Mgr. Šxxxxx, Jiří Hxxxxx, jakož i Radkem Jxxxxx a Jiřím Pxxxxx. Je také otázkou, zda vůbec je možné správní orgán uvést v omyl, čímž se zabývají ve svých stanoviscích prof. Jiří Jelínek, CSc. ze dne 27. 3. 2015, vedoucí katedry trestního práva Právnické fakulty Univerzity Karlovy a katedry trestního práva Právnické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci a JUDr. Stanislav Kadečka, Ph.D., bývalý vedoucí katedry správní vědy a správního práva Právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně, kteří mají shodné stanovisko, že správní orgán uvést v omyl nelze. Státní zástupce má názor jiný, avšak neuvádí argumenty na podporu jeho odlišného názoru, na rozdíl od argumentů prof. Jelínka a dr. Kadečky. Za tohoto stavu, i když nelze říct, že jde o nejzásadnější záležitost pro rozhodnutí zdejšího soudu, je možné se spíše přiklonit k podložené argumentaci zpracovatelů odborných právních stanovisek, i když nejsou pro soud prvního stupně závazná, ale, jak uvedl soud druhého stupně, je třeba k nim zaujmout postoj.

pokračování

Předávací protokol, který byl dodán 22. 12. 2010 do spisu ERÚ, příslušné právní předpisy nevyžadovaly předložení takového protokolu ERÚ, většina prezentovaných skutečností v protokolu byla 28. 12. 2010 pravdivá, bezprostředně před vlastním rozhodnutím o udělení licence k výrobě elektřiny si ERÚ prostřednictvím svého pracovníka – ing. Jaroslava Nxxxxx – faktický stav FVE Mrlínek zkontroloval, volba způsobu provedení prohlídky a do jakých technických detailů či podrobností bude zacházeno, bylo jen věcí vlastního rozhodnutí ERÚ, svědek potvrdil, že Mgr. Šxxxxx cokoliv neomezoval. Svědek ing. Nxxxxx potvrdil, že v podstatě pro něj bylo důležité, bylo to rozhodující, aby byl doložen vlastnický vztah k FVE nebo užívací právo, bylo to dokládáno různě. Finanční předpoklady nebyly až tak důležité. Doklady po svědkovi chtěl jeho nadřízený, ředitel odboru licencí, tehdy Bc. Luděk Pxxxxx, nedokáže říct, co si sám kontroloval, ale chtěl doložení majetkového vztahu, stavební úřad /sic/ a revizní zprávu. Ředitel apeloval na to, aby v revizní zprávě byl uveden počet panelů a výkon. To byl údaj, který měli vyžadovat od žadatelů. Vše kontroloval ředitel, to byl zásadní člověk, kterým to vše prošlo, než bylo vydáno rozhodnutí. Ing. Nxxxxx řekl, že on zpracoval licenční spis podle svého dobrého svědomí, spis předal řediteli, který vše potřebné kontroloval a podepsal rozhodnutí. Ředitel chtěl také dokládat fotografie, které namátkově pořizoval v rámci neformálních kontrol za plotem. Zjišťoval tak, zda elektrárna existuje. Konkrétně u FVE Mrlínek pořizoval fotografie, šlo tak zjistit, zda elektrárna existuje, zda nejeví zásadní prvky nedokončenosti. Stalo se, že přijel a uviděl pouze holé konstrukce bez osazených panelů. Fotografiemi prokázal, že byl na místě FVE. U FVE Mrlínek nezjistil závady. Ohledně revizí může říct, že když jsou vydány, tak tím zřejmě existuje doklad o bezpečnosti, nedokáže říct, co ředitel v revizních zprávách kontroloval, Ví, že se do zpráv obecně psalo, že zařízení splňuje požadavek bezpečnosti. Ví, že v revizích se kladl důraz na počet panelů a výkon, měl si žádat takovou specifikaci, stalo se, že to nebylo uvedeno, ale to nebyl případ FVE Mrlínek. Za zásadní považoval razítko revizního technika, aby bylo čitelné, nerozmazané, že revizi někdo schválil a tím je zařízení bezpečné. O tom, že by nešlo provést nějaké měření, tudíž dát nějaký údaj v tomto smyslu do revizní zprávy, k tomu se svědek nevyjádřil, uvedl, že neví, co konkrétně ředitel pročetl. Spíše bylo nutné uvést počet panelů a výkon. Ohledně FVE Mrlínek byl na místě samém kolem 15:30 hod., licence byla vydána potom, vrátil se totiž do úřadu, licenci vytiskl, potom šel se spisem a vytištěnou licencí k řediteli, aby ji podepsal, ředitel se ptal na fotky, ředitel býval v práci do 20:00 hod., někdy až do 22:00 hod. Neví, v kolik hodin přesně ředitel licenci podepsal, ale druhý den zjistil, že je podepsaná. Určitě dával do spisu řediteli fotografie ohledně FVE Mrlínek, elektrárna stála, byla oplocená, byly vidět solární panely. K revizním zprávám svědek ing. Nxxxxx řekl, že je nikdo z kolegů do hloubky neposuzoval, pokud by v nich bylo něco v nepořádku, bylo by adekvátní provedení ohledání a podání vysvětlení na místě. To by však posoudil někdo jiný než referent. Věděl o tom, že FVE Mrlínek byla poničena, jednatel společnosti FVE 28 s.r.o. k tomu disponoval doklady. Zatím se nesesetkal s poškozením, ale jde-li o krádeže, tak se to stává. Musí říct, že kontroly za plotem měly ten význam, zda ERÚ není uváděn v omyl, stalo se, že měl on nebo kolega revizní zprávy a přitom na elektrárně nebyly panely, bylo třeba zjistit, zda jsou na elektrárně nějaké prvky. Bylo spíše dobrem ERÚ pokud vysílal na místo samé pracovníky. Není schopen posoudit, zda byl požadavek, aby bylo provedeno měření pod napětím, a to pro potřeby revizní zprávy. Domnívá se, že zpráva nebyla jen jedna. Svědek také uvedl, že kdyby přesně znal harmonogram toho kterého dne, tak by jistě bylo dáno na vědomí těm, kde má být kontrola, třeba i neformální, provedena, ale nebylo to možné a také pokud bylo přerušeno řízení, pak došlo k doložení dokladů, v podstatě úřad musel do třiceti dní rozhodnout, byla snaha to učinit dřív.

pokračování

Soud prvního stupně měl k dispozici shrnutí výsledků hloubkové kontroly ERÚ, kontrola č. 2013/03/KO – I. etapa, č. j. 03263-10/2013 – ERU, shrnutí hloubkové kontroly ERÚ, kontrola č. 2013/03/KO – II. etapa, č. j. 03263-24/2013-ERU, tiskovou informaci – podklady pro tiskovou konferenci předsedkyně ERÚ ing. Aleny Vxxxxx dne 14. 11. 2013, dopis předsedkyně ERÚ ing. Aleny Vxxxxx č. j. 03983-3/2013-ERU z 7. 11. 2013 k rukám doc. ing. Jiřího Cienciala, CSc., ministra průmyslu.

Z uvedeného plyne zjištění, že se jednalo v případě fotovoltaických elektráren o systémové selhání státu, selhal jak ERÚ, tak i vlastníci distribučních soustav a stavební úřady, existovaly v roce 2010, ale ještě v roce 2013 problémy v předpisech stavebního práva, zda se vydává kolaudační souhlas, nebo postačuje jen ohlášení, a to s dopadem do evidence nemovitosti do katastru nemovitostí, existoval problém s dočasným vynětím ze zemědělského půdního fondu s dopadem do oblasti daňové, problém fotovoltaiky byl ještě v roce 2013 tak velký, že vyžadoval komplexnější vyřizování na úrovni ministerstev, jak v roce 2010, tak v roce 2013 existovaly nefungující kontrolní mechanismy, ze strany ERÚ došlo podle zjištění v kontrolovaných licenčních spisech k porušení vnitřních předpisů ERÚ, právních předpisů a k dalším porušením, a to že ve spisech byly zjištěny drobné nedostatky ze 60 %, středně závažné z 12 %, závažné z 28 %, z čehož vyplývá, že spisy, tedy postup ERÚ v rámci správního řízení, nebyl v souladu s právními předpisy v 54 %, s vnitřními předpisy ve 27 %, v některých případech chyběly doklady v 19 %. Při kontrole 183 spisů bylo zjištěno porušení u všech spisů s různou intenzitou. Fyzická kontrola provozoven byla provedena jen v cca 8 % z celkového počtu 183 kontrolovaných licencí v roce 2010, přičemž mezi těmito provozovnami je FVE Mrlínek. ERÚ o problémech věděl již dříve, přesto teprve na sklonku roku 2013 přijímal nápravná opatření k nastavení vnitřního systému procesu a k účinnějšímu systému udělování licencí a vypracovávání nových metodických postupů a pokynů.

Je třeba připomenout, že nejvyšší státní zástupce ve věci 62 A 111/2013, v níž podal žalobu, aby byla zrušena licence udělená FVE 28 s.r.o., uvedl, že žalovaný, tedy ERÚ, ve svém sdělení ze dne 22. 10. 2010, zveřejněném na webovém portálu úřadu deklaroval, že se opakovaně setkává s případy, kdy žadatel o udělení licence na výrobu elektřiny neuvede v žádosti o udělení licence správné údaje či dokonce záměrně uvede nepravdivé, zejména o výrobě elektřiny, ve vztahu ke které žádá o udělení licence na výrobu elektřiny z FVE. Energetický regulační úřad proto upozorňuje, že právě v těchto případech, kdy v řízení vyvstanu pochybnosti ohledně pravdivosti či správnosti předaných údajů, využije všech procesních prostředků, které mu přiznává správní řád, aby zjistil takový stav věci, o kterém nebudou důvodné pochybnosti, a to včetně provedení důkazu ohledáním věci (výroby elektřiny) na místě v souladu s § 54 správního řádu.

Je tedy patrné, že ERÚ deklaroval, že ví o potížích v žádostech a upozornil, že v těchto případech bude postupovat přísně podle správního řádu, včetně provedení fyzických kontrol na místě samém, neučinil fakticky nic, nezměnil vnitřní předpisy, metodiky, benevolentně, formalisticky a v rozporu s právními předpisy a svými vnitřními předpisy vydával správní rozhodnutí, v případě FVE 28 s.r.o. při vědomí, že se jedná o nedokončenou stavbu v režimu dočasného povolení užívání, měl k dispozici rozhodnutí stavebního úřadu, provedl fyzickou kontrolu, aby zjistil takový stav věci, o kterém nebudou důvodné pochybnosti, jak avizoval na webovém portálu, neshledal žádný rozpor mezi

pokračování

skutečným a deklarovaným stavem a následně vydal rozhodnutí o udělení licence k výrobě elektřiny. Navíc je z výsledku svědků zjištěno, jakož i zprávou o hloubkové kontrole v případě ERÚ i dodatečně potvrzeno, že si jak ERÚ, tak i E.ON Distribuce, a.s., byly v dané době roku 2010 vědomy legislativních problémů a v případě nemožnosti vydání revize u fotovoltaiických zařízení o výkonu větším než cca 50 kW, nekompatibility jejich interních pravidel a metodických návodů s platnými českými státními normami, toho, že si přizpůsobovaly vlastní postupy pro to, aby v chaosu na konci roku 2010 byly tyto instituce vůbec schopny dostát svým zákonným povinnostem vůči žadatelům o licence.

Dá se říct, že v případě ERÚ, E.ON Distribuce, a.s., stavebních úřadů se jednalo o benevolentní rozhodovací činnost, k řízení se přistupovalo formalisticky, ve správním řízení bylo postupováno (v kontrolovaných případech) v rozporu s právními předpisy a také se svými vnitřními předpisy.

Pokud jde o to, do jaké míry byla FVE Mrlínek ke dni vydání rozhodnutí ERÚ o udělení licence, tj. ke dni 28. 12. 2010, dokončena, zda se k tomuto datu nacházela již v takovém stavu, aby byla schopna bezpečného (zkušebního) provozu, byly předloženy níže uvedené významné důkazní prostředky k této otázce.

Odborné vyjádření s názvem „Analýza prvního paralelního připojení FVE Mrlínek II“ ze dne 7. 2. 2013, zpracovatelé doc. ing. Jaroslav Pospíšil, CSc. a Josef Toušek.

Znalecký posudek s názvem „Fotovoltaiická elektrárna Mrlínek II“ ze dne 14. 2. 2013, zpracovatelé ing. Květoslav Mikulenka, soudní znalec v oboru fotovoltaiika, ing. Milan Tomeš, CSc., soudní znalec v oboru energetika, specializace OZE, včetně Dodatku č. 1 k tomuto znaleckému posudku ze dne 8. 6. 2013, včetně Dodatku č. 2 k tomuto znaleckému posudku ze dne 12. 6. 2013, včetně výsledku zpracovatele tohoto posudku ing. Květoslava Mikulenky u hlavního líčení konaného před Krajským soudem v Brně dne 28. 2. 2014.

Znalecký posudek s názvem „Fotovoltaiická elektrárna FVE Mrlínek“ znaleckého ústavu Vysoké učení technické v Brně, Fakulta stavební (jakožto znaleckého ústavu zapsaného v II. oddíle znaleckých ústavů vedeném Ministerstvem spravedlnosti ČR), č. 1/2015, ze dne 2. 2. 2015, zpracovatelé ing. Marian Formánek, Ph.D., ing. Milan Hošek, soudní znalec v oboru energetika – fotovoltaiika a obnovitelné zdroje, energetické auditorství a elektrotechnika – elektroinstalace, měření a regulace, inteligentní a řídicí systémy, a doc. ing. Jiří Hirš, CSc., včetně Dodatku č. 1 k tomuto znaleckému posudku ze dne 7. 9. 2015, včetně výsledku zpracovatele tohoto znaleckého posudku ing. Mariana Formánka, Ph.D. u hlavních líčení konaných před nalézacím soudem dne 9. 6. 2015 a dále dne 14. 9. 2015.

Uvedené znalecké posudky, včetně dodatků, jakož i odborné vyjádření dospívají v tomto směru zcela shodně k jednoznačnému závěru, a to že k datu 28. 12. 2010 byla FVE Mrlínek z technického hlediska schopna uvedení do bezpečného (zkušebního) provozu, a to i s přihlédnutím ke všem dílčím

pokračování

nedostatkům (nedodělkům či vadám), které se k tomuto datu na předmětné FVE objektivně vzato ještě vyskytovaly.

Je třeba poukázat na to, že z technického hlediska nebylo k tomu, aby byla FVE Mrlínek způsobilá k uvedení do bezpečného (zkušebního) provozu, nezbytně nutné, aby byla jako celek dokončena v celých 100 % rozsahu díla, ve kterém měla být zhotovena podle smlouvy o dílo, která byla uzavřena mezi zhotovitelem, společností NEXTEL, s.r.o., a objednatelem společností FVE 28 s.r.o.

FVE Mrlínek k datu 28. 12. 2010, kdy bylo ze strany ERÚ rozhodnuto o vydání licence k jejímu provozu, skutečně ještě nebyla dokončena v rozsahu celých 100 %, ve kterém měla být jakožto dílo (podle smlouvy o dílo uzavřené se společností NEXTEL s.r.o.) zhotovena. Tato skutečnost ostatně byla jedním z klíčových důvodů, proč následně v lednu 2011 došlo ze strany společnosti FVE 28 s.r.o. jakožto objednatele k odstoupení od této smlouvy o dílo (a následně v březnu 2011 k uzavření dohody o narovnání, kterou byly nastolené sporné právní vztahy obou smluvních stran definitivně narovnány a vypořádány). Ovšem s ohledem na konkrétní charakter těchto nedostatků (vad a nedodělků), který je podrobně zdokumentován konkrétními důkazy obsaženými v trestním spise (v neposlední řadě i rozsáhlou fotodokumentací, jež byla pořízena svědkem Kxxxxx a svědkyní Sxxxxx, ale i dalšími důkazy), lze z hlediska technického jednoznačně konstatovat, že k rozhodnému datu, tj. ke dni 28. 12. 2010, již FVE Mrlínek netrpěla nedodělky či vadami takového charakteru, které by byly neslučitelné s uvedením této FVE pod napětí do bezpečného (zkušebního) provozu (naposledy se touto otázkou podrobně zabýval znalecký ústav Vysoké učení technické v Brně v rámci svého Dodatku č. 1 ze dne 7. 9. 2015 ke svému předchozímu znaleckému posudku č. 1/2015, ze dne 2. 2. 2015, na což je možno v plném rozsahu odkázat), a tedy že prokazatelně fakticky splňovala veškeré technické podmínky a předpoklady, které byly k udělení licence nezbytné. Pokud tedy z usnesení Vrchního soudu v Olomouci 3 To 112/2014 ze dne 6. 1. 2015 vyplývá, že jednou z nejdůležitějších otázek celého tohoto trestního řízení je to, jaký byl skutečný stavebně-technický stav FVE Mrlínek v době vydání rozhodnutí ERÚ o udělení licence k jejímu provozu, tedy zda byla tato FVE v tu dobu již dokončena (alespoň) do té míry, aby byla schopna bezpečného (zkušebního) provozu, pak tuto otázku lze označit za zodpovězenou, a to s kladným závěrem. Na základě výše uvedených skutečností lze konstatovat a uzavřít, že FVE Mrlínek z hlediska technického ke dni 16. 12. 2010 reálně splňovala zákonné podmínky pro povolení předčasného užívání stavby, ke dni 23. 12. 2010 se již nacházela v takovém stupni dokončenosti, který postačoval k schválení prvního paralelního připojení a ke dni 28. 12. 2010 byla z technického hlediska schopna uvedení do bezpečného (zkušebního) provozu a splňovala technické podmínky pro udělení licence. Opak, který je v tomto směru dovozován státním zástupcem nebyl provedeným dokazováním prokázán, natož s nezbytnou mírou jistoty, bez důvodných pochybností, ale vzhledem ke skutečnostem shora uvedeným jej lze považovat za důkazně vyvrácený. Naposledy se touto otázkou podrobně zabýval znalecký ústav Vysoké učení technické v Brně v rámci svého Dodatku č. 1 ze dne 7. 9. 2015 ke svému předchozímu znaleckému posudku č. 1/2015, ze dne 2. 2. 2015, na uvedený znalecký posudek i Dodatek č. 1 k tomuto posudku lze v plném rozsahu odkázat.

pokračování

Nelze, soud prvního stupně vychází z názoru soudu druhého stupně, bez pochybností prokázat (soud neprokazuje, nýbrž státní zástupce), že by Mgr. Šxxxxx, v pozici jednatele FVE 28 s.r.o. měl v úmyslu podvodně vylákat rozhodnutí stavebního úřadu o povolení předčasného užívání stavby FVE Mrlínek před jejím dokončením, schválení prvního paralelního připojení této FVE ze strany E.ON Distribuce, a.s., rozhodnutí ERÚ o udělení licence k provozu této FVE. Důkazy neprokazují, že by žádost Mgr. Šxxxxx o zajištění výchozích revizních zpráv učiněná prostřednictvím e-mailu zasláního 30. 11. 2010 obžalovaným Radku Jxxxxx a Jiřimu Hxxxxx, byla ze strany Mgr. Šxxxxx činěna s vědomím či s úmyslem, že by výchozí revizní zprávy, o které se jedná, měly být jakkoliv obsahově nepravdivé.

Ze strany Mgr. Šxxxxx, jakož i ze strany spoluobžalovaného Jiřího Hxxxxx byl dán vždy jenom pokyn (a požadavek na pokyny vůči subdodavatelům a pracovníkům stavby FVE Mrlínek), že stavba musí být bezpodmínečně dokončena do konce roku 2010 (listinné důkazy ve spise sp. zn. 10 T 1/2013, výpovědi svědků v hlavním líčení v 1. pololetí 2014 před zdejší soudem), ke smlouvě o dílo na stavbu FVE Mrlínek okamžitě (20. 12. 2010), bezodkladně uzavřel se zhotovitelem stavby dodatek reagující na vandalismus a krádež na výrobně s jednoznačným záměrem a požadavkem provedení oprav do 31. 12. 2010, s revizními technikami se neznal, revize přijal s vírou v jejich obsahovou správnost a jako jednu z mnoha nezbytných formalit pro vyřízení žádosti o udělení licence, nikdo Mgr. Šxxxxx neupozornil na to, když mu byly předmětné revizní zprávy dodány v prosinci 2010 (ani nikdy později v následujícím období), že by revizní zprávy neměly být po obsahové stránce pravdivé, správné, nikdo Mgr. Šxxxxx neupozornil na to, když si předmětné revizní zprávy objednával či když mu byly předmětné revizní zprávy v prosinci 2010 předávány (ani nikdy později v následujícím období), že by revizní zprávy nebylo možné „v danou chvíli“ provést a vystavit, dodání výchozích revizí bylo jednou ze smluvních povinností generálního zhotovitele FVE Mrlínek, společnosti NEXTEL, s.r.o. Za této situace je logické a legitimní, že se Mgr. Šxxxxx s požadavkem na zajištění těchto výchozích revizí na obžalovaného Hxxxxx obrátil, k tomu byl podle uzavřené smlouvy o dílo oprávněn. Pokud nebylo jakýmikoliv konkrétními důkazy prokázáno, že by obžalovaný Mgr. Šxxxxx věděl o „obsahové nepravdivosti“ revizních zpráv v momentě, kdy mu tyto revizní zprávy byly obžalovanými Hxxxxx a Jxxxxx dodány, pak totéž platí i ve vztahu k okamžiku předložení těchto revizních zpráv stavebnímu úřadu, E.ON Distribuce, a.s. a ERÚ. Z žádného konkrétního důkazu (ať již jednotlivě či ve vzájemných souvislostech) nevyplývá, že by v okamžiku předložení těchto revizních zpráv jednotlivým dotčeným institucím obžalovaný Mgr. Šxxxxx skutečně jednal s vědomím (a v úmyslu tuto skutečnost zahrnujícím), že by revize měly být zatíženy nějakou obsahovou nepravdivostí. Navíc tyto dokumenty předkládal s plným vědomím, že všechny dotčené instituce následně provedou fyzickou prohlídku zařízení (což se stalo) a případný nesoulad by musel být ihned (na místě provozovny FVE Mrlínek II) odhalen s jasnými následky. Jestliže Mgr. Šxxxxx stavebnímu úřadu, E.ON Distribuce, a.s. i ERÚ předložil ony inkriminované revizní zprávy i s vědomím toho, že FVE Mrlínek bude všemi těmito subjekty a institucemi před vydáním jejich rozhodnutí podrobena fyzické kontrole skutečného stavu, zcela nevyhnutelně to svědčí o tom, že si ve skutečnosti státním zástupcem tvrzené v obžalobě obsahové nepravdivosti těchto revizních zpráv nebyl vědom a nejednal tedy v úmyslu, který je uveden v písemné obžalobě. Je také zásadní otázkou, jakou povědomost měl mít obžalovaný Mgr. Šxxxxx o revizních zprávách, to je, kdy se vyhotovují, zda musí být zařízení hotové zcela, či jen z části (jak následně zjistil na stavebním úřadu, nemuselo být dílo provedeno úplně, povolit bylo možné užívání i nedokončené stavby), zda musí být zařízení pro vyhotovení revize tzv.

pokračování

„pod napětím“ (dnes se ví, že v roce 2010 to bylo nemožné), a to vše za situace, v níž ERÚ, specializovaný státní orgán, k řízení přistupoval zcela formalisticky, jednalo se v jeho případě o benevolentní rozhodovací činnost, ve správním řízení (ve všech kontrolovaných případech) bylo postupováno v rozporu s právními předpisy a také vnitřními předpisy, ERÚ, E.ON Distribuce, a.s. i další subjekty na trhu s elektřinou si byly prokazatelně vědomy, že revizní zprávy nejsou revizními zprávami, protože nejdou fakticky vyhotovit, neosvědčují bezpečnost (neboť zařízení nebyla odzkoušena pod napětím), stát sám svým postupem a právními předpisy znemožnil provádění a vydávání revizních zpráv u nově budovaných fotovoltaických zařízení, existovala prokazatelná nekompatibilita interních pravidel (ERÚ, E.ON Distribuce, a.s.) a metodických návodů s platnými českými státními normami, všechny státní instituce (na daném úseku) si přizpůsobovaly vlastní postupy (v rozporu s právními předpisy a vnitřními předpisy) pro to, aby v chaosu na konci roku 2010 byly instituce vůbec schopny dostát svým zákonným povinnostem vůči žadatelům (o licence, o připojení, kolaudační souhlas). Mgr. Šxxxxx neměl potřebnou kvalifikaci a odbornost k činnosti spočívající ve výstavbě fotovoltaické elektrárny a získání licence, z tohoto důvodu FVE 28 s.r.o., za kterou jednal Mgr. Šxxxxx, uzavřela smlouvu o dílo s odborným dodavatelem (zhotovitelem) pro výstavbu FVE Mrlínek, v rámci uzavřené smlouvou o dílo na výstavbu výroby FVE Mrlínek požadoval po zhotoviteli její výstavbu podle projektové dokumentace, ověření, že instalovaná zařízení jsou v souladu s projektem, zajištění revizní zprávy, Mgr. Šxxxxx věřil v obsahovou správnost daných revizních zpráv, což vyvrátit nelze.

Nutno vzít v potaz to, co Vrchní soud v Olomouci v usnesení ze dne 6. 1. 2015 konstatoval, že není zřejmý úmysl obžalovaného Mgr. Šxxxxx podvodem získat ke dni 31. 12. 2010 licenci na výrobu elektřiny využívající sluneční záření, že naopak soud prvního stupně opominul důkazy, které svědčí o jednoznačném úmyslu obžalovaného Mgr. Šxxxxx dokončit dílo tak, aby splňovalo všechny reálné předpoklady pro udělení licence do 31. 12. 2010, dosavadní skutkové verze (a v podstatě i důkazy), které připouštěly různý výklad, byly vykládány v neprospěch obžalovaného Mgr. Šxxxxx, ačkoliv vrchní soud připomněl, že lze-li na základě provedených důkazů dospět k několika rovnocenným skutkovým verzím, má soud povinnost přiklonit se k té z nich, jež je pro obviněného nejpriznivější. Nedodržením této povinnosti se porušuje princip in dubio pro reo, jak konstatuje Ústavní soud ČR ve svém rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 2042/08. Soud prvního stupně k tomu uvádí, že v tomto smyslu dbal toho, co uvádí soud druhého stupně ve svém rozhodnutí z 6. 1. 2015.

Podle rozhodnutí soudu druhého stupně, se měl soud prvního stupně zaměřit na to, zda zástupci E.ON Distribuce, a.s. a ERÚ požadovali kompletní výchozí revizi nebo jen částečnou s tím, že bude plně zkompletována až poté, kdy dojde k připojení napětí.

Z dokazování vyplynulo, že pojem částečná výchozí revizní zpráva neexistuje, jde jen o výchozí revizní zprávu, případně revizní zprávu jako osvědčení, které musí splňovat požadavky podle právních norem a ČSN. Existuje pouze celá, kompletní, obsahující a splňující všechny požadavky. Jenom tak jde o dokument, který je výchozí revizní zprávou, deklarující u daného zařízení, že je z hlediska bezpečnosti schopno provozu. E.ON Distribuce, a.s. a ERÚ mohly požadovat pouze výchozí revizní zprávu, to je kompletní výchozí revizní zprávu.

pokračování

Z pravidel provozování distribuční soustavy E.ON Distribuce, a.s., která soudu předložil Mgr. Šxxxxx, schválených ERÚ dne 21.10. 2010, a to rozhodnutím č. j. 11446-4/2010-ERÚ, které nabylo právní moci 26. 10. 2010, pro žádost o připojení zcela prokazatelně a jednoznačně vyplývá, že společnost E.ON Distribuce, a.s. stanovila, že výrobce podává žádost o první paralelní připojení výrobní k síti u PDS, přičemž součástí žádosti výrobce o první paralelní připojení výrobní k síti je, mimo jiné, zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení výrobní elektřiny a případně dalšího elektrického zařízení nově uváděného do provozu, které souvisí s uváděnou výrobnou do provozu, bez kterého nelze provést připojení výrobní k síti provozovatele distribuční soustavy.

Jde-li o ERÚ, což platí obecně, tedy i pro společnost E.ON Distribuce, a.s., ERÚ jako správní orgán mohl (musel) postupovat v řízení o žádosti o udělení licence na výrobu elektřiny pouze v mezích stanovených zákonem č. 458/2000 Sb. (energetický zákon) a k němu příslušných podzákonných předpisů (vyhlášek). Z platné a účinné právní úpravy v období od října 2010, zejména do 31. 12. 2010, vyplývaly následující povinnosti žadatelů o licenci (oprávnění k výrobě elektrické energie): podle ustanovení § 5 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb. (energetický zákon), fyzická nebo právnická osoba, která žádá o udělení licence, musí prokázat, že má finanční a technické předpoklady k zajištění výkonu licencované činnosti..... Energetické zařízení musí mít technickou úroveň odpovídající právním předpisům a technickým normám....., podle ustanovení § 9 vyhlášky č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, technické předpoklady se prokazují u nových energetických zařízení územním souhlasem, kolaudačním rozhodnutím, oznámením záměru započít s užíváním stavby stavebnímu úřadu a současně prohlášením žadatele, že stavební úřad užívání stavby nezakázal, nebo kolaudačním souhlasem, a dále dokladem prokazujícím splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce (zpráva o revizi) stanovených zvláštním právním předpisem, výchozí revizní zpráva (která má deklarovat, že dané elektrické zařízení je z hlediska bezpečnosti schopno provozu) představuje výlučně ucelený dokument, tak jak ji stanovují příslušné předpisy a normy ČSN. Neexistuje (dle platné ČSN) žádná částečná, či dílčí revizní zpráva. Revizní zpráva (jako samostatný právní institut) je tzv. „osvědčení“, které musí splňovat všechny požadavky dané příslušnou ČSN, pokud je nemá, nejedná se o revizní zprávu, ale o dokument, který nezakládá žádné právní následky (neboť není revizní zprávou). ERÚ tak zcela musel prokazatelně a jednoznačně požadovat při předložení žádosti o udělení licence na výrobu elektřiny výlučně výchozí revizní zprávu, tedy kompletní dokument splňující požadavky ČSN, nikoli cokoliv jiného. Lze konstatovat, že v období konce roku 2010 existoval jen jeden jediný možný způsob jak doložit ERÚ splnění technických předpokladů elektrického zařízení (nově budované, připojované fotovoltaické výrobní), tedy prokázání schopnosti bezpečného provozu dokladem prokazujícím splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce (zpráva o revizi) stanovených zvláštním právním předpisem, tedy předložením požadované kompletní výchozí revizní zprávy, tak jak ji definují a vyžadují příslušné právní předpisy, resp. normy ČSN (zde se jedná o zákonný požadavek vyplývající z ustanovení § 5 odst. 3 energetického zákona, podle kterého: „...Energetické zařízení musí mít technickou úroveň odpovídající právním předpisům a technickým normám“ Je nutné upozornit, že právě toto ustanovení § 5 odst. 3 je příčinou, proč jinak doporučující ČSN představují v tomto případě zákonný požadavek. Je zcela zjevné, že pro zásadní rozpory v právních předpisech s normami ČSN, bylo vyhotovení revizních zpráv (v souladu se zákonným požadavkem) naprosto objektivně znemožněno. Vzhledem k odpovědnosti státu za své normy (a to včetně ČSN) musí jít negativní důsledky tohoto

pokračování

stavu k tíži státu, resp. příslušných orgánů (ERÚ, E.ON Distribuce, a.s.), které si této situace byly již v dané době dobře vědomy, nikoliv k tíži obžalovaného Mgr. Šxxxxx a také jeho spoluobžalovaných.

FVE Mrlínek k datu vydání uvedených rozhodnutí ze strany dotčených institucí skutečně, z hlediska skutečného stavu stavebně-technické dokončenosti a bezpečnosti, splňovala technické podmínky, které byly k vydání zmíněných rozhodnutí stavebního úřadu, E.ON Distribuce, a.s. i ERÚ z technického hlediska nezbytné. Nicméně, jak již bylo opakovaně uvedeno shora, bylo ryze věci vlastní odpovědnosti těchto dotčených institucí, aby si před vydáním svých rozhodnutí tento skutečný stav adekvátním způsobem ověřily tak, aby v tomto směru nemohly kdykoliv později vznikat jakékoliv pochybnosti (například takové, jaké ve své podstatě vedly i k zahájení tohoto konkrétního trestního řízení). Pokud tak neučinily, nebo byly nedůsledné, mělo by to být přičítáno k tíži pouze jim. V této souvislosti je třeba připomenout právní závěry, které Nejvyšší soud ČR ve vztahu k trestnému činu podvodu vyslovil ve svém rozhodnutí ve věci 7 Tdo 486/2010 ze dne 25. 5. 2010: „Jde-li o soukromoprávní vztah, je třeba trvat na tom, aby především samotní účastníci takového vztahu dbali na ochranu svých majetkových zájmů. Od nich je nutno požadovat, aby postupovali obezřetně a aby dodržovali alespoň elementární zásady opatrnosti, zvláště když jsou k tomu k dispozici snadno dosažitelné prostředky ... Jestliže se poškozený sám svou zjevnou neopatrností, které se mohl snadno vyvarovat, ocitl v situaci, kdy v rámci soukromoprávního vztahu přistoupil k nejistému obchodu a vynaložil finanční prostředky, pak s důsledky této nejistoty se musí sám také vypořádat, a to za použití soukromoprávních instrumentů. Z hlediska principů, na nichž je založen demokratický právní stát, je nepřijatelné, aby trestním postihem jednoho účastníka soukromoprávního vztahu byla nahrazována nezbytná míra opatrnosti druhého účastníka při ochraně jeho vlastních práv a majetkových zájmů.“ Byť je zřejmé, že se shora citované rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR 7 Tdo 486/2010 ze dne 25. 5. 2010 týkalo soukromoprávních vztahů, je adekvátní pozastavit se nad tím, z jakého důvodu by shodný princip nemohl být aplikován i na situaci, o jakou se jedná v tomto konkrétním případě, v němž v rámci daných právních vztahů proti sobě stojí na straně jedné subjekt soukromého práva (společnost FVE 28 s.r.o. a obžalovaný Mgr. Šxxxxx) a na straně druhé stát, respektive státní orgán či instituce (tj. v konkrétním případě stavební úřad a ERÚ). Jestliže totiž státní zástupce v podané obžalobě argumentuje tím, že si stát prostřednictvím svých vlastních orgánů a institucí (stavebního úřadu a ERÚ) nebyl s to zajistit, aby tyto orgány a instituce řádně plnily své základní zákonné (kontrolní a další) funkce, jež jim byly státem svěřeny a jež jim právní řád ukládal jakožto jejich (základní) povinnosti, ale naopak k svému rozhodování v dané věci přistupovaly benevolentně až laxně, čistě formalisticky, bez náležitě pečlivého ověřování skutečného stavu věci (přestože měly k dispozici snadno dosažitelné prostředky, jichž mohly v tomto směru využít, což jak stavební úřad, tak ERÚ v situaci, o kterou se v daném případě jedná, bezpochyby měly), pak se jedná o obdobnou situaci, o jaké v citovaném rozhodnutí hovoří Nejvyšší soud ČR. S přihlédnutím k této skutečnosti je adekvátní závěry, ke kterým Nejvyšší soud ČR v tomto svém rozhodnutí dospěl, aplikovat i na konkrétní případ. Pokud ovšem jde o distribuční společnost E.ON Distribuce, a.s., která (oproti stavebnímu úřadu a ERÚ) je subjektem soukromého práva, citované rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR je zde vhodné aplikovat. V první řadě totiž to měla být sama společnost E.ON Distribuce, a.s., jakožto účastník soukromoprávního vztahu vůči společnosti FVE 28 s.r.o. jakožto (budoucímu) výrobcí elektřiny, kdo si měl ve vlastním zájmu pohlídat to, že ze strany společnosti FVE 28 s.r.o. budou řádně splněny

pokračování

veškeré (nejen smluvní, ale i technické a jakékoliv další) podmínky, které měl z hlediska podmínek samotné distribuční společnosti výrobce elektřiny splňovat. Pokud tak společnost E.ON Distribuce, a.s., neučinila, či pokud tak neučinila dostatečně důsledně (ač k tomu bezpochyby měla dostatek množství i prostředků), jedná se ryze o její vlastní prohřešek, jehož (případné) následky si musí nést sama, přičemž, slovy Nejvyššího soudu ČR, „...je nepřijatelné, aby trestním postihem jednoho účastníka soukromoprávního vztahu byla nahrazována nezbytná míra opatrnosti druhého účastníka při ochraně jeho vlastních práv a majetkových zájmů.“

K otázce úmyslu ze strany Mgr. Filipa Šxxxxx a ostatních obžalovaných se soud již zmínil výše, je ještě třeba dodat to, co uvedl soud druhého stupně ve svém rozhodnutí ze dne 6. 1. 2015, je na to již také výše poukázáno. Soud druhého stupně zmiňuje, že eminentní snaha obžalovaného Mgr. Šxxxxx zkompletovat žádost o první paralelní připojení ke dni 30. 11. 2010 i za cenu uvedení v omyl společnosti E. ON Distribuce, a.s. ohledně reálných podmínek pro provedení výchozích revizních zpráv pro nízké napětí a vysoké napětí, s úmyslem vylákat licenci na výrobu fotovoltaické energie, aniž by pro takové rozhodnutí byly splněny podmínky, by mohla mít význam, kdyby 30. 11. 2010 byl poslední den, ke kterému by mohla být žádost o první paralelní připojení vyřízena. Svědek Hxxxxx však vypověděl, že z rozhodnutí E.ON Distribuce, a.s., byly akceptovány žádosti zkompletované až do 21. 12. 2010, tj. až poté, kdy podle smlouvy o dílo ze dne 1. 11. 2010 a stanovaného harmonogramu prací měly být práce na fotovoltaické elektrárně Mrlínek ukončeny. Z toho je zřejmé, že zkompletování žádosti o první paralelní připojení, včetně jejích příloh, do 30. 11. 2010, nemělo žádný zásadní vliv pro udělení licence do 31. 12. 2010. Soud prvního stupně se už k úmyslu obžalovaného Mgr. Šxxxxx vyjádřil výše, a to v tom smyslu, že nelze dospět k objektivnímu závěru, že by hodlal kohokoli uvádět v omyl. Dá se říct, že byl určující osobou, ale to bylo logické, protože byl jednatelem FVE 28 s.r.o., není prokázáno, jak je to už výše uvedeno, že by věděl o jakémkoli „nedostatku“ revizních zpráv, což se týká jak revizních zpráv ohledně nízkého napětí, tak také zpráv ohledně vysokého napětí, přičemž zprávy týkající se vysokého napětí byly z hlediska udělení licence nevýznamné, což plyne z rozhodnutí zdejšího soudu ve správních věcech, v nichž je odkazováno na rozhodnutí NSS ČR. Mgr. Šxxxxx byl oprávněn revizní zprávy vyžadovat od zhotovitele stavby, nelze dovodit, že by věděl o tom, že se k němu dostaly revizní zprávy týkající se vysokého napětí pouze jako ukázky, nelze však ani vyloučit to, co uvedl obžalovaný Jxxxxx, že chtěl pouze ukázat, jak má revizní zpráva vypadat, sám řekl, že neupozornil na to, že chtěl jen ukázat, jak má revizní zpráva na vysoké napětí vypadat. Taktéž nelze dospět k závěru, že Mgr. Šxxxxx mohl vědět o jakémkoliv „nesrovnalosti“ ohledně revizních zpráv, které se týkaly nízkého napětí, které vypracoval obžalovaný Pxxxxx, který, což vyvrátit nelze, byl ve věci činný na popud Jaroslava Sxxxxx, jednatele společnosti CES s.r.o., který potvrdil, že obžalovaný Pxxxxx zpracovával pro CES s.r.o. revizní zprávy. Jaroslav Sxxxxx, sám revizní technik, měl ujistit obžalovaného Pxxxxx o tom, že je a bude na místě předmětné FVE vše v pořádku, co se týče nízkého napětí. V době zpracování revizních zpráv týkajících se nízkého napětí vycházel ze sdělení Jaroslava Sxxxxx, avšak i tak, i když o něco později, jak je zřejmé z tvrzení Jiřího Pxxxxx, které nelze vyvrátit, na místě samém byl, a to ještě v době, než byly zprávy 22. 12. 2010 předloženy ERÚ. O nějaké jiné, které by vycházely z toho, co viděl na místě samém, zájem nebyl. Z hlediska kontroly spolehlivosti a bezpečnosti fotovoltaické elektrárny učinil Jiří Pxxxxx, co možná nejvíce mohl, včetně návštěvy objektu a jeho kontroly, i když po vyhotovení zpráv ohledně nízkého

pokračování

napětí, sám řekl, že moc nesouhlasil s tím, aby napsal revizní zprávu, aniž by byl na místě samém, ale podlehl Jaroslavu Sxxxxx, zvláště pokud jím byl ujištěn o tom, že je vše v pořádku. Podle názoru soudu nelze mít obhajobu obžalovaného Pxxxxx za účelovou, vyvrácenou, nesmyslnou, protože je v daném případě logické, že Jaroslav Sxxxxx v rámci svědecké výpovědi nepotvrdil, že by byl jakkoliv vlivný vůči obžalovanému Pxxxxx, protože samozřejmě svědek Sxxxxx hájí své vlastní zájmy, aby si nezpůsobil potíže. Dohoda mezi obžalovaným Mgr. Šxxxxx a obžalovaným Pxxxxx, a to výslovná, jakož i konkludentní, z dokazování nevyplývá, a to v tom smyslu, že by mělo být jasné obžalovanému Pxxxxx, že se podílí na podvodném (i když není prokázáno, že by podvodné bylo) vylákání licence od ERÚ, případně na podvodném vylákání rozhodnutí stavebního úřadu či E.ON Distribuce, a.s. To stejné se týká obžalovaného Jxxxxx, který ani není revizním technikem, který jak uvedl, opatřil ukázky revizních zpráv ohledně vysokého napětí, které nakonec jak uvedl NSS ČR, nemají význam pro udělení licence, tudíž nelze jimi ani kohokoliv uvádět v omyl, nemají pro udělení licence vliv, tvrzení obžalovaného Jxxxxx nelze vyvrátit, jakož i tvrzení Mgr. Šxxxxx, že mu nebylo známo, že by měl obdržet vzory, ukázky. Nelze ani dovést dohodu mezi Mgr. Šxxxxx a obžalovaným Hxxxxx, výslovnou ani konkludentní, že chtějí podvést ERÚ, E.ON Distribuce, a.s. či stavební úřad. Mgr. Šxxxxx oprávněně mohl vyžadovat revizní zprávy od zhotovitele, tedy od Jiřího Hxxxxx, který v daném směru postupoval dál. To se odvíjí od smlouvy, která byla uzavřena mezi FVE 28 s.r.o. a NEXTEL, s.r.o. Úmysl pro pachatelství, spolupachatelství, pro pomoc směřující ke spáchání podvodu, není v dané situaci z dokazování, jak je shora rozvedeno, vyplývající.

Nutno se ještě zmínit o rozsudku Krajského soudu v Brně ve věci 62 A 111/2013 ze dne 9. 10. 2015, proti kterému je podána ZONAS a.s. kasační stížnost. Je v podstatě rozhodnuto stejně, jak to učinil zdejší soud v předmětné trestní věci, když uznal obžalované vinnými rozsudkem, který byl zrušen soudem druhého stupně, a to z toho pohledu, který spočíval v tom, že zdejší soud původně ve zrušeném rozsudku přikládal váhu revizním zprávám jak na nízké, tak na vysoké napětí, které měly působit na rozhodnutí ERÚ, předtím na rozhodnutí stavebního úřadu a rozhodnutí E.ON Distribuce, a.s., protože jejich hlavní závada spočívala v tom, že byly zpracovány s uvedením data dne, kdy na místě samém revizní technik nebyl. Pokud zdejší soud provedl korekci náhledu na věc, vzal v potaz vše, co bylo nutno na základě rozhodnutí soudu druhého stupně, tak nemohl dojít ke stejnému závěru. Na základě již shora provedeného rozboru důkazní situace nelze dospět k závěru, že stavební úřad, E.ON Distribuce, a.s. a ERÚ by byly podvedeny, že by obžalovaní jednali s podvodným úmyslem, že by obžalovaný Pxxxxx fakticky neprovedl před 28. 12. 2010 kontrolu elektrárny ohledně nízkého napětí, i když výsledky jeho vlastního na místě samém provedeného posouzení nebyly dále předány ERÚ, když bylo známo, že nešlo provést nejzásadnější měření, a to měření impedanční smyčky, fakticky však jakékoliv nebezpečí na místě fotovoltaické elektrárny nehrozilo, to vyplývá z toho, co zjistil v době od 20. 12. 2010 do 21. 12. 2010 obžalovaný Pxxxxx, což plyne i z rozhodnutí E.ON Distribuce, a.s., ale také to plyne z rozhodnutí stavebního úřadu. Všichni dbali zejména na bezpečnost a ta nebyla zpochybněna a ta je zásadní z pohledu revizních zpráv ohledně nízkého napětí. To je v kontextu s tím, co je uvedeno ve znaleckých posudcích, které byly u hlavního líčení provedeny, k nimž hovořili znalci. Znalecký posudek VUT Brno, jeho dodatek, jakož i znalecký posudek znalců ing. Mikulenky a ing. Tomeše, včetně dodatků, jsou v jednotě. Zpracovatelé se k nim vyjádřili, před soudem vystupoval ještě další expert (odborné vyjádření ing. Hrziny), soud vzal v potaz také analýzu prvního paralelního připojení. Znalci se vyjádřili také k možnému vandalismu a jeho vlivu na bezpečnost na místě elektrárny. Všichni uvedli, že k momentu vydání licence, a ta byla vydána

pokračování

v podvečer 28. 12. 2010 (jak uvedl ing. Nxxxxx), a rozhodné je právě uvedené datum, jak plyne z rozhodnutí soudu druhého stupně, fotovoltaická elektrárna byla schopna bezpečného provozu, respektive zapojení do bezpečného zkušební ho provozu, tedy splňovala technické podmínky a předpoklady, které byly pro udělení licence od ERÚ nezbytné. Soud druhého stupně nezpochybil znalecké posudky, že by je zdejší soud vůbec neměl brát v potaz, když sám v rozhodnutí ze dne 6. 1. 2015 znalecký posudek zmiňuje a jeho použití nevylučuje. Z formálního hlediska byly znalecké posudky zpracovány podle požadavků, které jsou na ně kladeny. Bylo dbáno toho, aby znalecká zkoumání vycházela z materiálů, které byly předloženy soudu, nebylo soudem zjištěno, že by docházelo k manipulacím, že by znalcům byly předkládány jen části materiálů, které se obžalovaným hodily, případně zúčastněné osobě. Naopak, bylo vše kompletně předloženo, obsahy protokolů o hlavním líčení byly znalcům také známy. Je třeba uvést, že se v dané věci jedná o odbornou problematiku, jejíž posouzení zejména vyžaduje znalecký posudek, aniž by samozřejmě docházelo k právním hodnocením ze strany odborníků, ti zdůrazňovali, že toto rozhodně nečinili.

Soud v rámci řízení před ním byl oprávněn hodnotit důkazní prostředky, znalecké posudky. U znaleckých posudků, které byly u hlavního líčení provedeny, nezjistil závady, kvůli nimž by musely být zpracovány jiné znalecké posudky, které by objasnily nedostatky, případně, že by bylo nutno nechat posudky přezkoumat. Znalecké posudky a odborná vyjádření, jakož i vystoupení jejich zpracovatelů je možné posoudit jako objektivní, byly zodpovězeny všechny položené otázky, byl vzat v potaz kompletní spisový materiál. Nutno vidět, že zdejší soud – správní úsek - ve svém rozhodnutí zprávy či posudky nepřipouští jako významné pro jeho rozhodnutí – zdejší soud – trestní úsek – se jimi má a musí zabývat, to ostatně plyne i z rozhodnutí soudu druhého stupně. V podstatě trestní řízení většinou je stavěno na znaleckých posudcích, které posuzují stav, který se stal, je často potřebné k zodpovězení určitých otázek mít odborné posouzení, aniž by to stavělo důkazní prostředek – znalecký posudek či odborné vyjádření - na vyšší stupeň v rámci důkazních prostředků, v daném konkrétním případě o neobjektivitě a nesprávnosti znaleckých posudků či odborných vyjádření nic nesvědčí (jsou tedy objektivní a správné), do poslední chvíle bylo znalcům (zejména pak VÚT, které se vyjadřovalo jako poslední) předkládáno vše, co bylo v rámci hlavního líčení prováděno k důkazu, aby bylo možné reagovat na základě odborných znalostí.

Správní soud kladl důraz na výchozí revizní zprávy ohledně nízkého napětí v tom smyslu, že v momentu jejich vypracování revizní technik sám na místě samém nebyl, cokoliv potom již nelze mít z pohledu soudu ve správní věci za významné. Dokonce uvedl, že potom mohli být znalcům předkládány materiály, které by nemusely být objektivní, aby mohla být jakákoliv bezpečnost dodatečně prokázána, když to v podstatě ani nelze. Krajský soud v Brně v trestním řízení před ním nezjistil, že by bylo cokoliv znalcům při zpracování posudku záměrně podsouváno, aby to ovlivnilo jejich závěry, pak by byly neobjektivní, ale ony jsou objektivní. Krajský soud v Brně v rámci principů trestního řízení před soudem musí dbát zásad, které jsou pro trestní řízení ve stadiu před soudem charakteristické, může vzít v potaz znalecké posudky, aby zjistil faktický stav věci, v daném řízení i musí, protože to plyne z rozhodnutí soudu druhého stupně, znalecké posudky jsou způsobilé a mají vypovídací hodnotu, v daném případě k časovému momentu vydání licence, tedy 28. 12. 2010, licence byla vydána v podvečerních hodinách, jak to plyne z výpovědi ing. Nxxxxx. V rámci trestního řízení, na rozdíl od rozhodnutí v rámci správního úseku, je nutno posoudit roli jednotlivého obžalovaného, posoudit ji z hlediska všech znaků skutkové podstaty trestného činu, z hlediska pachatelství,

pokračování

spolupachatelství, pomoci, návodu, organizátorství. Jde o posouzení individuální odpovědnosti fyzické osoby s případným možným zásahem do její osobní svobody, to znamená omezení sankcí, zejména trestem odnětí svobody. Pak je možné, že rozhodnutí soudu v trestní věci je jiné než v rámci správního úseku.

Státní zástupce nechal zpracovat Technickou inspekci ČR vyjádření k listinným materiálům, které Technické inspekci ČR předložil (vyjádření je z 10. 7. 2015), byl k němu vyslechnut u hlavního líčení ředitel Technické inspekce ČR, zpracovatel vyjádření, ing. Oldřich Kxxxxx. Listiny předkládané státním zástupcem natolik nebraly v potaz specifika nyní projednávané věci, potíže, které reálně nastaly v předmětné době, pokud šlo zejména o použití formálních předpisů pro posuzování věci. V projednávaném případě však musí být hodnocen stav faktický, ne takový, jaký by měl být, který nebylo možno dodržet, je nutno vycházet z toho, co vůbec bylo možné v určitých časových momentech splnit. To se týká hlavně revizních zpráv ohledně nízkého napětí. Výpověď ing. Kxxxxx z Technické inspekce ČR nedala natolik za pravdu státnímu zástupci. To, co státní zástupce nastínil svými otázkami vůči Technické inspekci ČR, také zodpovědělo znalecké pracoviště, a to komplexně se znalostí celého nyní projednávaného případu. Nutno uvést, že znalci – ing. Mikulěnka, ing. Formánek, ale také expert ing. Hrzina – kteří u soudu vystupovali, také zpracovatelé odborného vyjádření (analýzy prvního paralelního připojení) jsou ve všem podstatném zajedno. Těžko by se zřejmě domluvili, aby vypovídali ve shodě, aby stranili některému obžalovanému případně zúčastněné osobě, jejich povinnost být objektivní přece nelze zpochybnit jenom proto, že jsou ve věci aktivní na základě činnosti někoho jiného než orgánu činného v trestním řízení, procesní předpis umožňuje, aby důkazní prostředek byl opatřen procesní stranou a také, aby jí byl proveden. Ing. Kxxxxx potvrdil, pokud jde o revizní zprávu obžalovaného Pxxxxx P 93-2/2010, která se týká nízkého napětí (revizní zpráva o vysokém napětí není významná z hlediska udělení licence ze strany ERÚ, jak uvádí NSS ČR, také zdejší soud ve správní agendě, který vychází ze stanoviska NSS ČR), že je platná, je vypracována revizním technikem, který má řádné osvědčení. Je z ní zřejmé, že se týká některých částí, ne všech, revizních zpráv je možné, aby bylo více, před dokončením má být zpracována celá kompletní revizní zpráva ohledně celého zařízení. Je logické, pokud není zařízení kompletně zapojeno, že nemůže být kompletně jedna revizní zpráva na celé zařízení. Nutno podotknout, že ing. Kxxxxx, na což upozornil, posuzoval situaci k době 28. 11. 2010. Pokud revizní technik uvedl, plyne to z předmětné revizní zprávy, že dojde k doplnění, je to nestandardní postup, ale nelze mu to vytknout. Ze zprávy plyne, že to co revizní technik viděl je předmětem revize a je schopné bezpečného provozu. Až bude vše pospojováno a půjde o funkční celek, pak je možné vše doplnit další výchozí revizní zprávou. Je akceptovatelné, pokud není vyplněno měření impedanční smyčky, došlo by k doplnění, až by to bylo možné., vydá se měřicí protokol, který se do materiálu zahrne. Revizní zpráva Jiřího Pxxxxx by byla dílčí, z nevyplněných tabulek je možno dedukovat, že určitá měření nešla provést. Jakmile by došlo k připojení napětí, tak by byla zpracována závěrečná revizní zpráva. Pokud mělo cokoliv chybět, jak to předeslal státní zástupce, tak ing. Kxxxxx uvedl, že mu nebylo známo, k jakému datu mělo něco chybět. V každém případě elektrárna musí být provedena podle projektové dokumentace. Ing. Kxxxxx také potvrdil to, že nelze přivést elektrárnu pod napětí, pokud není výchozí revizní zpráva ohledně nízkého napětí. V podstatě není možné provést měření u takového výkonu předmětné

pokračování

elektrárny pomocí připojení k náhradnímu zdroji. Závazné stanovisko Technické inspekce ČR v dané věci nebylo. Z pohledu ing. Kxxxxx ale bylo potřeba, i když mu není známa souvislost s licenčním řízením. Zkušební provoz je podle ředitele Technické inspekce ČR vnímán ze dvou hledisek, a to z hlediska stavebního zákona, což je věc stavebního úřadu, pak z hlediska technického, legislativní pojem ale zkušební provoz technického zařízení nezná. VÚT Brno se vyjádřilo jako poslední k celé věci, s tím, že ing. Formánek poukázal na to, že vzali v potaz kompletní spisový materiál, také výpověď ing. Kxxxxx u hlavního líčení. Bylo uvedeno, že pokud něco chybělo, tak to z hlediska bezpečnosti nemělo vliv, chybějící panel, střídač, to by mělo vliv na výkon, navíc, pokud by mělo jít o nedoplněnou skříň AXY, jisticí prvky v NN rozvaděči, kamerový systém, tak šlo o podružné systémy. V podstatě k vyjádření TIČR se nelze blíže vyjádřit, protože není uveden postup posouzení věci. Znalecký ústav při zpracování posudku č. 1/2015 z 2. 2. 2015 provedl komplexní prostudování spisu, vzal v úvahu ostatní listinné podklady, fotodokumentaci od počátku prosince 2010 do počátku ledna 2011, konstatoval konkrétní stavebně-technické nedostatky zjištěné k 28. 12. 2010, popsal je, vypořádal se s nimi, mohl konstatovat, že nemají z hlediska uvedení FVE Mrlínek do bezpečného provozu, respektive bezpečného zkušebního provozu zásadního významu, za podmínky, že jsou dodrženy předepsané podmínky uvádění takovýchto zařízení do provozu a bezpečnosti práce a při dodržení podmínek vyhrazeného elektrického zařízení, tj. přístupu do areálu FVE jen osob k tomu (odborně) oprávněných a proškolených. Podle znaleckého ústavu FVE Mrlínek ke dni 28. 12. 2010 byla schopna bezpečného provozu a zapojení do zkušebního provozu (první paralelní připojení) a splňovala technické předpoklady pro udělení licence od ERÚ na výrobu elektřiny. Znalecký ústav měl zpracovat dodatek posudku, a to v návaznosti na žádost státního zástupce adresovanou Technické inspekci ČR. Uvedené záležitosti nejsou pro znalecký ústav nové. Neshledal skutečnosti, které by měly mít vliv na modifikaci či platnost vyslovených závěrů k posudku č. 1/2015 z 2. 2. 2015. Jinak ještě znalecký ústav poukázal na rozpory tvrzení ve sdělení ze 4. 1. 2011 k TS1 a k TS2 s projektovou dokumentací, s listinnými důkazy spisu 10 T 1/2013. Je také poukázáno na to, že vynechání pasáže v žádosti státního zástupce ze dne 30. 6. 2015 oproti žádosti ze dne 16. 6. 2015 ohledně vypracování odborného stanoviska od Technické inspekce ČR, má zásadní význam. Pasáž „provedení tzv. prvního paralelního připojení“. Má to význam z hlediska posuzované věci – vzhledem k rozhodnutí ERÚ a potažmo od 26. 10. 2010 účinné změně č. 02/2010 PPDS. Z pohledu fotovoltaického energetického zařízení FVE Mrlínek, je toto provedení tzv. prvního paralelního připojení zcela zásadní, jelikož v tomto konkrétním posuzovaném případě bylo distribuční společností E.ON Distribuce, a.s. zcela v souladu s rozhodnutím ERÚ č. j. 11446-4/2010-ERU v období listopadu a prosince 2010 posuzováno pro schválení tohoto energetického zařízení FVE Mrlínek právě tzv. první paralelní připojení. Z technického hlediska je nezbytné předmětnou fotovoltaickou výrobu FVE Mrlínek posuzovat jako energetické zařízení, které muselo splňovat k období, které je zkoumáno, tj. k 28. 12. 2010, určité konkrétní (pro toto období stanovené) požadavky příslušnými předpisy. Fotovoltaická elektrárna FVE Mrlínek byla posuzována v období konce roku 2010, tj. po 26. 10. 2010, tedy tato FVE byla jako energetické zařízení posuzována distribuční společností E.ON, zcela v souladu s rozhodnutím ERÚ 11446-4/2010-ERU, z pohledu splnění požadavků prvního paralelního připojení.

Znalecký posudek 2014/009 ze srpna 2014 ing. Mikulenky a ing. Tomeše (posudek vzal v potaz veškeré informace ze spisového materiálu, který byl soudu předložen) uvádí, že jak je to v podstatě už výše uvedeno, že je vyžadována k žádosti o první paralelní připojení vůči distribuční společnosti a k žádosti u udělení licence zpráva o výchozí revizi výroby elektřiny, kterou však žadatel nemohl

pokračování

zcela objektivně – pro její nemožnost ji vyhotovit – předložit. V období posuzovaných měsíců listopadu a prosince roku 2010 v konkrétní věci neexistoval „legální“ mechanismus, jak za dané situace postupovat. Použití náhradního zdroje u „plošných“ fotovoltaických výroben, větších než cca 50 kWp pro provedení výchozí revize a vystavení výchozí revizní zprávy není možné. V listopadu a v prosinci 2010 platné a účinné právní předpisy a ČSN neumožňovaly provést výchozí revizi a vydat výchozí revizní zprávu u FVE Mrlínek II o výkonu 2 067 kWp v souladu s platnou legislativou a ČSN. Použití náhradního zdroje k uvedení FVE výrobní pod napětí pro účely provedení výchozí revize a vystavení výchozí revizní zprávy u FVE Mrlínek II nebylo možné. Totožný závěr je v odborném stanovisku ČVÚT, k němuž hovořil u hlavního líčení ing. Pavel Hrzina, Ph.D. To stejné, nemožnost provést výchozí revize, potvrzuje znalecký posudek VÚT Brno 57/2014. Uvedený posudek také uvádí, že zapojení předmětné FVE se záložním zdrojem srovnatelného výkonu ekonomicky a technicky je téměř nereálné a výsledky z takto provedených měření by byly bez vypovídající hodnoty – zatíženy velikou chybou. V době listopadu a prosince 2010 měření impedanční smyčky s využitím napojení fotovoltaické výrobní na provizorní zdroj je téměř nereálné. Uvedený znalecký ústav v posudku č. 1/2015 také uvedl, že dospěl k závěru (vzal v potaz veškerou materii vztahující se k projednávané věci), jenž je shodný se závěrem znalců ing. Mikulenky a ing. Tomeše (posudek z 14. 2. 2013), že fotovoltaická elektrárna Mrlínek ke dni 28. 12. 2010 byla schopna bezpečného provozu a zapojení do zkušebního provozu (první paralelní připojení) a splňovala tak technické předpoklady pro udělení licence od ERÚ na výrobu elektřiny. Uvedené závěry nejsou v rozporu s tím, co je stanoveno jako povinnost, protože to je stav, který má být, avšak je nutno zohlednit specifika věci, zjistit stav konkrétní, jakož i možnost dostat tomu, co by mělo být a co být nemohlo, o stavu, který by měl být, předložil státní zástupce listiny, jako např. posudek zpracovaný ing. Hrzinou a prof. Bendou v jiné věci. Analýza prvního paralelního připojení (je z ní zřejmé, z čeho všeho vcházela – č. 1. 3 094-3 106) uvádí, po podrobném prozkoumání potřebné materie, že FVE Mrlínek byla k 28. 12. 2010 schopna prvního paralelního připojení a zkušebního provozu, tudíž splňovala zákonné požadavky kladené na stav FVE pro udělení licence. V analýze je uvedeno, že stavba v obtížných podmínkách koncem roku 2010 probíhala prakticky standardně podle harmonogramu prací uvedených ve smlouvě o dílo a byla schopna prvního paralelního připojení a zkušebního provozu k 28. 12. 2010. Systém ochrany elektrickými ochranami na straně nízkého a vysokého napětí byl nastaven v souladu s požadavky pravidel pro připojování do distribuční soustavy, příloha č. 4, a další jištění systémem pojistek na straně vysokého i nízkého napětí se selektivním nastavením garantoval okamžité odpojení zdroje v případě vnitřních i vnějších poruch a tudíž jeho bezpečný provoz. Uvedený stav byl potvrzen měřeními v rámci revizních zpráv (zpráva o mimořádné revizi el. zařízení Luďka Kxxxxx č. 2601/11 vypracovaná 3. 7. 2011, zpráva o provozní revizi elektrického zařízení FVE Mrlínek Miroslava Jxxxxx, rozsah revize rozváděče RF, měniče RSM, panely Suntech, v Brně dne 20. 1. 2011) jakož i dvouletými provozními zkušenostmi (analýza je ze dne 7. 2. 2013).

Jde-li o, státním zástupcem soudu zaslané, změněné posouzení daného jednání v projednávaném případě (nazváno sdělení, ze dne 30. 9. 2015), nutno souhlasit s názorem prezentovaným obhájcem obžalovaného Hxxxxx, že argumentace původní a nynější si protirečí, společná je nekonkrétnost ve vztahu ke skutkové podstatě trestného činu podvodu, stanovisko státního zástupce reaguje na právní názor vyjádřený ve zrušujícím usnesení soudu druhého stupně ze dne 6. 1. 2015, vrchní soud totiž

pokračování

označil za rozhodující okamžik rozhodování o udělení licence ne okamžik odevzdání formuláře revizní zprávy či výchozí revizní zprávy. Argument státního zástupce je v rozporu s právním názorem soudu druhého stupně, současně v obecné rovině lze část vyjádření označit za smělou teorii komplexní kriminalizace správního řízení. Nová konstrukce obžaloby, jak je to obhájcem obžalovaného Hxxxxx uvedeno, je v rozporu s principem subsidiarity trestního řízení, upřednostňuje trestní odpovědnost i tam, kde by z logicky věci připadal v úvahu postup podle jiného právního předpisu (správní řád, jiný správní zákon). Podstata podvodného jednání je nyní spatřována již v (zaviněné) absenci formálních předpokladů udělení licence nehledě na faktický stav výroby (případně souběžně s ohledem na faktický stav výroby v případě jejího nedokončení). Podle názoru státního zástupce by postačovala k naplnění skutkové podstaty podvodného jednání absence formálních předpokladů udělení licence způsobená žadatelem z nedbalosti, což je nemožné. Státní zástupce uvádí, že je třeba rozlišovat z hlediska zavinění obecnou vůli pachatele dostavět FVE a získat licenci do konce roku 2010 od úmyslu získat licenci podvodně. Trestní právo nerozlišuje vůli obecnou a další ve věci nezminěnou, zřejmě chce státní zástupce uvést, že v daném případě úmysl pachatele zahrnuje nejen získání licence legálním způsobem, ale získání licence podvodně a dále zřejmě chce tvrdit, že původní úmysl byl změněn v okamžiku, kdy bylo zajištěno zpracování nepravdivé revizní zprávy a její předložení úřadům. Soud prvního stupně je stejného názoru jako obhájce obžalovaného Hxxxxx, protože posun v důkazní situaci či právní situaci zde nenastává. Není konkrétně uvedeno obžalobou, co je formálními náležitostmi a podle jakého předpisu, aby bylo zřejmé, co je předstíráno, jaké podstatné skutečnosti by měly být splněny pro udělení licence.

Závěrem je třeba říct, že soud prvního stupně z toho, co je uvedeno ve sdělení státního zástupce, také s ohledem na to, na co se měl soud prvního stupně zaměřit podle usnesení soudu druhého stupně, nevyhází.

Výpověď a postavení svědka Kxxxxx. Je z dokazování patrné, že byl v projednávané věci finančně zainteresován, svědek předložil fotografie a uváděl, že elektrárna nebyla dokončena. Uvedený svědek není věrohodným svědkem, nejen proto, že byl sám zdejší soudem odsouzen, ale nevykazoval takovou odbornost, aby mohl uvádět, co bylo podstatné pro provoz a jaký provoz FVE a také pro bezpečnost FVE. Totéž co hodnotil svědek Kxxxxx, hodnotili také znalci, znalecká pracoviště, experti, právě oni mají odborné znalosti a také předpoklady pro objektivní odpovědi, oni je dokonce nezaujatě musí mít. Odpověděli na otázky, jejich odpovědi pak soud bral v úvahu v rámci hodnocení věci. Znalecký posudek nemá předem stanovenou vyšší důkazní hodnotu než výpověď svědka, nicméně je potřeba vyhodnotit způsob zpracování posudku, objektivnost materiálů k jeho zpracování, to se také týká odborných vyjádření, je třeba vzít v úvahu možnost určitého posouzení situace svědkem. V dané věci je patrné, že znalci, znalecký ústav a odborníci vycházeli z kompletních jim předložených materiálů, o jejichž objektivitě soud v trestní věci neměl pochybnosti. Dokonce vzali v úvahu i to, čím argumentoval svědek Kxxxxx (včetně fotografií jím pořízených). Výpověď svědka Kxxxxx nebyla pro soud významná.

pokračování

Vzhledem ke shora uvedenému celkovému rozboru daného stavu, což ostatně také vychází z pokynů soudu druhého stupně, je neúčelné v podstatě zmiňovat a rozepisovat v nynějším rozsudku cokoliv jiného, co bylo uvedeno v rozsudku předchozím, a to ohledně toho, co vyplývá z jednotlivých důkazních prostředků, které měl soud k dispozici, zejména jde-li o výpovědi svědků. Zásadními důkazními prostředky pro danou věc se soud zabýval, shora je zmínil, jde zejména o ty, které jsou postaveny na odborných znalostech dané problematiky, na znalostech daného případu, ať už jde o výpovědi znalců, expertů či znalých svědků dané problematiky. Zjištění z nich učiněná tvoří jednotu, ze které soud nyní vycházel, když dospěl k závěru, že nelze obžalované uznat vinnými, jejich projevy v dané věci nejsou trestným činem, proto soud podle § 226 písm. b) trestního řádu obžalované obžaloby zprostil, pokud totiž nejsou naplněny znaky skutkové podstaty trestného činu, je adekvátní zproštění obžaloby podle § 226 písm. b) trestního řádu.

S ohledem na to, že obžalovaní byli obžaloby zproštěni, soud odkázal podle § 229 odst. 3 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních společnost E.ON Distribuce, a.s., se sídlem F.A.Gerstnera 2151/6, České Budějovice, IČ: 280 85 400.

Je k tomu však nutno ještě uvést, že tak soud učinil z procesní opatrnosti, protože ze spisu je zřejmé, že společnost E.ON Distribuce, a.s. se řádně nepřipojila s nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení. V listinách od uvedené společnosti není specifikováno, po které ze stíhaných osob je škoda vyžadována a v jaké výši. Pouze je uvedeno, že společnost E.ON Distribuce, a.s. se připojuje k trestnímu řízení s náhradou škody. Po formální stránce společnost jako poškozená vystupovala. K vyčíslení škody došlo. Soud z určité opatrnosti zvolil variantu, ne že by vůbec nerozhodl o náhradě škody, ale společnost odkázal s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, v daném případě nyní podle § 229 odst. 3 trestního řádu, protože soud obžalované zprostil obžaloby.

P o u č e n í : Proti rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení K Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím zdejšího soudu.

V této lhůtě musí být také odvolání odůvodněno, a to tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

pokračování

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

V Brně dne 23. listopadu 2015

JUDr. Dana Kancírová v.r.

předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

Martina Střechová